

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

விலை :
ரூபா 100/=

யாழ். மாநகர சபை
08 SEP 2023
தாபனப்பகுதி

PL

280

உலகின் முதலாவது பன்னாட்டு வணிக நிறுவனமாக க.ப. 1602^{ம்} ஆண்டு நிறுவப்பெற்ற VOC கம்பனியானது கருதப்படுகின்றது. ஐக்கிய (டச்சு) கழகத்திய கம்பனி எனப் பொதுவாக அறியப்பெற்ற இதன் தலைமையகமானது நெதர்லாந்து - ஹொலாண்ட் நாட்டிலே அமைந்து 1798^{ம்} ஆண்டு வரை செயற்பட்டது. 1602^{ம்} ஆண்டு முதன்முறையாக இலங்கைக்கு வந்த ஒல்லாந்தர்கள் (ஹொலாண்ட்), க.ப. 1658^{ம்} ஆண்டு தொடங்கி க.ப. 1796^{ம்} ஆண்டு வரை இலங்கையை ஆண்டார்கள் என்பது வரலாறு. ஒல்லாந்தர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்கள் பொதுவாக VOC நாணயங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. VOC - (Verenigde Oostindische Compagnie) என்கின்ற டச்சு வாசகத்தின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு United East India Company என்பதாகும்.

(23) VOC நாணயங்கள்

ஒல்லாந்து கம்பனியால் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்கள், இலங்கை உட்பட பல நாடுகளிலே பயன்பாட்டில் விடப்பட்டன. 1700களில் வெளியிடப்பட்ட இந்த நாணயங்களில் அன்றைய ஒல்லாந்து நாட்டின் மாநிலங்களைக் குறிக்கும் சிங்களங்களின் சின்னங்கள் காணப்பட்டன.

West Friesland மாநிலம்
மேல் கீழாக இரண்டு
சிங்களங்கள்

Gelderland மாநிலம்
எதிரெதிராக இரண்டு
சிங்களங்கள்

Holland மாநிலம்
தனித்த ஒரு
சிங்களம்

Utrecht மாநிலம்
இலச்சினைக்கு இருபுறமும்
இரண்டு சிங்களங்கள்

Zeeland மாநிலம்
அலைக்கு மேலாக
ஒரு சிங்களம்

(24) இலங்கைக்குரிய VOC நாணயங்கள் - 1 Stuver கொழும்பு நாணயம்

ஒல்லாந்து கம்பனியால் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்கள், எவ்வாறு ஒல்லாந்து மாநிலங்களைக் குறித்து அன்றையவோ அதேபோன்று இலங்கைக்காக ஒல்லாந்தர்களால் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களிலும் இலங்கையின் அன்றைய மாநிலங்களைத் தனித்துக்காட்டியுள்ளன. கொழும்பைக் குறிக்க C எழுத்தையும், காலையைக் குறிக்க G எழுத்தையும், திருகோணமலையைக் குறிக்க T எழுத்தையும், யாழ்ப்பாணத்தைக் குறிக்க I எழுத்தையும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இவற்றிலே யாழ்ப்பாணம் மற்றும் திருகோணமலை நாணயங்கள் இன்றைய காலகட்டத்தில் அபூர்வமாகவே கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

ஒல்லாந்தர் வெளியிட்ட கொழும்பு பிரதேசத்துக்கான 1 - STUVER நாணயம். இதிலே VOC சின்னத்துக்கு மேலே கொழும்பைக் குறிக்கும் C (Colombo) என்ற எழுத்தைக் காணலாம்.

யாழ்ப்பாணத்தைக் குறிக்க J என்ற எழுத்தைக் குறிக்காமல் ஏன் I என்ற எழுத்தைப் பயன்படுத்தினார்கள் என்பது சுவாரச்யமானது. ஐரோப்பிய மொழிகளிலே J என்கின்ற ஒலி பயன்படாத காலத்திலே இல்லை. Y மற்றும் I ஆகிய ஒலிகளே J ஒலிக்கு அருகிலே அமைந்துள்ளன. நாங்கள் இன்று Jesus என்று எழுதும் ஷசுநாதரின் பெயரும் Yesus என்றே வழக்கில் இருந்துள்ளது. 15-16^{ம்} நூற்றாண்டுகளிலேதான் மெதுமெதுவாக J என்னும் எழுத்து ஐரோப்பிய மொழிகளின் அரிச்சுவடிகளில் ஏறியுள்ளது. இதனடிப்படையிலே Jaffna என்பதை Iaffna என்னும் அடிப்படையிலே I என்ற எழுத்தை யாழ்ப்பாணத்துக்கு பயன்படுத்தியுள்ளார்கள்.

ஒளி: 24
கடர்: 04
280

பகீர்தலின் மூலம் விடும் அழகுப் பெறுவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும் கவிப்பெருக்கும் மேலமானாயின், பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடெரல்நான் விழிப்பெற்றுப் பதவிகொள்வார்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலசச்சந்திரன்

ஒவியர்: கிறிஸ்து நல்லெரத்தினம்

தொடர்புகளுக்கு

- தொ.பேசி.** ☞ 0094-11-2586013
0094-77-7306506
- தொ.நகல்** ☞ 0094-11-2362862
- இணையம்** ☞ www.gnanam.info
www.gnanam.lk
- மின்னஞ்சல்** ☞ தளம்.ஞானம்.இலங்கை
editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk
- அஞ்சல்** ☞ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka
- வங்கி விபரம்** ☞ T. Gnanasekara Iyer
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILKX
(மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
அனுப்பும் வேண்டும்)
- சந்தா விபரம்** ☞ Sri Lanka

ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/=
ஆறு வருடம் : ரூ 5,000/=
ஆயுள் சந்தா: ரூ 20,000/=

ஒரு வருடம்	ரூ
Australia (AU\$)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

- ☞ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களை பொறுப்பானவர்கள்.
- ☞ புகைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும்.
- ☞ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
- ☞ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்ட பின்னஞ்சலில் அனுப்பப்பட வேண்டும்.

- ☞ கவிதைகள்
 - இ. ஜீவகாருண்யன் 10
 - ஃ பஹ்மி ஹலீம்தீன் 16
 - ஜயந்த மஹாபத்ர / சோ.ப. 20
 - வடஅல்வை சித்ரா சின்னராஜன் 25
 - பகலவன் 36
 - விமலா கமகே / எம்.எம்.மன்ஸூர் 40

- ☞ சிறுகதைகள்
 - பொ. கருணாகரமுர்த்தி 03
 - கே. எஸ்.சுதாகர் 11
 - கமலாதாஸ் / சாலிய குணவர்தன / மலரன்பன் 22
 - என். நஜ்முல் ஹுசைன் 31

- ☞ கட்டுரைகள்
 - வாகரைவாணன் 17
 - பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா 08
 - பத்மா இளங்கோவன் 26
 - பா.கனகேஸ்வரி 35
 - ஞா.பா. 35

- ☞ நூல் மதிப்பீடு
 - திக்குவல்லை ஸப்பிரன் 34

- ☞ பத்தி
 - பேராசிரியர் துரை மனோகரன் 37

- ☞ சமகால இலக்கிய நிகழ்வுகள்
 - கே. பொன்னுத்துரை 39

- ☞ வாசகர் பேசுகிறார் 40

சந்திரயர் பக்கம்

“சந்திரயான்-3”

- நலவில் இறங்க சாதனை படைத்தது இந்தியா!

சந்திர மண்டலத்தியல் கண்டு தெளிவோம்!
பாரதியின் கனவை நனவாக்கிய “இஸ்ரோ”

இந்தியாவின் “சந்திரயான்” விண்கலம் நிலவில் இறங்கி சாதனை படைத்துள்ளது. கடந்த ஜூலை மாதம் 14ஆம் திகதி ஆந்திரமாநிலமான ஸ்ரீஹரி கோட்டாவில் உள்ள சதீஷ்தவான் ஏவு தளத்திலிருந்து நிலவின் தென்துருவத்தை ஆய்வு செய்யும் நோக்குடன் இவ்விண்கலம் அனுப்பப் பட்டது.

40நாள் பயணத்திட்டத்துடன் அனுப்பப்பட்ட இந்த “சந்திரயான்-3” விண்கலம் முதலில் புவிவட்டப்பாதையைச் சுற்றி வந்தது. பின்பு நிலவு வட்டப்பாதைக்கு மாற்றப்பட்டு படிப்படியாக அதன் சுற்றுவட்டப்பாதை குறைக்கப்பட்டது. பின்னர் விண்கலத்திலிருந்து “லாண்டர்” பிரிக்கப்பட்டது. இந்த நிலையில் நிலவுக்கு மேலே 30 கி. மீட்டர் உயரத்தில் லாண்டர் இருந்தபோது அதை தரையில் இறக்குவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

விண்கலத்தை தரையிறக்கும்போது அது கருமுரடான இடங்களில் சிக்கி அசம்பாவிதம் நிகழ வாய்ப்புண்டு. இத்தயை சூழ்நிலை விஞ்ஞானிகளுக்கு சவாலாக அமைந்தது.

ஆனாலும் நிலவின் தென்துருவத்தில் விக்ரம் லாண்டர் திட்டமிட்டபடி வெற்றிகரமாக தரை இறக்கப்பட்டது. லாண்டரில் இருந்து சென்ற ரோவரில் உள்ள சக்கரத்தில் இந்திய அரசின் சின்னமான அசோகச் சின்னமும் இஸ்ரோ சின்னமும் பதிவு செய்யப்பட்டன.

1969ஆம் ஆண்டு முதன் முதலில் மனிதனை சந்திரனில் இறக்கி திரும்ப பூமிக்கு அழைத்துவந்த நாடு என்ற பெருமை இன்றுவரை அமெரிக்காவுக்கு மட்டுமே உள்ளது.

இரண்டாவது நாடாக ரஷ்யா 1976ஆம் ஆண்டு அனுப்பிய லூனார்-24 விண்கலம் சந்திர மண் மாதிரிகளை எடுத்துக் கொண்டு பூமி திரும்பியது.

மூன்றாவது நாடாக 2013இல் சீனா ஏவிய சாங் - 3 கலம் டிசம்பர் 14ஆம் திகதி சந்திரன் தரையில் இறங்கியது. அதில் இருந்து தரை இறங்கிய 140கிலோ எடை கொண்ட “யூ” என்ற ரோவர் அடத்த மூன்று மாதங்களாக ஆய்வுகளை மேற்கொண்டது.

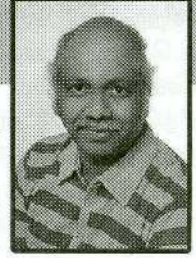
தற்போது சந்திரனை வென்ற நான்காவது நாடு என்ற பெருமையை இந்தியா பெற்றுக் கொண்டுள்ளது.

இதே சமயம், நாசாவின் தகவல்படி அமெரிக்கா மீண்டும் தனது சந்திர ஆய்வைத் தொடக்கவுள்ளதாக அறிய முடிகிறது. மேலும் தென் கொரியா, ஜப்பான், இஸ்ரேல், ஐக்கிய அரபு குடியரசு, இத்தாலி ஆகிய நாடுகளும் தற்போது சந்திரனுக்கு விண்கலம் அனுப்புவதில் ஆர்வம் காட்டத் தொடங்கியுள்ளன.

அப்பாவின் நிமித்தம்

பொ. கருணாகரமூர்த்தி

மனோகரன் மாஸ்டர் என்பது அகவைகளை நெருங்கிக்கொண்டிருக்கிறார். யோகாசனம், தியானம் என்றெல்லாம் பண்ணி கயிறுமாதிரி அவரே கட்டமைத்த வலித்த சிவந்த தேகம். அணில் மாதிரி இன்னும் துருதுருவென்றிருப்பார். கண்களில் பிரத்தியேக காந்தி, தன் கூர்த்த ஊடுருவும் பார்வையாலேயே நாங்கள் செய்யும் குழப்பங்களை ஒப்புக்கொள்ள வைத்திடுவார். இளமைக்காலத்திலிருந்தே ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் எவருடனும் பேசமாட்டார், மௌனவிரதம். அவருடைய தந்தை நீலகண்டனுக்கு மட்டுவிலில் தோட்டம், தூரவு, வயல்க்காணிகள் என்று ஏராளம் சொத்துக்கள் இருக்கவும் வசதியாக வாழ்ந்தவர். ஒரே மகனான அவருக்கு யாழ் மத்திய கல்லூரியில் உயர்தரம் படிக்கிறகாலத்திலேயே B.S.A-Bantam வகை விசையந்தில் போய்வரும் வசதி. உயர்தரம் சித்தியடைந்ததும் மனோகரனை வங்கம் கல்கத்தா சாந்திநிகேதன் பல்கலைக் கழகத்துக்கே அனுப்பி ஆங்கிலம் + ஆங்கில இலக்கியத்தில் முதுமாணிப் பட்டம்பெற வைத்தார். மனோகரன் 60இல் யாழ்ப்பாணத்தில் பட்டதாரியாக வந்திறங்கவும் வேறு கல்லூரிகள் அவரை கொத்திவிடாமல் புத்தூர் ஸ்ரீசோமாஸ்கந்தக்கல்லூரியின் தர்மகர்த்தாக்கள் சபையினர் தந்தை நீலகண்டனுடன் பலாலி விமானநிலையத்துக்கே மாலை பூச்செண்டு நாதஸ் வரம் மேளதாளம் சகிதம்போய் அவரைக் கல்லூரிக்கே அழைத்து வந்து விட்டார்கள். தத்துவம், தர்க்கம், ஆங்கில இலக்கியம் அவரது முதன்மைப்பாடங்கள். பிறகென்ன பணி ஒய்வுபெறும்வரையில் ஸ்ரீசோமாஸ்கந்தக்கல்லூரியிலேயே ஆசிரியப் பணியாற்றினார். நான் அறிவியல் கற்கை நெறியில் பயின்றமையால் அவரிடம்

ஆங்கிலத்தைத் தவிர வேறுபாடங்களைப் பயிலும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டவில்லை. அக் காலத்திலேயே Austin A30 என்கிற

அருகலான வகைச் சிற்றுந்தொன்றை ஐக்கிய இராட்சியத்திலிருந்து இறக்குவித்தார். சீமை முயல்போன்ற அதன் பதுமையும், மயிலின் அகவலையொத்த மிருதுவான ஒலிப்பானும் இன்னும் காதுகளில் ஒலிக்கிறது.

நான் 70 களில் கல்லூரியை முடிக்கும்போது அங்கே உபஅதிபராக உயர்ந்திருந்தார், அப்போதும் பிரமச்சாரிதான். அவரது பிரமச்சரிய வாழ்வுபற்றி ஊரில் பலவிதமான கதைகள் இருந்தன.

அவர் வங்கத்தில் படித்தபோது முதலாண்டிலேயே உடன்படித்த ஒரு பெர்ஸித் தேவதையின் ஜொலிப்பில் மயங்கிப்போனதாகவும், பிரக்கை மீண்டெழுந்து அவளை அணுகித் தன் மையலைத் தெரிவித்தபோது அவளும் 'பிசு' பண்ணாமற் சம்மதித்துவிடக் குதூகலித்து அதுபற்றி இவர் அப்பாவுக்கு எழுதினார். கிழவரோ 'அட்டட்டா மட்டக்களப்பே.....' என்று கெம்பிக்குதித்து 'அப்படி ஒரு எண்ண மிருந்தால் நீ அங்கேயே தங்கிவிடு, இங்கே எங்கட முற்றத்துக்கே நீ வரவேண்டியதில்லை, உன்னை நாங்கள் பெறவில்லையென்றே இருப்பம்' என்று நிர்த்தாட்சண்யமாய் மறுத்ததாகவும், அதனால் தம்கனைவக் கலைத் தவரைப் பழிவாங்கவே இன்னும் பிரமச்சரியம் காக்கிறார் என்பது அதிலொன்று.

மற்றது அவர் வங்கத்தில் பௌத்தமடம் ஒன்றில் சேர்ந்து அதன் குருபீடத்திடம் சந்தியாசம் வாங்கிக்கொண்டதாகவும் (நித்திய

பிரமச்சரியதீக்ஷை) பெற்றதாகவும் இருந்தன. அவர் எமது ஆசிரியர், நாங்கள் மாணவர்கள்/ பொடிப்பசங்கள் என்றிருந்தோமே தவிர அவர் தனிப்பட்ட வாழ்க்கைபற்றி அவரிடம் நேரடியாகப் பேச வக்கானவர்களாக எவரும் இருந்தோமில்லை.

எங்க பாட்டி ஒருநாள் புத்தூர்ச்சந்தியில் பேருந்துக்காகக் காத்துக்கொண்டிருக்கையில் தன் சிற்றுந்தில் வந்த மாஸ்டர் இவரையும் ஏற்றிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார். பாட்டியின் வாய் சும்மாகிடக்குமா, மாஸ்டரின் தாயும் தானும் பள்ளித்தோழிகள் என்பதை நினைவுபடுத்தி அவரிடம் கதைகொடுத்தவர் வீடு அண்மிக்கவும் வண்டியைவிட்டிறங்கமுதல் ஞாபகமாக

“ஏன் தம்பி நீங்கள் இன்னும் கலியாணங்கட்டேல்லை” என்றிருக்கிறார்.

“எணைஆச்சி..... நேரங்கிடைக்கேல்லை யணை, இருந்தால்க் கட்டியிருக்க மாட்டனே” என்றாராம்.

நீலகண்டனும் இயற்கையேகியபின் தன் 40 அகவையில் அரைத்தாடிக்குள் வெள்ளிகள் காலிக்கத்தொடங்கிய பின்னரே மனோகரன் ஒருவாறாகத் திருமணபந்தத்தை விழைந்தார். அப்போது மனோகரன் மாஸ்டர் ஆத்திகரா, நாத்திகராவென்று யாரும் எதிர்வுகூறமுடியாது. அவரது ஊரான மட்டுவில்லில் தேசப்பிரசித்திபெற்ற பன்றித்தலைச்சிக்கண்ணகை அம்மன் கோவிலிருக்கிறது. அக்கோவிலை அண்மித்து ஒரு 300 மீட்டர் தொலைவில்லத்தான் மாஸ்டர்வீடும் இருக்கிறது. ஆனால் அம்மன்கோவில் விதானம் வேய்ந்திருப்பது ஓட்டினாலா, செம்பினாலாவென்று அவருக்குத்தெரியாது. யாரும் அவரிடம் அம்மனின் மூலஸ்தானம் வடக்கே

பார்த்திருக்கோ, கிழக்கே பார்த்திருக்கோ வென்றால் விழிப்பார்.

அவரின் திருமணம் தாலி, ஹோமம், பூசை, புரோகிதங்கள் எதுவுமில்லாமல் இரண்டு ரோஜா மாலைகளுடன் மட்டும் நிறைவேறியது. பெண்தாய்வழியில் தூரத்து உறவென்று பேசிக்கொண்டார்கள். அடுத்தடுத்து இரண்டு ஆண் குழந்தைகள் பிறந்தன. தலைப்பிள்ளை ஹெகெல் பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் பொறியியல் இரண்டாமாண்டு படித்துக்கொண்டிருக்கும்போது 1999இல் ஹெகலுட்பட 3 தமிழ் மாணவர்கள் மண்ணோடோ, நீரோடோ, பவனத்தோடோ கலந்து காணாமற்போயினர், அப்போது அதை ஜே.வி.பி மாணவர்களின் வேலையென்றனர், பத்துநாட்கள் கழித்து மேலுஞ்சில ஜே.வி.பி மாணவர்களும் காணாமற்போகவே அது இராணுவத்தின் / அரசின் மாயக்கரங்களின் கைங்கரியம் என்றனர். அவர்களுக்கு என்னதான் நேர்ந்ததென்று இற்றைவரை எவருக்கும் தெரியாது. அந்த மாறாத துயரம் பெற்றவளை விரைந்து பவனத்தில் கரைத்துவிட்டது.

அடுத்தவன்தான் சித்தார்த்தன். அவனுக்குப் பல்கலைக்கழகம் புக வாய்க்கவில்லை. மிலெனியத்திலிருந்து ஜெர்மனிக்கு புலம் பெயர்ந்து வாழ்கிறான். பெர்லினில் காய்கறிகள், பச்சைப்பட்டாணி, பிஞ்சுச்சோளம், தகரப் புட்டிகளில் அடைக்கும் சிறியதொழிற்சாலை ஒன்றில் வேலைபார்க்கிறான். விரைந்தே குடியரிமை கிடைத்துவிட்டதால் ஆறுமாதங்கள் முன்பதாகத்தான் ஊரிலிருந்தே மனைவி ஒருத்தியையும் இறக்குமதி செய்துள்ளான். வர்ஷிணி என்று பெயர். அவள் மொழியியல்

பாடசாலை ஒன்றில் ஜெர்மனும் ஃப்ரெஞ்சும் படிக்கிறாள். சித்தார்த்தனுக்கு இணையாக மாமனைக் கண்ணுக்குள் வைத்துப்பார்ப்பதுடன் மாலையில் அவரிடம் ஆங்கில இலக்கியமும் படிக்கிறாள், கெட்டிக்காரி.

மனோகரன் மாஸ்டருக்கு இதயம் நல்ல ஆரோக்கியத்துடன் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

“உங்கள் 100 வயதுக்கு மேலும் அது ஜோராக இயங்கப்போகுது சார்” என்று இதயமருத்துவர் உத்தரவாதம் கொடுத்திருக்கிறார். மற்றும்படி வயதுக்குரிய சர்க்கரை வியாதியோ, குருதி உயர்வு-தாழ்வு அழுத்தமோ, கொழுப்பளவின் ஏற்ற விறக்கங்களோ, மூட்டுத்தேய்வுகளோ எதுவுமில்லை, இலேசாக உடம்பை வைத்திருக்கிறார். அண்மையில் கற்றாக்ட் சித்திரசிகிச்சை செய்வித்து கண்களில் நெகிழ்வில்லைகள் பொருத்தியிருக்கிறார். பார்வையும் பளிச்சென்றிருக்கு. தினமும் நாவைந்து கிலோ மீட்டர் மெதுநடைபோய்வருவார். வைத்தியர்கள் ஆலோசனைப்படி தினமும் படுக்கைக்குப் போகமுதல் விட்டமின் B12 / மக்னீஷியம் குளிசைகளையே வர்ஷிணி கட்டாயப்படுத்திக் கொடுத்தாலே குடிக்கிறார்.

வர்ஷிணி வருவதற்கு இரண்டாண்டுகளுக்கு முதலே மாஸ்டர் ஜெர்மனிக்கு வந்துவிட்டார். ஏனைய விருத்தர்களைப்போல வீட்டுக்குள் முடங்கிக்கிடக்காமல், ஜெர்மனியின் பிரதான பல்கலைகள் அமைந்துள்ள நகரங்கள் ஹைடெல்பேர்க், மான்ஹைம், கார்ள்ஸ்ரூக, கார்ள் மார்க்ஸின் பிறந்த நகரம், றியர், வாணிப நகரங்கள் ஃப்ராங்க்பேர்ட், ஹம்பேர்க், புகழ்பெற்ற இசைக்கலைஞர்கள் வாழ்ந்த பணிசெய்த இடங்கள், மார்ட்டின் லூதர் நகரமான விட்டென்பேர்க், அருங்காட்சியகங்கள், இரும்புத்தாது/நிலக்கரிவயல்கள் நாஜிகளின் கொலைக்களங்கள், என்று ஒன்றும் விடாமல் பார்த்தார். ஜெர்மனியில் தன் பயண அனுபவங்களை கட்டுரைகளாக வடித்து ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளுக்கும், டில்லியின் The Little Magazineக்கும் எழுதினார். இன்னும் பூர்த்தியாகாத பலகட்டுரைகள் அவரிடமுள்ளன.

அவர் பொழுதுகள் எழுத்து, வாசிப்பென்று ரம்மியமாகக் கழிந்தாலும் ஏனோ அவருக்கு தொடர்ந்து இங்கே வாழப்பிடிக்கவில்லை.

அவுஸ்திரேலியாவில் அவரது பால்யகால நண்பனான சரவணபவானந்தன் வாழ்ந்தார். அவரும் ஓய்வுநிலை ஆசிரியர்தான். தன் மகள் குடும்பத்துடனும் அவர்களின் பெயர்கள் பெயர்த்திகளுடனும் சந்தோஷமாக வாழ்ந்து வந்தார். அவருடன் வீடியோ இணைப்பில் அடிக்கடி மனோகரன்மாஸ்டர் பேசிக்கொள்வார். அவரிடமும் தான் ஊருக்குத் திரும்பவுள்ளதைச் சொன்னபோது அவர் அதிசயித்து

“நீர் உங்கத்தைய குளிரைக்கண்டுதான் பயப்படுகிறீர்போலகிடக்கு, அங்கே கடும் குளிர் தொடங்க இங்கே வந்துவிடுமன், அப்போ எங்களுக்குக் கோடையாக இருக்கும்” என வருந்தி அழைத்ததில் கடந்த குளிர்காலத்தில் புறப்பட்டு அவுஸ்திரேலியாபோய் ஆறுமாதங்கள் சிட்னி, மெல்போரன், அடிலைட், டார்வின் என்று ஒரு மெகா சுற்றுச் சுற்றிவந்தார்.

இப்போது என்ன புதிய கக்கிச மென்றால் மெல்போனின் கடந்த குளிர் காலத்தின் போது சரவணபவானந்தன் உடம்புக்கு முடிய வில்லையென்று ஒருநாட்கூட படுக்கையில் கிடவாமல் திடுப்பென இயற்கையுடன் கலந்துவிட்டார்.

அதன் பிறகு மனோகரன் மாஸ்டரின் “ஊருக்குப்போகவேணும்” மந்திரமும் இரவுச் சாப்பாட்டு மேசையில் அடிக்கடி உச்சாடனம் பெறத்தொடங்கின.

“ஏன்பா..... நாங்கள் உங்களுக்கு என்ன குறைவைத்தோம்..... இங்கே வாழ்றதில் என்ன பிரச்சனை உங்களுக்கு.”

“உங்களையிட்டான குறை எனக்கொன்று மில்லை மகன். இந்த நாட்டின் இயற்கை, காற்று, அறைகளைச்சூடாக்கிக் கொண்டு புல்லோவர்களை மாட்டிக்கொண்டு வாழற வாழ்க்கை எனக்குள்ளான இயற்கையோடு ஒருங்கிசையுதில்லை, ஏதோ Astronuts Kits களை மாட்டிக்கொண்டு வாழ்றமாதிரிக்கிடக்கு, அப்படியொரு வாழ்க்கை எதுக்கென்றிருக்கு. வாழ்ந்ததுபோதும், இனிச்சாதிக்க ஒண்டுமில்லை, எனது கடைசிமுச்சு நான் வாழ்ந்த சூழலிலேயே நிற்கவேணும்.....Try to understand my child.

“எங்களுக்கும் கடைசிவரை நீங்கள் எங்களுடனேயே இருக்கவேணும் எங்கிற எங்கட ஆசை உங்களுக்கு நோ மாட்டர், நத்திங்..... அப்படித்தானே அப்பா.”

“என்னுடைய பென்ஷன் (50,000 ரூபா) இன்னும் 10 பேரவைத்து அங்கே தாபரிக்கப் போதும். 40 - 50 வரையிலான தென்னை மரங்களின் வருமானம் இருக்கு, சுபத்திராவைக் கூப்பிட்டேனென்றால் ஓடிப்பறந்து வந்து சமைத்துத் தந்திட்டுப்போகிறாள்” என்பார் அடிக்கடி. சுபத்திரா அயலில், சில ஆண்டுகளாக இவருக்குச் சமைத்துக்கொடுத்த ஒரு மாவீரனின் மனைவி. தான் திரும்பிவரும்வரையில் அவள் வளவுக்குள்ளான தென்னை மரங்களின் வருமானத்தைப் பயன்படுத்தலாமென்றும் அனுமதித்திருந்தார்.

“இல்லை மகன் நீங்கள் என்னைப் பார்க்க மாட்டீர்கள் என்றில்லை..... நாந்தான் உங்களோடு இருக்கமுடியாதவனாக இருக்கிறேன்.”

“இவர்களின்மொழி, நீங்கள் வீடு வந்து சேரும் வரும் வரையில் எனது தனிமை இதுகளைத்தான் என்னால் தாங்க முடியாமலிருக்கு. என்னுடைய பென்ஷனே எனக்குப் போதும், உங்களுக்கு .பினான்ஸியல் பேர்டன்ஸ் எதையும் நான் தரமாட்டேன்.”

“உங்களுக்குத்தாறுது எங்களுக்கு பேர்டனா அப்பா, ஏன் அப்படி நினைக்கிறீர்கள் பேர்டங்கிற கதையை விடுங்க, சரவணபவானந்தன் அங்கிளுக்கு நடந்ததைப் பார்த்தீங்களா..... அவங்க வீட்டில் அவ்ளோ பேரிருந்தும் அவர் தூக்கத்திலேயே போயிருக்கார், அவங்களுக்கு மற்றநாள் காலையில்தான் தெரியும். அப்படி யொரு Ridiculous phenominen (அபத்தமான நிகழ்வு) எங்களுக்கும் வேணுமா, நாங்களும் துடிக்கணுமா..... சொல்லுங் கப்பா.”

மாஸ்டர் பிறகொன்றும்பேசவில்லை. தனக்கு ஒரு டம்ளர் காரட் ஜஸ் மட்டும் போதுமென வர்ஷிணியிடம் வாங்கிக் குடித்துவிட்டு அமைதியாகப் படுக்கைக்குப்போனார்.

இரவு படுக்கையில்

“ஊரிலபோய்த்தான் தான் சாகவேணுங்கறத மாமா ஒரு செண்டிமென்ட்ஸ் அன்ட் பிறிஸ்டிஜ் இஸ்வா எடுக்கறார் போலிருக்கு” என்றாள் வர்ஷிணி.

“அடியேய்..... உந்த வார்த்தைகளை மட்டும் அவர் முன்னால் இன்னொருதரம் எடுத்துப்போடாத..... மனுஷன் தர்க்கம் தத்துவம் இரண்டிலும் ஸ்பெஷியல் மாஸ்டர் ஹோல்டராக்கும்..... உதெல்லாம் அவருக்கு மூக்குப்பொடி போடுறமாதிரி.”

மனோகரன்மாஸ்டரின் பிடிவாதம் வென்றது, ஒருநாள் கொழும்புநோக்கிப்பறந்த ஸ்ரீலங்கன் ஏர்லைன்ஸ் விமானத்தில் ஏறிப்பறந்தார். பன்றித்தலைச்சி அம்மன்கோவில் கிணற்றில் நல்ல தண்ணீர் மொண்டுகொண்டுவந்த சுபத்திரைக்கு மனோகரன்மாஸ்டரை வாடகைக்காரன் பார்த்த தும்தான் காண்பது ‘ஏதும் காட்சிப்பிழையோ’ என்றிருந்தது. வண்டிக்குப்பின்னால் ஓடிவந்தாள். அவர்கள் வீட்டுவாசலில் வண்டி நிற்கவும் இரண்டே இரண்டு பயணவுறைகளை சாரதி எடுத்துக்கொடுக்க அதிலொன்றை சுபத்திரை வாங்கிக்கொண்டாள். ஒன்றில் உலகமெங்கும் அவர் சேகரித்த அரிய புத்தகங்கள், மற்றையதில் அவரது எளிமையான உடுப்புக்கள்.

“என்னையா இப்படி மின்னாமல் முழங் காமல் வந்து திடுக்கிடுத்திறியள்.”

வழமையான ஒரு புன்னகை மட்டும் அவரிடமிருந்து பதிலாக வந்தது.

“ஐயா இப்படி விறாந்தையில இருங்கோ..... பத்துநிமிஷத்தில வீட்டைக்கூட்டிச் சுத்த மாக்கிவிடுறேன்” எனவும் அவர் பொதியுறை யிலிருந்த திறப்புக்கோர்வையைத் தேடி எடுத்துக் கொடுக்கவும், தண்ணீர் பனுக்கி வீடெங்கும் பெருக்கலானாள்.

காலவெயில் ஏறிக் கொண்டிருந்தது. மாஸ்டர் வந்துவிட்ட சேதி நொடியில் அயலெங்கும் பரவிட ஒரு சிறுகும்பலே அங்கு கூடிவிட்டது. அதிலொரு இளைஞனைக்கொண்டு இளனி இறக்குவித்து ஆசையாகக் குடித்தார்.

மனோகரன்மாஸ்டர் எப்போதுமே காலை யுணவு சாப்பிடமாட்டார். சுபத்திரா மதியம் காய்கறியுடனோ, சிறியவகை மீன்கிடைக்கு மென்றால் மீனுடனோ மதியம் ஒரு சமையல் பண்ணிக் கொடுத்துவிட்டு, இரவுக்கு ஒரு புளிக்கஞ்சியோ, மெதுவாக வேகவைத்த கூழ்மாதிரியான (Stew) ஒரு திரவ உணவோ பண்ணிக் கொடுப்பாள். காலைமாலை வீட்டையும் முற்றத்தையும் பெருக்கிவைப்பதுவும் அவள் பணி. மாதம் 15,000 ரூபா அவளுக்குக் கொடுப்பார். அவளும் அவளது இரண்டு பிள்ளைகளும் அதைக்கொண்டு பிழைத்துக் கொள்வார்கள். மனோகரன்மாஸ்டர் ஊர் திரும்பியதில் சுபத்திரையைவிட சந்தோஷப்பட்ட பிறிதொருவர் இருக்க முடியாது.

இரண்டு வாரங்கள் கழிந்தன. அதே மாதிரியான காலை, வெயில் ஏறிக் கொண்டிருக்கையில் அதே வாடகைக்காரில் சித்தார்த்தனும்

வர்ஷிணியும் நான்கு பயணப்பொதிகளுடன் வந்திறங்கினர்.

“நீங்கள் எங்களோட இருக்கும்போது எங்களுக்கு ஒரு இணக்கமான ஹோம் :பீலிங் இருந்ததப்பா..... ஏர்ப்போட்டில் உங்களைப் பிரிந்த கணத்திலிருந்து நமக்காக நாம் வாழுவது ஒரு அர்த்தமற்ற வாழ்க்கையாய்த் தோணுதப்பா. நீங்கள்தானே சொல்லித்தந்தீங்கள் மனுஷர் தமக்காகத்தமக்காக வாழும் பொருண்மிய வாழ்க்கை அர்த்தமற்றது, யாக்கையாற் பயன் என், பிறன் சுகம்பெறப் பயனாய் வாழாக்கா லென்று.....

நீங்கள் இங்க நாலுசுவர்களையும் மாறிமாறிப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க உங்ககூட இல்லாம நாங்க அங்கே தனியே வாழக்கூடிய வாழ்க்கை வெறுமையா அபத்தமாய்த்தெரியுதப்பா..... இந்த யாழ்ப்பாணத்திலயே இன்னும் 4 லட்சம் பேர் வாழுறாங்கதானே அவர்களோட நம்மையும் சேர்த்து வாழ்க்கையை எப்படியோ நகர்த்திடலாமென்ற நம்பிக்கை வந்திட்டுதப்பா..... வந்திட்டம்.”

சித்தார்த்தன் பேசப்பேச அவனை விநோதமாகப் பார்த்தபடி கல்லாய் உறைந்து கொண்டிருந்தார் மனோகரன் மாஸ்டர்.

○○○

ஞானம் சஞ்சிகை நடத்தும் அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஆ. இராஜகோபால் ஞாயகார்த்தர் சிறுகதைப்போட்டி (2023) முடிவுகள்

முதற்பரிசு ஞாய பத்தாயிரமும் சான்றதமும்

1. விநாயக சதுர்த்த

திருமதி பாலரஞ்சனி ஜெயபால், 765/5C, சோமசுந்தரம் வீதி, திருகோணமலை வீதி, மாத்தளை

இரண்டாம் பரிசு ஞாய ஐயாயிரமும் சான்றதமும்

2. இன்னொரு வழி

திருமதி கீதா கணேஷ் B-29, 1/4, செய்யசாபுர மொரட்டுவ

**3. மூன்றாம் பரிசு ஞாய மூவாயிரமும் சான்றதமும்
குப்பை**

செ. மகேஷ், 249/1, நாயன்மார் வீதி, நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்

பின்வரும் கதைகள் பரிசுச் சான்றதம்கள் பெறுகின்றன.

4. சுவ மறந்த குயில்!

ஷெல்லிதாசன், 451/115, கேணியடி, ஏகாம்பரம் வீதி, திருகோணமலை

5. தெருவோரக் கடவுள்

யே.கிறித்தராஜா 6ஆம் வட்டாரம், நெடுந்தீவு மத்தி மேற்கு, நெடுந்தீவு, யாழ்ப்பாணம்

6. உயர்ந்த மலை

தேவகி கருணாகரன், அவுஸ்திரேலியா

7.எதிர்கால கனவுகள்

விமல்பரம் - 143 Courtenay Avenue, Harrow Weald Harrow, Middlesex, HA3 9LJ United Kingdom

8. ஈறமன்..

மதிவதனி. சவிற்சர்லாந்து

9.பிஞ்சு மணி

ரிம்ஸா மொஹம்மத், 21 E, SRI DHARMAPALA ROAD, Mt. LAVINIYA

10. சபலம்

உ. நிசார், 70/3 New Kandy Road, Mawanella

(நடுவர்கள்: புலோலியூர் ஆ. இரத்தினவேலோன், திருமதி வசந்தி தயாயரன், Dr. ரஞ்சனி சுப்ரமணியம்)

தமிழுக்கென்று தனித்துவமான கலை இலக்கியத்

திறனாய்வுக் கோட்பாட்டை உருவாக்குதல்

திறனாய்வு என்பது அறிவு சார்ந்த ஒரு செயல்முறை. வரன்முறையான கலை இலக்கியம் தோன்றுவதற்கு முன்னரே உடல் மொழியாலும், வாய் மொழியாலும், திறனாய்வை நிகழ்த்துதல் சமூக வாழ்க்கையோடு இணைந்த தேவை நிறைவேற்றலாயிற்று. அதன் நீட்சி கலை இலக்கியப் பரப்பிலும் தடம் பதித்தது.

உற்றறிதல், அளவீடும் மதிப்பீடும் செய்தல், ஏற்றல், மறுத்தல், கலைநயம் காணல், கல்விப் பெறுமானம் உரைத்தல், முடிவுகளை முன்வைத்தல், முதலாம் செயற்பாடுகள் மொழிவளர்ச்சியோடும் சமூக வளர்ச்சியோடும் மேலெழுந்தன. வரன்முறைக் கல்வியின் வளர்ச்சி அதனை மேலும் செம்மைப்படுத்தியது. அறிவளவைக் (Logic) கல்வியின் வளர்ச்சி, அந்தச் செயற்பாட்டுக்கு மேலும் வலுவூட்டியது.

மொழியின் இயல்பு, வாழ்க்கை முறை, மெய்ப்பாடுகள், கலை இலக்கியம் ஆகிய அனைத்து நிறைவுகளையும் உள்ளடக்கிய அகம் நிறைவு (Comprehensive) பெற்ற பனுவலாக தமிழாய்வு மரபில் தொல்காப்பியம் தோற்றம் பெற்றது.

உலகின் தொன்மையான திறனாய்வுப் பனுவல்களுள் அதுவும் ஒன்றாகும். தொல் காப்பியம் தொடர்பாகப் பல்வேறு ஆய்வுகள் தொடர்ந்து நிகழ்த்தப்படுதல், அதில் உள்ள டங்கிய புலமைச் செறிவைப் (Academic intency) புலப்படுத்தும்.

தமிழுக்குரிய திறனாய்வுக் கோட்பாட்டை உருவாக்கும் பொழுது முதலில் தொல் காப்பியத்தையும் தொடர்ந்து வந்த உரைநூல் களையும் முன்னேற்பாடாகக் கொள்ளல் அறிகைநிலை வரன் முறைப்பாடாக அமையும்.

இளம் பூரணர், சேனாவரையர், பேராசிரியர், நச்சினார்க்கினியர், தெய்வச் சிலையார்,

கல்லாடனார் முதலியோரின் உரைகள் விளக்க நிலையையும் திறனாய்வு உட்பொதிவையும் கொண்டுள்ளன. உரைமரபு, திறனாய்வு மரபாகும்.

திருக்குறள் ஓர் அறநூலாக மட்டுமன்றி, தனிமனித வாழ்வையும் சமூக வாழ்வையும் ஊடுருவி நோக்கும் திறனாய்வு நூலாகவும் அமைந்துள்ளது. திருக்குறளும் ஏனைய அறநூல்களும் அரசு, சமூகம், குடும்பம், தனிமனிதம் என்ற நிலைகளில் திறனாய்வுப் பொதிவுகளைக் கொண்டுள்ளன.

திருக்குறளுக்கு உரையெழுதிய மணக்குடவர், தாமத்தார், நச்சர், பருதி, பரிப் பெருமாள், திருமலையர், மல்லர், காலிங்கர், தானமர், பரமேலமகர் முதலியோர் விளக்க நிலையிலும் திறனாய்வு நோக்கிலும் பனுவலை அணுகும் மரபைத் தொடர்ந்தனர்.

வரன்முறைக்கல்வியோடு வளர்ச்சி கொண்டு ஒரு சிறப்பார்ந்த செயற்பாடு விளக்கவுரை அல்லது விபரிப்பு பரவல் (Commentry) எழுதுதல். அந்தச் செயற்பாடு உலகின் தொன்மையான சுமேரிய மொழியில் முதலில் இடம் பெற்றதாக ஆய்வாளர் குறிப்பிடுவர். அதேவேளை சமஸ்கிருதத்தில் 'பாஸ்யம்' (விளக்கவுரை) எழுதும் மரபு பதினொராம் நூற்றாண்டில் தோற்றம் பெற்றது. சுமேரிய மொழிக்கும் தமிழ் மொழிக்குமுள்ள தொடர்புகள் பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் அவர்களால் ஆய்வுவழி விளக்கப்பட்டுள்ளன. (Proto semero Dravidian, The common origin of somerian and Dravian languages)

பேராசிரியர்

சபா. ஜெயராசா

சமேரிய மொழியறிவு உரையாசிரியர் களுக்குக் கிடைக்கப் பெற்றமைக்கான சான்றுகள் இதுவரை கிடைக்கப் பெறவில்லை. பெரும் பாலான தமிழ் உரையாசிரியர்கள் சமஸ்கிருத அறிவு மிக்கவர்களாகவே இருந்தனர். உரையாசிரியர் தண்டி, சமஸ்கிருத மொழியிலுள்ள 'காவிய தர்சம்' என்ற நூலைத்தழுவி 'தண்டியலங்காரம்' எழுதினார். பொதுவியல், பொருளணியில், சொல்லணியியல் என்ற தலைப்பில் அந்நூல் கட்டமைப்புச் செய்யப் பட்டுள்ளது. காவிய ஆக்கம், செய்யுள் அழகு, ஆகியவற்றை விளக்கும் திறனாய்வு அடிப்படைகளை அந்நூல் கொண்டுள்ளது.

ஆற்றுகைக்கலைகளின் வளர்ச்சியோடு திறனாய்வுப்பரப்பு மேலும் விரிவாக்கம் பெறலாயிற்று. சமஸ்கிருத மரபில் 'நாட்டிய சாஸ்திரம்' பரத முனிவரால் எழுதப்பட்டது. தமிழ்மரபில் 'கூத்து நூல்' சாத்தனாரால் எழுதப்பட்டது. செய்யுள்வழியான திறனாய்வு நூல்களாக அவை அமைந்தன.

அந்நூல்கள் வழியாக 'இரசம்' என்ற கலைக்கோட்பாடு வளர்ச்சி பெற்றது. இரச உருவாக்கம் என்பது மெய்ப்பொருள் அல்லது மனவெழுச்சிகளோடு இணைந்தது. மெய்ப்பொருள் பற்றிய விளக்கத்தைத் தொல்காப்பியம் விரிவாகத்தந்தது.

கலை அளிக்கை வழியாகக் கையளிக்கப் படும் பயம், கோபம், அன்பு முதலாம் மெய்பாடுகள், பார்வையாளரிடத்துப் பகிரப்பட்டு சவையேற்றம் (இரசம்) உருவாக்கப்படுகிறது.

இத்துறையில் கிரேக்கர் 'கர்தாசிஸ்' என்ற கருத்துவடிவத்தை முன்வைத்தனர். அரங்குவழியாக உருவாக்கப்படும் துன்பச் சுவையானது, வாழ்க்கையின் துன்பத்தையும் அவலத்தையும் கையாளும் மனப்புடமிடலை (கர்தாசிஸ்) உருவாக்குகின்றது.

இரசக்கோட்பாடு, இந்திய சினிமாவிலும் செல்வாக்கை ஏற்படுத்தியுள்ளதாக சத்திய சித்ராயின் திரைப்படங்களை ஆராய்வேர் குறிப்பிடுவர். இரசக்கோட்பாடும் துவணி (ஓலி இன்பம்) கோட்பாடும் இந்தியச் சமூக இயல்பையும், சமூக அரசியலுக்கும் கலைகளுக்குமுள்ள தொடர்புகளையும், நோக்குதலை திறனாய்வுப்பரப்பில் உள்ளடக்க வில்லை.

மக்களாட்சிச் சிந்தனை, தாராண்மைநோக்கு சமூகவியல் சிந்தனை, மார்க்சிய கருத்தியல் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சி நிலைகளை அடியொற்றியே சமூக இருப்பும் அரசியலும் திறனாய்வுடன் இணைந்த பிரிக்க முடியாத பரிமாணங்களாயின.

உரைநடை இலக்கிய வளர்ச்சியோடு, செய்யுள் நயம் காணும் திறனாய்வு அளவு கோல்களே உரை வடிவங்களுக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டன. அதனை அடியொற்றி ஒற்றைப் பரிமாண நிலையில் நயப்பு நிலைத் திறனாய்வு வளர்ச்சி அடைந்தது.

சமூக வளர்ச்சியும் அதனோடு தொடர்புபட்ட அறிவு வளர்ச்சியும் கல்வி ஏற்பாடுகளும். அனைத்துத் துறைகளிலும் இடம்பெற்ற புத்தாக்க முயற்சிகளும் உலகில் பல்வேறு திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளை உருவாக்கும் வலுவேற்றத்தைக் கொடுத்தது. திறனாய்வும் கலைக்கோட்பாடும் பலவாக மேலெழுந்தன.

செவ்வியல் திறனாய்வு, தொல்வகை (ARCHETYPAL) திறனாய்வு, இயற்கையியலோடு இணைந்த இயற்பண்புத் திறனாய்வு, நடப்பியல் திறனாய்வு, சோசலிச நடப்பியல் திறனாய்வு மாயவித்தை நடப்பியல், கமாட் (KMRT) நடப்பியல், குதம்பலிகை (HYSTRICA) நடப்பியல் கறைபடிந்த (DIRTY) நடப்பியல் ஆகியவற்றோடு இணைந்த திறனாய்வு, பின்னைப் புதுமையியல் திறனாய்வு, பின்காலனித்துவ திறனாய்வு, புலமைத் (ACADEMIC) திறனாய்வு, மரபுக்காப்புத் திறனாய்வு, சூழலியற்திறனாய்வு, வாசகர் துலங்கல் திறனாய்வு, புதிய திறனாய்வு, உள்பகுப்புத் திறனாய்வு அமைப்பியல் திறனாய்வு, பின் அமைப்பியல் திறனாய்வு, பால் மீள்வரைபு (QUEER) திறனாய்வு, பெண்மைத் திறனாய்வு, புதிய நேர்மை (NEW SINCERITY) திறனாய்வு முதலானவை உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

மேற்கூறிய பட்டியலுடன் 'தமிழியத் திறனாய்வு' என்பதைச் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். திறனாய்வுக் கோட்பாடுகள் தமக்குரிய தனித்துவங்களை அடியொற்றியும், கருத்தியலை உட்கொண்டும், ஆய்வு நிலைப்படுத்தியும் தேவை நிறைவேற்றலையும் அடியொற்றியும் உருவாக்கம் பெற்றுள்ளன.

தமிழ் இலக்கியங்களும் கலைகளும் பல்வேறு நிலைகளில் தனித்துவத்தையும் அடையாளங்களையும் கொண்டுள்ள நிலையில் அவற்றை நுணுகிநோக்கும் திறனாய்வுக் கோட்பாட்டை உருவாக்குதல் கலை விளக்கத்தை அறிவு நிலையில் கையாளும் பலத்துக்கு மேலும் விசை கொடுக்கும்.

அத்தயை கோட்பாட்டை முன்வைப்பதால், உலகில் உருவாக்கம் பெற்ற திறனாய்வு வடிவங்கள் நிராகரிக்கப்படுகின்றன என்ற முடிவுக்கு வருதல் தவறானதாகும். ஒவ்வொரு திறனாய்வும் தத்தமக்குரிய தனித்துவமான தேவைகளை அடியொற்றி உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அறிவு என்பது பன்மை வடிவங்களுடன் உறவாடும் நிலையைக் கொண்டது. ஒவ்வொன்றினதும் பண்புகளை ஆழ்ந்து கற்பது அறிவாகின்றது.

மொழி அளவீட்டில் தமிழ், செம்மொழி அடையாளத்தைக் கொண்டது. நெடிய இலக்கியப்பரப்பைக் கொண்டது. பல்வேறு சமயப் பின்புலங்களில் உருவான இலக்கிய வளமுடையது. தனித்துவமான கலைப் பதிவுகளைக் கொண்டது.

முப்பது ஆண்டு நீண்ட போர் அனுபவங்களையும், புலச்சிதறல் வாழ்வுடன் இணைந்த நிலைமாறும் வாழ்வை உள்ளடக்கிய இலக்கியங்களையும் கொண்டது.

காலனியத்துக்கு எதிரான விடுதலை இயக்கம், தமிழ்த் தேசியம், சுயமரியாதை இயக்கம், தனித்தமிழ் இயக்கம், தமிழிசை இயக்கம், சமய மறுமலர்ச்சி இயக்கம். திராவிட இயக்கம், அறப்போர் இயக்கம், ஆயுதப்போர் இயக்கம், பொதுவுடமை முற்போக்கு இயக்கம் சாதியம், வறுமை முதலானவற்றின் எழுபுலத்தின் உருவான கலை இலக்கியங்களின் இயல்பையும் தரத்தையும் பயனுடமைப் பெறுமானத்தையும் (UTILITY VALUE) அறிந்து கொள்ளும் வகையில் தமிழியத் திறனாய்வை நிறைவுபடுத்த வேண்டியுள்ளது.

அதன் உருவாக்கத்தை ஓர் அடிப்படை வாதமாகக் கொள்ளுதல் தவறானது. பிற்போக்கு வாதம் என்று துணிதல் மேலும் தவறானது. அறிவுவிளக்கத்துக்குரிய ஓர் அறிவார்ந்த கருவியாகவே அதனைக் கருதவேண்டும்.

‘தமிழியத் திறனாய்வை’ வலுப்படுத்த இயங்கியற்பலமுள்ள சமூகக் கருத்தியலுடன் ஒன்றிணைப்புச் செய்தலும் நுண்ணிய நிலையில் கருத்துப்பதிவை மேற்கொள்ளவல்ல கலைச் சொற்களையும் கண்டறிய வேண்டும். தமிழுக்கு எற்பட்ட அனுபவங்களுக்கு ஒப்பான வகையிலும் ஏறத்தாழப் பொருந்தக்கூடிய வகையிலும் அண்மிக்கக் கூடிய வகையிலும் உள்ள உலக மொழிகளின் இலக்கியங்களைத் துருவி ஆராய்வதற்கும் “தமிழியத் திறனாய்வு” கைகொடுக்கும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

நிறைவான கட்டமைப்புடன் தமிழியத் திறனாய்வை வடிவமைத்தல் அடுத்தகட்ட நடவடிக்கையாகும்.

கண்ணிருந்தும்

- ஓ. ஜீவகாருண்யன்

அறக்கப் புறக்க அடித்தாலும்
படுக்கச் சீலம்பாயில்லை
என்று போகிறது
எம் வாழ்க்கை.

நட நடுநிசியில்
நடுக் காட்டில்
கண்களைக் கட்டி விட்டுபோல
ஒரு திகில்.

கண்ணிருந்தும்
குருடர்கள் போல
அரசியல், சமூக, கலாசார, பொருளாதார,
கல்வி, பண்பாட்டு, தனிப்பட்ட
வாழ்க்கை அனைத்திலும்.

அறக்கப் புறக்க அடித்தாலும்
படுக்கச் சீலம்பாயில்லை.

சிறுகதை

நினைவில் நின்றவை

சோடில்

மஞ்ச சில வருடங்களாக புற உலகில் இருந்து ஒதுங்கி இருக்கின்றாள். எந்தவொரு நிகழ்விற்கும் அவள் விரும்பிப் போவதில்லை. யாருடனும் பழகுவதில்லை.

கொழும்பில் மகன், மருமகன், பேரப் பிள்ளையுடன் இருந்த காலங்களில் அவள் தனிமையை உணர்ந்ததில்லை. மகனுக்கு சின்சினாட்டிப் பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரை யாளராக வேலை செய்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தபோது அவள் கொஞ்சம் கலங்கிப் போய்விட்டாள். மகனின் எதிர்காலம் கருதி, வற்புறுத்தி அவர்களை அமெரிக்காவுக்கு அனுப்பி வைத்தாள். அதன் பின்னர் ஊருக்குத் திரும்பி, போரினால் சிதிலமடைந்திருந்த தனது வீட்டைத் திருத்தி அங்கேயே தங்கிக் கொண்டாள். தனது அந்திமகாலம் அங்கேயே கழிய வேண்டும் என்பது அவள் விருப்பம். பொழுதுபோக்குக்காக சனி, ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் அக்கம்பக்கத்தில் உள்ள பிள்ளைகளுக்குப் படிப்புச் சொல்லிக் குடுப்பாள்.

ஒருநாள் மதியம், “எயிற்றி ரூ பட்ச் கெற்று கெதர் வைக்கப் போகின்றோம்” என்று சொல்லிய படி நந்தனும் முரளியும் அவளின் வீட்டுக் கதவைத் தட்டினார்கள். அவளும் நந்தனும் எல்லாப் பிரச்சினைக்குள்ளும் இலங்கையில் தான் இருக்கின்றார்கள். முரளி கனடாவிலிருந்து ஒன்றுகூடலை ஒழுங்கு செய்யவென வந்திருந்தான்.

“இது ஒரு காலங்கடந்த ஒன்றுகூடல் எண்டு நான் நினைக்கிறன். இருபது இருபத்தைஞ்சு வருஷத்துக்கு முந்திச் செய்திருக்க வேணும் முரளி...”

நாற்பது வருடங்கள் கழித்து ஒரு ஒன்றுகூடல் தேவையா என்பது மஞ்சவின்

மனதில் பெருங் கேள்வியாக எழுந்தது. முரளி தலைக்குள் கையை வைத்துக் கோதினான்.

“செய்யக்கூடிய நிலையிலையா அப்ப நாடு இருந்தது. யுத்தம் முடிஞ்சு கையோடை செய்திருக்க வேணும். எங்கை... ஒவ்வொருத் தருக்கும் ஒவ்வொரு சோலியன். ஒவ்வொரு நாட்டிலையும் போய் ஒளிஞ்சிருக்கிற ஆக்களைத் தேடிப்பிடிச்சு ஒண்டாக் கொண்டுவாறதெண்டா சும்மா லேசப்பட்ட காரியமா?” என்றான் நந்தன்.

“ஆர் ஆர் வருகினம்? வாற ஆக்களின்ரை விஸற் இருக்கோ?”

பொக்கற்றுக்குள்ளிருந்து கசங்கிய கடதாசி ஒன்றை எடுத்து மஞ்சவிடம் நீட்டினான் நந்தன்.

“இதை நீங்களே வைச்சிருங்கோ. இது ஒரு முழுமையான விஸற் இல்லை. இப்பத்தான் ஒவ்வொருத்தராச் சேர்த்துக் கொண்டு வாறம். முதலிலை சயன்ஸ், மற்ஸ் மாத்திரம் செய்வோம் எண்டு யோசிச்சம். பிறகு ஆற்ஸ், கொமேர்ஸ் எல்லாரையும் சேர்ப்போமெண்டு முடிவெடுத்திருக்கிறம்.”

“ஒன்றுகூடலுக்கு வாறதுக்கு எனக்குப் பெரிசா ஆர்வம் இல்லை.” என்றாள் மஞ்ச.

அவர்கள் இருவரும் போனதும், மஞ்ச பெயர் விஸறை எடுத்து விரித்துப் பார்க்கத் தொடங்கினாள். விஸரில் சேந்தனின் பெயர் இருந்தது.

• • • • •

சேந்தனை ஆறாம் வகுப்புப் படிக்கும் போது தான் மஞ்ச முதன் முதலாகச் சந்தித்தாள். அயல்கிராமப் பாடசாலைகளில்

கே.எஸ்.சதாகர்

படிக்கும் மாணவர்களுக்கான போட்டிப் பரீட்சையில் தெரிவாகி, மஞ்சு படிக்கும் புகழ் பூத்த பாடசாலைக்கு வந்திருந்தான் சேந்தன்.

அவனை மஞ்சு முதன்முதலாக சந்தித்த போது அவன் கால்களில் செருப்புகள் இருக்கவில்லை. தான் சப்பாத்து அணிந்து அவன் அருகில் இருக்கும்போது மனதுக்கு சங்கடமாக இருந்தது அவளுக்கு. பாடசாலையில் சீருடைகள் பற்றிய கட்டுப்பாடுகள் அப்பொழுது எதுவும் இருக்கவில்லை. அவரவர் நினைத்த மாதிரி பாடசாலைக்கு வந்து போனார்கள். சேந்தன் பாடசாலைக்கு நடந்து வருவான். மஞ்சு அவளது அப்பாவுடன் ஸ்கூட்டரில் வருவான்.

ஒருநாள் சேந்தன் வைத்த கண் வாங்காமல் மஞ்சுவின் கால்களைப் பார்த்தபடி இருந்தான். வெள்ளைச்சப்பாத்துகள். அதுக்குள்ளால் முளைத்து மொழுப்பான அவள் மஞ்சள் கால்களைப் பற்றி நிற்கும் வெள்ளைநிற காலுறைகள். மயங்கி நிற்கும் அவளது பார்வை மஞ்சுவுக்கு கூச்சத்தை உண்டுபண்ணியது.

மறுநாள், தான் சிறிது சிறிதாகச் சேர்த்த பணத்தில் ஒரு சோடி ஆண்களுக்கான செருப்புகள் வாங்கியிருந்தான் மஞ்சு. யாரு மில்லாத வேளையில் அவற்றை சேந்தனின் காலடியில் போட்டான். 'வீட்டிலே பேசுவார்கள்' என்று சொன்ன சேந்தன் அதை ஏற்க மறுத்து விட்டான். மறுவாரம் சேந்தனே புதுச்செருப்பு களுடன் வந்ததைக் கண்ட மஞ்சுவின் மனம் குதூகலித்தது. சேந்தன் சுத்தமான ஆடைகள் அணிந்தாலும் இடையிடையே கிழிந்தும் கசங்கியிருப்பதையும் அவதானித்த மஞ்சு கவலை கொண்டாள். அவன் ஒரு நோஞ்சானாகவும், தான் கொழுகொழுவென்று ஊதிப்பருத்து இருப்பதும் அவன் மனதை ஏதோ செய்தது.

சேந்தன், முதல் தவணைப் பரீட்சையில் அதிகூடிய புள்ளிகள் பெற்று முதல் மாணவனாக வந்திருந்தான். வழமையாக முதல் இரண்டு இடங்களிற்குள் வரும் மஞ்சு மூன்றாமிடத்திற்குத் தள்ளப்பட்டிருந்தான். அன்று முழுவதும் சேந்தனை வியந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் மஞ்சு. படிப்பில் எப்பிடித்தான் போட்டி போட்டாலும் சேந்தனின் இடத்தை ஒருபோதும் மற்றவர்களால் பிடிக்க முடியவில்லை.

ஒருமுறை பாடசாலைகளுக்கிடையிலான விஞ்ஞானக் கட்டுரைப் போட்டிக்காக சேந்தனும்

மஞ்சுவும் பிறிதொரு பாடசாலைக்குச் சென்றார்கள். அங்குதான் அவர்கள் முதன் முதலாக மனம் திறந்து பேசினார்கள்.

“என்னுடைய அப்பா வங்கியில் மனேஜராக இருக்கின்றார். அம்மா ஆரம்பப்பள்ளி ஆசிரியை. எனக்கு இரண்டு தங்கைகள், ஒரு தம்பி இருக்கினம்” மஞ்சு சொல்ல,

“என்னுடைய குடும்பம் பெரிசு. மொத்தம் எட்டுப்பேர்கள். அப்பா தோட்டம் செய்கிறார். அவரின்றை உழைப்பு குடும்பத்தைக் கொண்டிருக்கவே போதாது.” என்றான் சேந்தன்.

அதன்பிறகு பதினொராம் வகுப்புப் படிக்கும் போது நடந்த சம்பவமொன்று அவர்கள் இருவரையும் மேலும் நெருங்க வைத்தது. ஒருநாள் சேந்தன் மதிய இடைவேளையில் வீட்டிற்குச் சென்று உணவருந்திவிட்டு பாடசாலை வந்தபோது, மஞ்சு மேசையில் கவிழ்ந்தபடி குலுங்கிக் குலுங்கி அழுதுகொண்டிருந்தாள். அவள் மதிய இடைவேளையில் வீட்டிற்குப் போவதில்லை. உணவருந்திவிட்டு மேசை மீது கவிழ்ந்து படுத்துக் கொள்வாள். சக மாணவன் ஒருவன் அவளைப் பார்த்து, ‘மஞ்சு மேசைக்குப் பால் குடுக்கின்றாள்’ என்று சொல்லிவிட்டான். இதை அறிந்த சேந்தன் கொந்தளித்துப் போனான். அப்படிச் சொன்னவனுடன் சண்டையிட்டான். அவளைப் புரட்டிப் புரட்டி எடுத்தான். விவகாரம் உருப்பெருத்து அதிபர் வரை போனது.

பல்கலைக்கழகப் புகழுகப் பரீட்சை நெருங்கியது. எல்லாரும் விழுந்து விழுந்து படிக்கத் தொடங்கினார்கள். பரீட்சைகள் முடிந்து சோஷல் வந்தது. சோஷல் வலு திறமாக நடக்க வேண்டும் என்று எல்லாரும் தீவிரமாக வேலை செய்யத் தொடங்கினார்கள். சோஷலுக்குப் பொறுப்பாக ஆசிரியர் மாணவர்கள் கொண்ட ஒரு குழு தெரிவு செய்யப்பட்டது. சோஷலுக்கு வர விரும்புவவர்களின் பெயர்கள் நோட்டீஸ் போர்ட்டில் வந்தபோது சேந்தனின் பெயரை அதில் காணவில்லை. சேந்தனுடன் மனம் விட்டுக் கதைப்பதற்கான கடைசிப்புள்ளியையும் இழந்துவிடுவேனோ என மஞ்சு பயந்தாள். சோஷலுக்குப் பொருத்தமான ஆடைகள் தன்னிடம் இல்லை என்று சேந்தன் சொன்னான். நந்தன் தன்னிடமிருந்த மேலதிகான கோர்ட் சூட் ஒன்றை சேந்தனுக்குக் குடுத்திருந்தான். மஞ்சு தனது அப்பாவின் ரைகளில் இரண்டைப் பத்திரப்படுத்தி சேந்தனுக்காக வைத்திருந்தாள். கலை நிகழ்ச்சிகள், வேடக்கைகள்,

அட்டகாசங்கள், பல்கலை உணவுகள் என சோஷல் களைகட்டியது. பெண்கள் சேலையுடனும், ஆண்கள் கோர்ட் சூட் அணிந்தும் அமர்க்களப் படுத்தினார்கள். சேந்தன் கடைசியில் சோஷலுக்கு வரவில்லை. மஞ்ச மனம் உடைந்து போனான்.

இரண்டு பேருக்குமே ஒரே பல்கலைக்கழகம் கிடைத்துவிட்டால் எவ்வளவு சந்தோஷமாக இருக்கும் என மஞ்ச கற்பனை செய்தான். கடைசியில் கணிதப்பிரிவில் சேந்தனுக்கு மாத்திரமே பல்கலைக்கழக அனுமதி கிடைத்தது.

சேந்தன் பல்கலைக்கழகத்திற்குப் படிக்கப் போய், ஆறு மாதங்கள் கழித்து விடுமுறையில் வீடு திரும்பியிருந்தபோது 'மஞ்சவிற்கு திருமணம்' முடிந்துவிட்டது என்ற செய்தி கேட்டு பதறிப் போனான். மஞ்சவுக்கும் கணவனுக்குமிடையே வயதில் பெரும் இடைவெளி இருந்தது. அவளுடன் படித்த எவரையுமே தன் திருமணத்திற்கு மஞ்ச கூப்பிடவில்லை. அவள் திருமணம் முடித்தவுடன் கணவருடன் திருக் கோணமலை என்ற இடத்திற்குச் சென்றுவிட்டாள். சோஷலுக்கு சேந்தன் வந்திருந்தால் எல்லாமே தலைகீழாக மாறியிருக்கும் என நினைத்தான் மஞ்ச.

மஞ்ச திருமணம் முடித்து சரியாகப் பத்து வருடங்களில் சேந்தனின் திருமணம் நடந்தது. அப்போது மஞ்ச விதவையாகிப் போய்விட்டாள்.

• • • • •

ஒன்றுகூடல்

கட்டல வளாகத்திற்குள் ஒரே பரபரப்பு. காரர்களும் ஒட்டோக்களும் வருவதும் போவதுமாக இருந்தன. சில வாகனங்கள் உள்ளே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டும் இருந்தன.

ஒன்றுகூடலுக்காக அவரவர் விரும்பிய ஆடைகளுடன் வந்திருந்தார்கள். எல்லாரும் ஒரே நேரத்தில் கதைப்பதும் சிரிப்பதுமாக இருந்தார்கள். பின்னணியில் எண்பதுகளில் வெளிவந்த சினிமாப்பாடல்கள் மெதுவாக ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. அமெரிக்கா, கனடா, அவுஸ்திரேலியா, இலண்டன், ஐரோப்பிய நாடுகள், சிங்கப்பூர் என்று பல இடங்களிலிருந்தும் பழைய மாணவர்கள் வந்திருந்தார்கள். ஒரு சிலர் நாற்பது வருடங்களின் பின்னர் சந்தித்துக் கொள்கின்றார்கள். வாழ்க்கைப் பயணத்தில் - அதன் ஆரம்ப காலங்களில் தோன்றிய முகங்களில் பல இடையே மறைந்தும், பின் முதுமைக் காலங்களில் மீண்டும் அவை

துளிர்த்தும் கொள்கின்றன. இடைப்பட்ட காலத்தில் உயர்கல்வி, வேலை, திருமணம், பிள்ளைகள், வாழ்க்கைப் போராட்டம், அரசியல் சூழ்நிலை - என்பவை வாழ்வைப் புரட்டிப் போட்டுவிடுகின்றன.

பாடசாலையை விட்டுப் பிரிந்த அடுத்த வருடம்--எண்பத்தி மூன்றில்-- நாட்டில் பெரும் இனக்கலவரம் வெடித்தது. அடுத்தடுத்த வருடங்களில் அரசியலில் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. தொண்ணூறில் பாடசாலையைச் சுற்றிய கிராமங்களில் வசித்த அனைவருமே ஊரைக் காலி செய்துவிட்டு - நாட்டிற்குள்ளும், வெளியேயும் என பிரிந்து போனார்கள். இரண்டாயிரத்து ஒன்பதில் இனப்பிரச்சினை ஒரு முடிவுக்கு வந்து, மக்கள் ஊர் திரும்புவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். ஆனால் இற்றைவரைக்கும் எந்தவொரு ஊரையுமே பழைய நிலைக்குக் கொண்டுவர முடியவில்லை.

ஒன்றுகூடல் என்று தெரிந்த நாளிலிருந்து நண்பர்களிடையே மீண்டும் தொடர்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. மின்னஞ்சல்கள் பறந்தன. கால நேரமின்றி தொலைபேசி அழைப்புகள், 'டிங் டொங்' என்ற வாட்சப் அழைப்புகள். நந்தனும் முரளியும் இந்த ஒன்றுகூடலுக்காகப் பல வழிகளில் கஸ்ட்பட்டு உழைத்தார்கள்.

ஹோல் வாசலுக்கு உட்புறமாகப் போடப் பட்டிருந்த மேசையில் சில துண்டுப்பிரசுரங்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. உயர்தரம் பயின்ற மாணவர்களின் பெயர்கள் வகுப்பு வாரியாக எழுதப்பட்டும், அதன் கீழ் விழாவிற்கு சமூகமளிக்க வாக்குறுதி தந்தவர்களின் பெயர்களும், இறுதியாக இறந்துபோனவர்கள் / காணாமல் போனவர்கள் பெயர்களும் அதில் இருந்தன.

குத்துவிளக்கு ஏற்றி, இறந்தவர்களுக்கான மௌன அஞ்சலியுடன் விழா ஆரம்பமானது.

“ஒன்றுகூடலுக்கெண்டு பல திட்டங்கள் தயாரித்தோம். கடைசியா பலரின் வேண்டு கோளுக்கிணங்க அவை கைவிடப்பட்டன” நந்தன் தனது ஆரம்ப உரையில் கவலையுடன் சொன்னான். மேலும் - மொத்தம் நாற்றிமூன்று மாணவர்கள் பயின்ற இடத்தில் நாற்பத்தொன்பது மாணவர்கள் மாத்திரமே சமூகனித்திருந்ததையும் சுட்டிக் காட்டினான். ஒவ்வொருவருக்கும் தலா ஒரு நிமிடம், தம்மைப்பற்றிச் சொல்வதற்கு வழங்கப்பட்டிருந்தது. சிலர் அது போதாதென முணுமுணுத்தார்கள். சிலர் தமது பெயரை மாத்திரம் சொல்லி, ஒரு செக்கனிலே விலகிக்

கொண்டார்கள். அறிமுகம் முடிய நிகழ்ச்சிகள் களைகட்டத் தொடங்கின. பாட்டுக்குப் பாட்டு, குட்டி நாடகம், சோடி நடனம் எனப் பல நிகழ்வுகள் அரங்கேறின. பின்னணியில் ஒரு இசைக்குழுவினர் தமது கருவிகளைத் தட்டிப் பார்த்து சரிசெய்து கொண்டிருந்தனர்.

மஞ்ச ஓட்டோ ஒன்று பிடித்து வருவதற்குப் பிந்திவிட்டது, அவள் வரும்போது ஆற்ஸ் வகுப்பில் பயின்ற பரதன் மேடையில் பாடிக்கொண்டிருந்தான். சிலர் போதையேறி ஆடிக்கொண்டும் இருந்தார்கள். 'சும்மாவே உடம்பைத் தூக்கி நடமாட முடியாமல் கிடக்கு. அதுக்குள்ளே உந்த நாசத்தையும் குடிச்சா... மஞ்ச புறுபுறுத்துக் கொண்டாள். பரதன் அந்நாளில் ஒரு ரி.எம்.எஸ். இன்று இறுதிக்கட்டத்தில் இருக்கும் ஒரு மனிதனின் 'சேடம்' போல் இருந்தது அவன் பாட்டு.

மஞ்சவைக் கண்டதும், பெண் சிநேகிதிகள் அவளைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். ஒருசிலர் மஞ்சவைப்பற்றிக் கிசுகிசுக்கவும் செய்தார்கள். 'ஒரு காலத்திலை மஞ்சவும் சேந்தனும் ஒருத்தரை ஒருத்தர் விரும்பிவைதானே!'

'பாவம் மஞ்ச... வெடிங் முடிஞ்ச ஏழு வருஷங்களில் ஹஸ்பனை இழந்திட்டாள்.'

'ஸ்கூலுக்குப் பிள்ளையை விட்டிட்டு வேலைக்குப் போகேக்கைதான் அக்சிடென்ற் நடந்ததாம்.'

'நல்லகாலம்... ஹஸ்பண்ட் போட்ட இன்சூரன்ஸ் பணம் இருந்ததாலை வாழ்க்கைக்கு உதவிச்சு. மகனைப் படிப்பிக்கும் மட்டும் தன்னை ஒடுக்கிக் கொண்டு, கொழும்பில் ஒரு வாடகை வீட்டில் இருந்தாள். மண்ணெண்ணை அடுப்பிலேதான் சமையல் எல்லாம் செய்தாள்.'

மஞ்ச ஒரு ஓரமாக நின்று ஆடுபவர்களைப்

பார்த்துக் கொண்டு நின்றாள். முதன்முதலாக நடக்க எத்தனிக்கும் குழந்தை ஒன்றினைப்போல, சில பெண்களும் ஆண்களும் காலைத் தூக்கி வைப்பதும் விடுவதுமாக இருந்தனர்.

"மஞ்ச... உமக்கொரு ஆளை அறிமுகம் செய்யவேணும்" நந்தன் மஞ்சவைக் கூட்டிக்கொண்டு, ஆடிக்கொண்டிருந்தவர்களை விலத்தியபடி உள்ளே சென்றான்.

"மஞ்ச... இவன் தான் சேந்தன்"

சேந்தன் கைகளை விசுக்கி விசுக்கி, இடுப்பை நெளித்து ஆடியபடி நின்றான். மஞ்ச நிமிர்ந்து சேந்தனைப் பார்த்தாள். இவ்வளவு உயரத்திற்கு வளர்ந்திருப்பான் என அவள் நினைக்கவில்லை. நீலநிற கட்டம் போட்ட சேர்ட், தோதாக மினுமினுத்துப் பளிச்சிடும் ஜீன்ஸ், அன்றுதான் பொலிஷ் செய்யப்பட்ட சப்பாத்துகள் என பளிச்சிட்டான் சேந்தன். தான் ஒரு கசங்கிப் போன சீலையில் வந்து விட்டதற்காக மஞ்ச வெட்கப்பட்டாள்.

"சேந்தன்... இது யாரெண்டு தெரியுதா? மஞ்ச..."

"அப்படியா!" அதிசயித்தான் சேந்தன். தன்னைத் தாழ்த்தி மஞ்சவின் உயரத்திற்குக் குறுக்கிக் கொண்டான். கொழுக்கொழுவென்று பளிச்சிடும் முகம், அளவான மீசை. எண்ணெய் பூசி வாரிவிட்ட தலைமயிர் கூட இன்னமும் நரைக்கவில்லை. திடீரென்று சேந்தனைக் கட்டிப்பிடித்த மஞ்ச அவனது கன்னத்தில் ஒரு 'இச்' பதித்தாள். கழுத்திலே தொங்கிக் கொண்டிருந்த கட்டம் போட்ட வர்ணங்களிலான சேந்தனின் 'ரை' மஞ்சவின் சேலையைத் தழுவிவியது. பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர்களில் சிலருக்கு மஞ்சவின் அந்தச் செய்கை திகைப்பைக் கொடுத்தது. பதறிப் போனார்கள் அவர்கள். "வாருங்களைன் ஆடுவோம்" மஞ்சவின் கைகளைப் பற்றுவதற்கு முயற்சித்தான் சேந்தன். அவனின் வாய் போதையினால் நாற்றமடித்தது.

"சத்தத்துக்குள்ளே நீங்கள் கதைக் கிறது ஒண்டுமாக் கேக்கேல்லை. வாருங்கோ வெளியிலை போய் நிண்டுகதைப்பம்." இருவரும் ஆடுபவர்கள் மத்தியிலிருந்து விலகி வெளியே வந்தார்கள்.

"நீங்கள் பாடசாலையை விட்டவுடனேயே மறி பண்ணிட்டியள்

என்ன? சின்ன வயசிலை பெண்பிள்ளையளைக் கலியாணம் செய்து குடுக்கிறவையைச் செருப்பாலை அடிக்க வேணும்.”

சேந்தனின் வார்த்தைகள் மஞ்சவை நெருப்பாகச் சுட்டன.

“உங்களுக்கு இப்ப எத்தினை பிள்ளையள்? ஹஸ்பண்ட் இப்பவும் வேலை செய்கின்றாரா அல்லது ரிட்டையர் ஆகிட்டாரா?”

மஞ்சவைக் கதைப்பதற்கு சேந்தன் விடவில்லை. அவளுக்கும் பேசுவதற்கு ஒன்றும் வரவில்லை. சேலைத் தலைப்பால் முகத்தை ஒருதடவை துடைத்துக் கொண்டாள். சற்றுத் தூரத்தில் நின்ற நந்தனைச் சத்தம் போட்டுக் கூப்பிட்டாள்.

“நந்தன்... நான் வீட்டுக்குப் போகவேண்டும்.”

மஞ்ச நந்தனைக் கூப்பிட்டதும், சேந்தன் மீண்டும் ஆடுவதற்காக உள்ளே போய்விட்டான். ஏதோ விரும்பத்தகாத செயல் நடந்துவிட்டது என்பதை நந்தன் புரிந்து கொண்டான்.

“சாப்பிட்டுவிட்டுப் போங்களேன்.”

“இல்லை நந்தன். நான் உடனை போக வேணும்.”

மஞ்சவை வெளியே கூட்டிச் சென்ற நந்தன், அங்கு நின்ற கார்களில் ஒன்றை மஞ்ச வீட்டிற்குப் போவதற்காக ஒழுங்கு செய்தான். காருக்குச் சமீபமாகக் குந்தியிருந்த ஒருவர் சாப்பாடு ஒவ்வாமை காரணமாக வாந்தி எடுத்துக் கொண்டிருந்தார். ஒன்றுகூடலுக்கு வந்திருந்த அவரை மஞ்சவால் அடையாளம் காண முடியவில்லை. ஒத்துவராத சாப்பாட்டை உடல் உதறித் தள்ளுகின்றது. ஒவ்வாதவற்றை உடம்பு மாத்திரமா வெளியேற்றும், மனமும் தான் தூரத்தும். மஞ்ச காரின் பின்புறம் ஏறிக் கொண்டாள்.

கார் வளாகத்தை விட்டு வெளியே புறப் படுகின்றது. சந்தியின் அருகே அமைந்திருக்கும் சிற்றுண்டிச்சாலையில் நாலைந்துபேர்கள் இருந்து உணவருத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். கார் கிழக்குப்புற பிரதானவீதி வழியே வேக மெடுத்தது.

மஞ்சவுக்கு சேந்தன் பள்ளிக்கூடத்தில் இருந்த இளமைத்தோற்றமே இன்றும் மனதில் நிலைகொண்டிருந்தது. செருப்பில்லாமல் கசங்கிய ஆடைகளுடன் சஞ்சரித்த அவன் முகமே அவளுக்கு என்றும் பிடித்திருந்தது. இன்று அது எப்படியெல்லாமோ காலவோட்டத்தில் மாறிப் போய்விட்டது. வாழ்க்கை என்ற

பயணத்தில், காலம் சில நினைவுகளைத் தந்து விட்டுச் சென்றிருக்கின்றது. அதைச் சுமப்பதும் சுமக்காமல் விடுவதும் அவரவரைப் பொறுத்தது.

‘என்னுடைய கணவர் என்னுடன் வாழ்ந்த காலங்கள் சொற்பம் தான். ஆனா என்னை மிகவும் அன்பாக நேசித்தார்.’

‘சேந்தன் இத்தனை காலங்களில் ஒரு தடவையேனும் என்னைத் தொடர்பு கொள்ள முயற்சிக்கவில்லையே! என்னைப் பற்றி ஒன்றுமே அவனுக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லையே!’

மஞ்ச அமைதியாக, கார்க் கண்ணாடிக் குள்ளால் இருட்டை வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். தூரத்தே கடலைக்குள் பிரேதம் ஒன்று எரிந்துகொண்டிருந்தது.

ஒருவரின் வாழ்க்கையைத் தீர்மானிப்பது எது? பணமா, கல்வியா? அதற்கும் மேலாக ஏதோவொன்று இருப்பதாகவே மஞ்சவுக்குத் தோன்றியது.

“அம்மாவுக்கு சேந்தன் ஐயாவைத் தெரியுங்களா? அவர்தான் இந்தக் காரை ஒரு மாதத்துக்கு வாடகைக்கு எடுத்திருக்கிறார்.” மஞ்சவின் மெளன நிலைகண்ட சாரதி அவளிடம் பேச்சுக் குடுத்தான்.

“ஓ... அப்ப அவர் மனிசி பிள்ளையளோடை வந்திருக்கிறார் போல?”

“ஓமோம். ஒரு பையன், ஒரு பொண்ணு. அம்மா அக்கவுண்டனா வேலை பாக்கிறாவாம். நாட்டைச் சுத்திப் பாத்து என்னொய் பண்ணப் போயினம்.”

காரச்சாரதியின் கதையைக் கேட்ட மஞ்சவிற்கு எரிச்சலாக இருந்தது.

“தம்பி... காரை நிப்பாட்டுங்கோ... நான் இதிலையே இறங்கிக் கொள்ளுறன். வீடு பக்கத்திலைதான்” பதட்டத்துடன் சொன்னாள் மஞ்ச.

சாரதி காரை ஓரங்கட்டிவிட்டு சுற்றுமுற்றும் பார்த்தான். ஒரே வெளி, இருட்டு. அருகே குடிமனைகள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

“அம்மா... நாயன் வேறை குலைக்குது. வீடு வரைக்கும் கொண்டு வந்து விடுகின்றேனே!” சொல்லியபடியே பின் இருக்கையைத் திரும்பிப் பார்த்தான். காருக்குள் மஞ்ச இருக்கவில்லை. தூரத்தே இருட்டுக்குள் ஒரு உருவம் போவது அவனுக்குத் தெரிந்தது.

வெள்ளைக் வெண்தேயல்

மலையகமே...!

உன் அதிகாலைப் பனிமூட்டம்

எத்தனை அழகு.

பகல் பொழுதின் பசுமையும்

மலைத் தொடர்களுக்குள் மறையும்

மாலைநேர அஸ்தமனமும்

பேரழகு.

அத்தனையும் அழகாய்

அமைந்திருந்தும்

அங்கே மறைந்திருக்கும்

அழகைச் சப்தங்களைக்

கேட்பதுண்டா...?

மலைத் தொடர்களைப் போல்

துன்பங்களுடன்

தொடர்ந்து போராடும்

தோட்டத் தொழிலாளர்

வாழ்க்கையை அறிந்ததுண்டா...?

மலை மேடுகளில்

மாடாய் உழைக்கும்

மலைநாட்டு மனிதர்களின்

துயரங்களைக் கண்டதுண்டா...?

தேயிலைச் செடிகளுக்குள்

தம் வாழ்வை அர்ப்பணித்து

தேய்ந்து போன

அந்த மனிதர்களின்

வாழ்க்கை பற்றி

சிந்தித்ததுண்டா...?

நம் தேசத்தின்

வருமானக் கோடுகளை வரைவது

கொழுந்து பறிக்கும்

அந்தக் கைகள் தான்.

அவர்கள் படும் கஷ்டத்திலும்

கண்ணீரிலும் தான்

இஷ்டமாய்ப் பருக

எமக்குத் தேநீர் கிடைக்கிறது.

வெயில் மழை

கடுங் குளிர் என

எல்லாக் காலநிலைகளையும்

மிதித்து நடந்த

உழைக்கும் கால்களுக்குச் சொந்தக்காரர்கள்
அவர்கள்.

பொருளாதாரத்தின் பெரும்பங்கை

முதுகில் சுமந்து வேலைசெய்யும்

கண்டுகொள்ளப் படாத

நம் நாட்டின் முதுகெலும்பு

அவர்கள்.

சொகுசு பங்களாக்களில்

பலரையும் வாழவைக்க

லைன் வீடுகளில் அவஸ்தைப்படும்

அப்பாவி உழைப்பாளிகள்

அவர்கள்.

தேயிலைத் தோட்டம் தான்

அவர்களது உலகம்

தேயிலைச் செடிகள் தான்

அவர்களது உறவு

தேயிலைக் கொழுந்து தான்

அன்றாடப் பசி தீர்க்கும்

அவர்களது உயிர்.

உதிரத்தை வியர்வையாக்கி

உழைப்புக்கேற்ற

ஊதியத்தை எதிர்பார்த்திருக்கும்

அவர்கள்

நம் நாட்டு அந்நியர்களல்ல.

அந்நிய செலாவணியை

அள்ளித்தர உழைக்கும்

மலைநாட்டின்

மகத்தான மனிதர்கள்.

மலையகமே...!

உன் மண்ணை வளமாக்க வந்த

உழைக்கும் வர்க்கத்துக்கு

விடிவு நாள் வருமா...?

தாயகமே...!

உன் வருமானத்துக்கு

வழி செய்ய வந்தவர்களுக்கு

வழி செய்து கொடுக்கும்

அந்த நாள்

எப்போது தான் வருமோ...?

கல்வரின்னை :.பவ்ஹ் ஹலீம்தீன்
(Galthinna - Foumi Haleemdeen)

மலையாளமும் மட்டக்களப்பும்

ஈழம் என்னும் இலங்கைக்கு மிக அண்மையில் அமைந்திருக்கும் பழம்பெரும்நாடு தமிழ்நாடு. இந்நாட்டிலிருந்து தரை வழியாகப் பிரிக்க முடியாதபடி அதனோடு இணைந்திருக்கும் மற்றுமொரு நாடு “மலையாளம்” என்னும் பெயர் பெறும். இத் தமிழ்ப்பெயர் அந்நாடு “மலை ஆளும்” (மலைகள் சூழ்ந்த) நாடாக விளங்குகின்றமையை வெளிப்படுத்தும். “மலையாளம்” என்ற பெயர் அந்நாட்டில் வாழும் மக்களையும் குறிக்கும் என்பதை “மலையாளி” என்ற சொல் உணர்த்தும். இச்சொல் “மலபாரி” என்றும் திரிந்தது. கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டிலும் தமிழ் மணம் கமழ்ந்த இந்நாட்டில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த தமிழ் அறிஞர் ஐயனாரிதனார் “புறப்பொருள் வெண்பாமாலை” என்னும் இலக்கண நூலை எழுதி வெளியிட்டமையும் இச்சமயத்தில் குறிப்பிடத்தக்கது.

இற்றைக்கு மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு “சேர நாடு” என்னும் பெயரோடும் “வில் அம்பு” இலச்சினையோடும் துலங்கிய இக்குறிஞ்சி நிலமே தமிழ் இனத்தின் முதல் “தொட்டில்” என்பதைத் தமிழர் வரலாறு மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லும். இந்நாடு இன்று “கேரளா” என வழங்குகின்றது. இப் பெயரும் “சேர” என்னும் தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபென்பார் மொழியியல் அறிஞர் மு. வரதராசனார். (மொழியியல் கட்டுரைகள் - பக்கம் 31) இதுபோன்று தமிழுக்கும் மலையாளத்திற்குமிடையே உள்ள நெருங்கிய உறவை பன்மொழி அறிஞர் கால்டுவெல் அவர்களின் “தமிழில் இருந்து கடைசியாகப் பிரிந்த மொழி மலையாளம்” என்னும் ஆய்வுரை உறுதிசெய்யும். இவ்வரலாறு பிற்காலத்தில் அங்கு குடியேறிய “நம்பூதிரி” என்னும் பிராமணர்களால் பெரிதும் மாற்றப்பட்டாலும் அதன் அடித்தளம் தமிழரின் சேர நாடாகவே இருக்கும். இவ்வுண்மையை நூற்றி நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்த மகாகவி பாரதியின் “சேரநன்நாட்டினம் பெண்களுடனே” என்னும் பாடல் அடிப்படேயும் நினைவூட்டிக் கொண்டே இருக்கும். அடுத்து மட்டக்களப்பு என்னும் பெயர்ச் சொல் பற்றிச் சிறிது ஆராயலாம்.

இப்பெயர்ச் சொல்லில் (மட்டக்களப்பு) இடம் பெற்றுள்ள “களப்பு” என்னும் சங்க காலத் தமிழ்ச் சொல்லுக்கு “ஆழமில்லாத நீர்நிலை” என்று பொருள். இதனை ஆங்கில மொழியில் Shallow Water என்று சொல்லலாம். இச்சொல்லை மேலும் வலுப்படுத்தும் வகையிலேயே “களப்பு” என்னும் சொல்லோடு இணைந்தபடி “மட்டு” என்னும் சொல்லும் பயன்பாட்டிற்கு வந்துள்ளது. இவ்விரு சொற்களும் (மட்டம், களப்பு) மட்டக்களப்புத் தமிழரின் பேச்சு வழக்கில் அவ்வப்போது இடம்பிடித்துக் கொள்ளும். மட்டக்களப்பு என்னும் தூய தமிழ்ச் சொல்லே போத்துக்கீசர், டச்சுக்காரரின் (கி.பி. 16ஆம், 17ஆம் நூற்றாண்டு) ஆட்சிக்காலத்தில் Batticaloa எனத் திரிந்தது. அதேநேரம் மட்டக்களப்பின் நடுப் பகுதி “புளியந்தீவு” என்று சொல்லப்பட்டது. இப்பெயரின் தோற்றத்திற்குப் “புளியன்” என்னும் வேட்டுவ அரசனின் பெயர் அல்லது அப்பகுதியில் செழித்து வளர்ந்த புளிய மரத்தின் பெயரும் காரணமாக அமையலாம்.

கிராமியப் பாடல்களின் “கிளுகிளுப்புக்குப்” பெயர்போன மட்டக்களப்புத் தேசம் “மீன் பாடும் தேன் நாடு” என்னும் மற்றுமொரு மங்கலப் பெயர் பெறலாயிற்று. இப் புகழூரையில் உள்ள மீன்பாடும் அல்லது பாடும் மீன் என்னும் சொல்லின் தோற்றத்திற்குக் காரணமான “லாங்” “மொறான்” என்னும் கத்தோலிக்க யேசு சபைத் துறவிகள் என்றும் போற்றுதலுக்குரியவர்கள். அச்சொல்லாட்சியின் மற்றுமொரு பகுதியான “தேன்நாடு” என்பது மட்டக்களப்புத் தேசத்தின் இயற்கை வளத்தையே எடுத்துக் காட்டும். இது பலரும் அறிந்ததொன்று.

மட்டக்களப்புத் தேசம் எழுவான்கரை, படுவான்கரை என இரு கூறாக விளங்கும். எழுவான் என்பது சூரியன் இளம் காலையில் எழும் கிழக்குப் புறமாகும். இதுவே ஆறுகடல்

வாகரைவாணன்

அமைந்த நெய்தல் நிலம். இது கண்ணுக்கினிய, “கானல்” எனவும் வழங்கும். இதன் எதிர்ப்புறமாகவுள்ள நிலப்பகுதி படுவான்கரை எனப்படும். இதற்குச் சூரியன் மறையும் பகுதி என்று பொருள். வளம் நிறைந்த இப்பகுதி தமிழருக்குக் கிடைத்த வரப்பிரசாதமாகும். நானிலங்களும் கைகோத்து நிற்கும் இந்நாடு மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழர் பூமியாக விளங்கியமையை அறிஞர் பெருமகன் கா. இந்திராபாலா இங்கு மேற்கொண்ட தொல்லியல் ஆய்வுகள் ஐயத்திற்கிடமின்றி வெளிப்படுத்தும்.

கிழக்கிலங்கையின் இரண்டு மாகாணங்களில் ஒன்றான மட்டக்களப்பு மாகாணத்தில் கி.பி. 1627இல் (கொடறிந்ரனின் இலங்கையின் சுருக்கமான வரலாறு - பக்கம் 106) முஸ்லீம் கள் கண்டி மன்னன் சேனரத் என்பவனால் குடியேற்றப்பட்ட பின்பும் அது தமிழர் பூமியாகவே விளங்கியது. இதற்கு அடித்தளமாக அமைந்தவர்கள் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஈழத்தின் ஆட்சி பீடத்தில் அமர்ந்திருந்த சேனன், கூத்திகள் என்னும் சேர நாட்டுத் தமிழராவார். இது பற்றித் தமிழ் அறிஞர் வி. சீ. கந்தையா அவர்கள் எழுதுகையில்,

சேனன், கூத்திகள் காலத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட சேர நாட்டுத் தமிழ்க் குடிகள் கிழக்கிலங்கையின் தென் பகுதியில் வாழ்ந்த பழங்குடி மக்களோடும் குடியேறி வாழலாயினர் என்பதற்கு மட்டக்களப்பில் அவர்கள் தொடர்பால் எழுந்தனவையாய் இன்றும் நிலவுகின்ற சேர நாட்டுப் பழக்கவழக்கங்கள் ஆதாரமாயுள்ளன (மட்டக்களப்புத் தமிழகம் - பக்கம் 395) என்பார். சேர நாட்டுத் தமிழர் பற்றி மேலும் சில உண்மைகளை அறிஞர் சேர்த்துரைக்கையில் (மேற்படி நூல் - பக்கம் 08) இங்குள்ளாரின் பழக்க வழக்கங்களை ஆராயும்போது பழைய சேர நாட்டில் இருந்தனவாய் இன்று மலையாளக் கரையில் காணப்படுவன சில மேல் நாகரிகச் சூழலிலே மங்கி மறைந்து கொண்டிருக்கும் நிலையில் காணப்படுகின்றன. மருமக்கட் தாய் முறையும், மந்திரப் பயிற்சிகளும், தேங்காய் எண்ணெய் பூசதலும், மங்கல நிகழ்ச்சிகளில் குரவை அயர்தலும், நாட்டுக்கூத்து நிகழ்த்துதல் போன்றவை அவற்றுட் குறிப்பிடத்தக்கன. தாய்வழிக்கடியே பிள்ளையின் குடியாதலும், பெண்மைக்கு அதனால் முதன்மை கொடுத்துப் பேணி, மணம் முடித்த பின்னரும் பெற்றோர்

தம் மகளை அவள் கணவனுடன் தம் வீட்டிலேயே வைத்திருக்கும் ஒழுக்கலாறும் பெண் வழிக்கென்றே சில ஆதனங்களை பெண்ணடி முதுசமாக எழுதி வைக்கும் வழக்காறும் இம் மருமக்கட் தாயத்தின் தொடர்பாக இன்றும் இங்கு கைக்கொள்ளப்படுகின்றன. பெண் மக்களும் பெற்றோர் வழிக்குப் பெரு நிழலாய் அமைதலை “ஆண் நிழலில் நின்றுபோ பெண் நிழலில் இருந்து போ” என்று இங்கு வழங்கும் பழமொழியால் நன்கு அறியலாகும்.

மேலும் அறிஞர் மட்டக்களப்புத் தமிழர் பற்றிய தமது வரலாற்றுரையைத் தொடர்கையில் (பக்கம் 445) இங்குள்ளாரது பேச்சின் ஒலி வகையும், மலையாளத்தில் உள்ளாரது பேச்சில் உள்ளதைப் போன்றதேயாகுமென இந்தியத் தமிழகத்து அறிஞர் பலர் கூறக் கேட்டுள்ளேன். பழையமையான செழுந்தமிழ்ச்சொற்கள் பல மலையாள மொழியில் இருப்பதாகத் தமிழ் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். அதேசொற்கள் மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தாரது பேச்சுத் தமிழிலும் காணப்படுகின்றன என்று இங்கு வந்து சென்ற மலையாள நாட்டு அறிஞர் பலர் எடுத்துக்காட்டி உள்ளார்கள் என்றுரைக்கும் நமது தமிழ் அறிஞர் நாட்டின் அமைப்பும் சேரர் தமிழகத்து (இன்றைய மலையாளத்து) நிலப்பாங்கினையே ஒத்திருப்பதை இருநாட்டையும் நோக்கும் எவரும் அறியலாம் என்பார்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மட்டக்களப்பு, சேர நாட்டுத் தமிழரோடு கொண்டிருந்த உறவு தற்காலத்திலும் நீடிப்பதை அதன் முன் உதாரணங்களான பழக்கவழக்கங்கள் மட்டுமன்றி இக்கட்டுரையாளரின் தாய் தந்தை பயன்படுத்திய ஆசை (இதற்கு மாமா என்றும் பொருள்), குஞ்சி (சித்தப்பா), குஞ்சம்மா (சித்தி அல்லது அத்தை), குஞ்சன், உரு (படகு) முதலான சொற்களும் சான்றாக விளங்கும். சொற்கள் தொடர்பாக மட்டக்களப்புப் பிரதேச சாகித்திய விழா நினைவு மலரில் (1993) வெளியான பேராசிரியர் ஆ.வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் கட்டுரையில் “மட்டக்களப்புத் தமிழ்ச் சொற்களையும் மலையாளச் சொற்களையும் ஒப்பிட்டு நோக்கும் போது மட்டக்களப்புச் சொற்களில் சில மலையாளத்தில் மட்டும் வாழ்வது கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது என்னும் கூற்றை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை.

“குரவை” என்னும் சொல் குரல் என்னும் பொருளைத்தரும். இச்சொல் சங்ககாலத்தில் வழக்கில் இருந்தமையை அக்காலத்து இலக்கியாச்

களான “மலைபடு கடாம்” “நற்றிணை” ஆகியவை எடுத்துக்காட்டும். கள் அருந்திவிட்டு கானவர்களான குறவர், வேட்டுவர் என்போர் மகிழ்ச்சியில் கூத்தாடி குரல் எழுப்புவர். இதுவே அன்றைய வழக்கங்களில் ஒன்று. இக்குரவை பிற்காலத்தில் எழுந்த “சிலப்பதிகாரம்” என்னும் செந்தமிழ்க் காவியத்தில் “ஆய்ச்சியர் குரவை” “குன்றக் குரவை” என வழங்கும். சேர நாட்டுத் தமிழரால் மட்டக்களப்பில் வழக்கிற்குக் கொண்டுவரப்பட்ட குரவை, “குலவை” எனத் திரிந்து வழங்கலாயிற்று. கன்னியர் “பருவம்” எட்டியதை ஓட்டி நடைபெறும் நிகழ்வில் “குலவை” போட்டுக் களிப்படைதல் ஒரு சிறப்பு அம்சமாகவே மட்டக்களப்புத் தமிழரால் பார்க்கப்படும்.

கூத்து எனும் கலை சங்ககாலத் தமிழகத்தில் வழக்கில் இருந்தமையை அக்கால இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும். இதனை கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் எழுந்ததாகக் கொள்ளப்படும் சிலப்பதிகாரம் என்னும் காவியத்தின் “வேட்டுவ வரி”யில் உள்ள “வென்றிக்கூத்து” வெளிப்படுத்தும். இக்கூத்து பிற்காலத்தில் வடமோடி தென்மோடி என்னும் பெயரைப் பெற்றது. மலையாளத்தில் மேடை ஏறும் “கதகளி” மட்டக்களப்பின் வடமோடிக் கூத்தைப் பெரிதும் ஒத்ததாகும். இது தொடர்பில் ஆய்வாளரும் எழுத்தாளருமான வெல்லவூர்க்கோபால், “மட்டக்களப்பையும் மலையாள நாட்டையும் பிணைக்கும் கலை வடிவங்களில் கேரளத்துக் கதகளியுடன் மட்டக்களப்பின் வடமோடிக் கூத்தினை நம்மால் இணைத்துப்பார்க்க முடியும். இவை இரண்டிலும் இடம்பெறும் தர்க்கத்தரு மற்றும் சண்டைத்தரு போன்றவை ஒத்த தன்மையைக் கொண்டிருப்பதையும் நம்மால் அவதானிக்க முடியும் (மலையாள நாடும் மட்டக்களப்பும் - பக்கம் 107) என்று தெரிவித்துள்ளமை இரண்டு கூத்துக்களும் ஒன்றோடு ஒன்று கலந்திருப்பதையே காட்டும். இது மட்டக்களப்புக்கும் மலையாளத்திற்குமிடையே உள்ள ஏனைய தொடர்புகளுக்கான வடிவ காலாகவும் அமையும்.

இக்கூத்து என்னும் கலையில் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்ட இக்கட்டுரையாளரின் தந்தையார் (வாகரை பேதுருப்பிள்ளை சந்தியாப்பிள்ளை விதானையார்) மூன்று வடமோடிக் கூத்துக்களை இயற்றிப் பேரும் புகழும் பெற்றவர். ஆனாலும் அவர் மறைந்த பின்பே இரண்டு கூத்துக்கள் அரங்கம் கண்டன.

இக்கூத்து என்னும் நாட்டுப்புறக் கலை பற்றி தமிழறிஞர் வி.சி.க. அவர்களின் மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தில் விரிவானதொரு கட்டுரை இடம்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

மட்டக்களப்பைப் பொறுத்தவரையில் ஒருவருக்கு உடலில் ஏதும் தளர்ச்சி ஏற்பட்டு விட்டால் அதற்கு யாரோ ஒருவரின் கண்ணிறே (கண் படுதல்) காரணம் எனக்கூறி ஒரு செம்பில் நீர் எடுத்து அதில் மந்திரம் ஒதி சம்பந்தப்பட்டவருக்கு சிறிதளவு நீரை அருந்தக் கொடுத்தல் வழக்கம். இதுவும் மந்திரத்திற்குப் பேர் போன மலையாள நாட்டவரின் செயற்பாடுகளில் ஒன்றாகும். இதுபோன்றதுதான் “குனியம்” என்னும் மந்திர வித்தையும். மட்டக்களப்பில் இச்செயற்பாடுகள் பெரிதும் வழக்கில் இருந்ததால் “மட்டக்களப்பார் படுத்த பாயோடு ஓட்ட வைப்பவர்கள்” என்ற கதையும் பிறந்தது.

மட்டக்களப்பு மண்ணில் “முக்குவர்” என்ற சமூகத்தினர் பெரும் செல்வாக்கோடு வாழ்ந்த காலம் ஒன்றிருந்தது. அதனால் மட்டக்களப்பு “முக்குவர் தேசம்” என்னும் பெயரையும் பெற்றது. இம்மக்களும் “மலையாளத்து தேசத்தின் உற்பத்தியாளர்கள்” என்பார் பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் அவர்கள். (ஈழத்து இலக்கியமும் வரலாறும் - பக்கம் 96) இதிலிருந்து மட்டக்களப்புத் தமிழினத்தின் “அடிவேர்” சேர நாட்டிலேயே (மலையாளத்தில்) ஊடுருவியிருக்கிறது என்று நாம் கொள்வதில் எவ்விதத்தவறும் இல்லை.

மட்டக்களப்பு சேரன் தீவு (Seran Divu) என்று அரேபிய வணிகர்களால் பெயர் பெற்றமையை ENCYCLOPEDIA வும் எடுத்துச் சொல்லும். இன்று மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள “மாந்தை” என்னும் இடப்பெயர் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சேர நாட்டின் அரசனாக விளங்கிய இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனின் முக்கிய நகரமொன்றின் பெயராகவும் விளங்கியது. இதனைச் சங்ககால இலக்கிய நூலான “அகநானூறு” (மணிமிடை பவளம் - பாடல் 127) எடுத்துக்காட்டும்.

இத்தகு பழம்பெரும் வரலாற்றுக்குரிய சேரநாட்டின் (மலையாளத்தின்) வம்சமாக விளங்கும் மட்டக்களப்புத் தமிழர் காலம்பல கடந்தாலும் (குறிப்பாகப் பெண்கள்) தமது பாரம்பரியத்தின் அடையாளமாகவே விளங்குவர் என்பது திண்ணம்.

ஒரு கதை

ஐயந்த் மஹாபத்ர உருப்புடியாக எதையும் செய்ததில்லை அவர் என்ன செய்தார் என இன்றைய இளைஞர்கள் அறியார். அவரைச் சிறிதளவு தெரிந்தவர்கள் செத்துக் கெட்டுப் போய்விட்டனர். அவர் மிக மோசமான ஆன் உண்மையைச் சொல்வதானால், நண்பர்களோ, உறவினரோ, எதிரிகளோ யாரும் அவரைக் கண்டதில்லை பின் எப்படித்தான் அவரை அறிந்திருக்கமுடியும்? தன் கர்மத்தீயில் அவர் இரவு பகலாய் வெந்து கொண்டிருந்தார் மக்கள் தீயைத் தான் கவனித்தார்கள் அத்தோடு தெளிவிலாத சிறிது புகையையும், ஐயந்த் மகாத்ரவின் உடல் பல்லாண்டுகளாகத் தேய்ந்து போயிற்று எஞ்சியிருப்பது அவருடைய வழுக்கைத் தலையால் வீம்பு பிடித்த ஓலைத் தொப்பி மட்டுமே அவர் லேசில் பிழ்கொடாதவர் யாராலும் அவரைத் தம்பக்கம் இழுக்க முடியவில்லை உறக்கம் வராத கோடை கால இரவுகளில் கேட்கக்கூடிய இனிமை சொட்டும் கதை அவருடையது அவருக்கெதிராக விஷமத்தனமான சதிகள் பின்னப்பட்டபோது ஐயந்த் மஹாபத்ர இடிந்து போகவில்லை. அவருடைய உறுதியான உடர்சுவர்கள் தகர்ந்துவிடவில்லை நாளாக நாளாக அச்சுவர்கள் அவர்மீது கவிய அவர் உடலில் ஏதும் எஞ்சவில்லை

ஐயந்த் மஹாபத்ர - இலக்கிய உலகில் மக்க மதிப்பும் பெற்ற கவிஞர். இவர் கவிதைகள் புகழ்பெற்ற உலக இலக்கிய ஏடுகளில் வெளிவந்துள்ளன. 2009 இல் SAARC இலக்கிய விருதைக்குக் கௌரவிக்கப்பட்டவர். ஐயந்த் அவர்கள் 27.08.2023 அன்று காலமான செய்தி வந்தது. அவருக்கு அஞ்சல் செலுத்த முகவரக இக்கவிதையை 'ஞானம்' யூசர்க்கிறது.

ஈற்றில் எஞ்சியது அவருடையதுமில்லை பூமியின் ஆழத்தில். கற்கேணிகளில் சொற்களாகிய குன்றுகளில், காடுகளில், ஆறுகளில் அது பொன்னையும் வெள்ளியையும் தேடிப் பறந்து போய்விட்டது பெறுமதியுள்ள ஏதும் காணப்படவில்லை இல்லை. ஐயந்த் மஹாபத்ரவைத் தேடுவதில் பயனில்லை சில நேரங்களில் குளிர்ந்த இரவு வானத்தில் சில நேரங்களில் உடுத்தொகுதியைச் சுற்றித் தானே ஒரு கேள்வியாக உலாவுவார். சில வேளைகளில் தான் காதலித்த பெண்ணின் வியர்வை மணத்தில் தன்னை இழப்பார் அவருடைய உடலின் மயிர்க்கால்கள் தோறும் தேங்கிக் கிடக்கும் அறியப்படாததோர் அச்சத்தில் அவர் உழல்வதாகப் பணர் கூறுகின்றனர் அச்சமிக்க இச்சூழலில் ஒருவரால் மற்றொருவரை, தம்முடையாயக்க முடியுமா? அவருடைய இவ்வச்சம் எங்கிருந்து வந்ததென்று யாரால் சொல்ல முடியும்? அவருடைய தாயின் சினங்கொண்ட கண்களிலிருந்தா? சகமாணவர்களின் மனிதத் தன்மையற்ற சீண்டல்களிலிருந்தா? இருந்தபோதும் அவ்வச்சம் அவர் உடலை விடாது பற்றிக்கொண்டது இதனால் தான் ஐயந்த் மஹாபத்ரவால் ஒருபோதும் இருளில் நுழைய முடியாது எங்கள் பெண்களின் குருதிதோய்ந்த தொடைகளின் வரலாற்றில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இருளில் கடவுளின் சுவலையற்ற கண்களில் உறையும் இருளில் அவரால் நுழைய முடியாது

English original:
Jayanta Mahapatra
(India)

கவிஞர்
சோ.யத்மநாதன்
தென்னாசியக்
கவிதைகள்
தொகுப்பில் ஒரு து...

பருமமழையோ அவரை எளிதில் சுட்டக்காட்டும்
அவர்முன் கதவருகே வாலை ஆட்டியபடி
அவர் கைகளை அன்பாக நக்கும்
சொத்தி நாயும் அவரைக் காட்டும்
கவிதைகளா?

அவர் எங்கு குடியிருக்கிறார் என்று சொல்ல
அவருடைய கவிதைகளால் முடியாது
செத்த்வைபோல் அவை எங்கும் சிந்திக் கிடக்கின்றன
காவம் பிடித்த அவர் கவிதைகளால்
அவர் மனத்தை அடக்கியாள முடியவில்லை
அவர் உடலின் எல்லைக் கதவகளையும் அவை அடைத்தன
லலித்கிரியில் கைவிடப்பட்ட பௌத்த குருமடத்தில்
இளைத்த முதிய பீபுல் மரம்போல
தனியே நிற்கும்

சொற்களின் ஒழுங்கின்மையில் அவர் இருக்கிறார்
அவர் குட்டாக்கில் தான் வாழ்கிறார்
ஆனால் அங்குள்ள பலருக்கு அவரைத் தெரியாது
சிலவேளைகளில் அவர்கள் சொல்வதுண்டு
ஓ, ஜயந்த மஹாபத்ரவா?

அந்த மனுஷனையா சொல்கிறீர்கள்?
அவர் கனவுகளில் வாழ்கிறவர்
ஒரு நாளும் தம் கனவுகளிலே கிறந்து போவார்
வெள்ளை காலம் தான்
அவரால் பரந்த வானத்தைப் பற்றித் தொங்கமுடியும்
உண்மைதான்

ஜயந்த மஹாபத்ர ஒருபோதும் உருப்படியாய்
ஏதும் செய்ததில்லை
ஆனால் அவருக்கு ஓர் இருதயம் இருந்தது
அதிலிருந்து சிறிய வெளியை
தன் நண்பர்களையும் காதலர்களையும் புதைப்பதற்கென
ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்
ஈற்றில், தன்னைக் காணலாம் என்ற நம்பிக்கையில்...

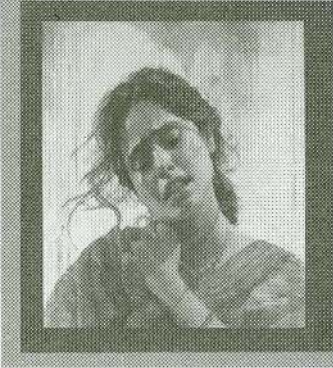
ஆனால் ஜயந்த மஹாபத்ரவை
கத்தேஜாடியின் ஓய்ந்து போன கரையிடில்
குட்டாக்கில்
அல்லது கிறிஸ்துவ கல்லூரியின் பணியாளர் விடுதிகளில்
சிறுநூழியின் பரைக்காரம் செய்யப்பட்ட மகளின்
விமலமலில்

தேடுவீர்களாயின் அவரைக் காண்பீர்கள்
அவரது அடிவளவில் நிற்கும் மாமரத்தின் பழுத்த
இலைகளில்
அவரைக் காண்பீர்கள்
சிறகொடித்த பறவையின் வேதனை மிகுந்த அழைப்பில்
அல்லது சிவப்பு பூவனை உடைத்த குழந்தையின்
ஆறாத அழகையில்
தூக்கா பூஜையின் எட்டாம் நாளில் இடிபடும் மக்கள்
கூட்டத்தில்

இல்லை, கோயிலிலோ தேவாலயத்திலோ
அவரை ஒரு போதும் காணமாட்டீர்கள்!
மக்கள் அவரை அறியக் கூடியதாக
அவர் ஏதும் செய்ததுண்டா?
ஆம், தனது மனத்தின் வெறிச்சோடிய மரக்கினையில்
குந்தியிருக்கும் பறவையோல
ஓன்றன்பின் ஒன்றாய் கனவுகளை இழைக்க
அவரால் முடியும்!

தேசாந்திரியாய் அலைந்தபின்
கடைசியாக சொந்த ஊராகிய குட்டாக்கில்
நிலைகொண்டார்
நான் முழுதும் தன் சைக்கிள் கடையில் இருக்கும்
மெக்கானிக் மாமாவை
அல்லது பெட்டிக்கடையில் பான் விற்கும் கலுவை
ஜயந்த மஹாபத்ர பற்றிக்கேட்டால்
அவர் எங்கே குடியிருக்கிறார் என்று சொல்வார்கள்
மார்கழி மாதத்து புகார் படரும் காலப்பொழுதே

கல்யாணி

தனது கணவனை அவரது காரியாலயத்தில் இறக்கிவிட்டு மெதுவாகக் காரைச் செலுத்து கிறாள் அவள். பாலத்தருகே வீதியை மறைத்துக் கொண்டு வரிசையாக நின்ற ஐந்து பேரும் காரை நிறுத்தும்படி பணிக்கிறார்கள். அவர்கள் பொலீஸ்காரர்களாக இருக்கக் கூடுமென அனுமானிக்கிறாள்.

“இப்படித்தான் கார் ஓட்டுவதா?” அருகில் வந்த ஒருவன் அதட்டலுடன் கத்தினான். ஒன்றுமே செய்வதறியாது விக் கித்துப் போனவளாய் அவள்.

“நானமிகவும் மெதுவாகத்தானே காரைச் செலுத்தி வந்தேன்” மிகவும் தாழ்மையான குரலில்

“காரணம் அதுவல்ல”

“அப்படியானால் குற்றம் என்ன?”

தனது சகாக்களுக்கு சமிக்ஞை செய்தவன் முன் ஆசனத்தில் அவளது இடது புறம் உட்கார்ந்து கொள்கிறாள். மற்றவர்கள் பின் ஆசனத்தில்.

“சரி இப்போ போவோம். நான் சொல்கிற பாதையில் நேராக காரை ஓட்டு பொலிஸுக்கு”

பின் ஆசனத்தில் இருந்தவர்களில் ஒருவன் கட்டளையிடுகிறான் கடுமையான தொனியில்.

‘பொலிஸுக்கா நான் செய்த குற்றம் என்ன? ஒரு தவறும் செய்யாத என்னை ஏன் பொலிஸுக்கு கொண்டு போகிறீர்கள்? அமுது விடுமாற்போல தழுதழுத்த குரலில்.

அவர்கள் பதில் ஏதும் சொல்ல வில்லை. இறுதியில் சிவப்பு நிறம் பூசப்பட்டுள்ள கட்டடத்தின் அருகில் நிறுத்தும்படி பணிக்

கிறார்கள்.. அவர்களோடு அனைவரும் காரி லிருந்து இறங்கி.

“உங்களுடைய முறைப்பாடுகளை உள்ளே இருக்கிற பெரிய அதிகாரிகளிடம் சொல்லலாம்”

அவள் திரும்பிப்போக எத்தனித்தபோது, ஒருவன் அவளது இடது கையை இறுக்கிப்பிடித்துக் கொண்டான். அவளது கொடுக்குப்பிடியில் கை நொறுங்கிவிடுவதுபோல வலிக்கின்றது. வேறு பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்கள் எவரும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஒரு மூலையில் வெற்றிலை எச்சில் துப்பல்களின் அடையாளம் தெரிகிறது. வராந்தாவுக்கூடாக அவளைக் கூட்டிச் செல்கின்றனர். வராந்தாவோடு ஓட்டிய இடது புறச் சுவரில் வங்காள மொழியில் என்னவோ எழுதப்பட்டிருந்தது. வராந்தாவில் நடக்கும் போதுகூட அவளது கையை இறுக்கிப்பிடித்தபடியே நடந்தான். கண்கள் கலங்கி கண்ணீர் தாரை தாரையாக வழிய, அவள் பின் தொடர்கின்றாள்.

“குற்றம் செய்தது மில்லாமல் இப்ப அழுகை வேறையா?” கையைப் பிடித்திருந்தவன் முறைத்துப் பார்த்தவனாய்.

“ஐயோ கடவுளே நான் செய்த குற்றம் என்ன? எந்தக் காரணத்துக்காக என்னை இழுத்துக் கொண்டு போறீங்க” தழுதழுத்த குரலில்.

மலரன்பன்

தமிழில் :

மூலம்: கமலாதாஸ்

சங்கள மொழியில் : சால்ய குணவர்தன

“நீ என்னோட தர்க்கம்செய்யவா நினைக்கிறே” அவன் பலமாகச் சிரிக்க, பின்னால் நடந்தவர்களும் ஓ...வென்று சிரிக்கிறார்கள்.. விசாலமான கட்டடம் ஒன்றின் ஒரு மூலையிலிருந்து அறையினருகே போய் நிற்கிறார்கள். ஜன்னல்களின் கடும் நீலநிறத் திரைச் சீலைகள் மேசையோ ஒரு பொருளுமோ அவ்வறையில் இருக்கவில்லை. அழகியொருத்தியின் வண்ணப்படமொன்று சுவரில் தொங்கியது.

“அவர் விரைவில் வந்து விடுவார்” ஒருவன் சொல்கிறான்.

“யார் அவர்?”

பதிலொன்றும் சொல்லாமல் கைவிலங்கொன்றில் இரு கைகளையும் இணைத்து மணிக்கட்டு இறுகும்படி பூட்டினார்கள்.

“தயவு செய்து என் கணவருக்கு தொலைபேசி அழைப்பொன்றை விடுத்து, அவரை உடனடியாக இங்கே வரும்படி சொல்லுங்கள்” கெஞ்சிக் கேட்கிறான்.

“குற்றம் செய்தது நீ. அவரை ஏன் வரச் சொல்ல வேண்டும். அவர் குற்றவாளி இல்லையே.” அவளை அறையில் தள்ளிவிட்டு அவர்கள் வெளியேறினர். கண்களை மூடிக்கொள்ள எத்தனிக்கிறான் அவன்.

“இது எல்லாமே வெறும் கனவு நான் செய்த குற்றம் என்ன? இல்லை இல்லவேயில்லை.... இது ஒரு கெட்ட கனவேதான்...”

நினைத்தாலும் அவளது கைகளின் வலிதாங்க முடியாததாகிவிடுகிறது.

“ஓ...நீவந்து விட்டாயா? வரும்வரைதான் நான் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்” குள்ளமான தடித்த அவலட்சணமான மனிதன் ஒருவன் அவளை நோக்கி நடந்து வருகிறான்.

“யார் நீங்கள்?”

“என்னையா யார் என்று கேட்கிறாய். ஆ.... கேட்டதா உங்களுக்கு?” பின்புறம் திரும்பிக் கேட்கிறான்.. பொலிஸ்காரர்கள் உடனடியாகக் கதவடியில் வந்து நிற்கின்றனர்.

“இவர்தான் எங்களுடைய பெரிய அதிகாரி” அவர்களில் ஒருவன்.

“பெரிய அதிகாரி?...! ஆச்சரியமாக அவன்.. ஆமாம் என்பதைப்போல ஒருவன் தலையாட்டுகிறான்.

அதிகாரி வெள்ளைக் காற்சட்டையும் பொத்தான்கள் மூடப்படாத நீல நிற சேர்ட்டும் அணிந்திருந்தான். வெற்றிலைக்காவி படிந்த அவனது பற்கள் சீராக இல்லாமல் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக விகாரமாகத் தெரிகின்றன. அசிங்கத்தைப் பார்ப்பது போல வெறுப்புடன் சவரோடு சவராக ஓட்டிக் கொள்கிறான்.

“இப்பொழுது நீ செய்த குற்றத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறாய்தானே”

“என்ன குற்றம்? நான் காரை மெதுவாகச் செலுத்திக் கொண்டுபோனேன். இந்தப் பொலிஸ்காரர்கள்தான் வீதியை மறித்து காரை நிறுத்தி காரணம் எதுவுமின்றி என்னை இங்கே கொண்டுவந்தார்கள்.. இது எனது கணவருக்குத் தெரிந்தால்...!

“கணவரா கல்யாணி உனக்கு ஒரு கணவனும் இருக்கிறானா?”

“கல்யாணியா? அதுயார்? நான் கல்யாணி இல்லை” ஆச்சரியத்துடன் பதிலளிக்கிறாள்.

“உன்னை என்னால் அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடியாது என நினைக்கிறாயா?”

“உங்களுக்கு ஏதோ தவறு நடந்திருக்கிறது. என்னைப் போகவிடுங்கள்”

“இவளுக்கு மூன்றுமாத கடுழியத் தண்டனை கொடுங்கள்” கண்டிப்பான தொனியில் கட்டளையிடுகின்றாள்.

முன்னால வந்த பொலிஸ்காரர்கள் அவளை வேறொரு அறைக்கு கூட்டிச் சென்றார்கள்.. அந்தச் சின்னஞ்சிறிய அறையில் ஜன்னல்கள் ஒன்றுமிருக்க வில்லை.

“உன் உடைகளையெல்லாம் கழட்டு” ஒரு பொலிஸ்காரன் கூறினான்

“ஏன்?” கடுகடுப்புடன் அவள்.

“உனக்கு ஒரு இலக்கம் கிடைக்கும் அதுதான் உனது ஆடை.” ஒவென்று அழத் தொடங்கினாள்.

“என்னால் முடியாது, உடுப்பைக் கழற்ற மாட்டேன்”

என்றிலிருந்து நீ வெட்கப்பட ஆரம்பித்தாய் கல்யாணி?”

“நான் கல்யாணி இல்லை. எனது பெயர் அம்மணி. வேறொரு கனவானின் மனைவி” விம்மி அழுகிறாள்

“வேறொரு கனவானின் மனைவி” ஆ...ஆ... சிரிக்கின்றாள்

கைவிலங்குகளைக் கழற்றி, அவளது ஆடைகளைப் பலாத்காரமாகக் கழைந்து அவற்றை ஒரு பொதியில் சுருட்டி எடுத்துக் கொண்டு கதவை மூடிவிட்டுச் செல்கிறாள். என்ன செய்வதென்று அறியாதவளாக திகைத்துப் போயிருக்கிறாள். அது ஒரு இருட்டுச் சிறைக் கூடம். இருளில் கைகளால் தடவித்தடவி சுவரருகே தரையில் ஓடுங்கி உட்கார்ந்து கொள்கிறாள்.

“இது ஒன்றுமே உண்மையல்ல. ஏதோ கெட்டதொரு கனவு, ஆம். கனவேதான். ஏன் இந்தப் பொலிஸ்காரர்கள் என்னைக் கைது செய்தார்கள். தான் காலையில் கண் விழித் தவுடன் எனது கணவரிடம் சொல்வேன். அதன் பிறகு...”

தனக்குத் தானே சொல்லிக் கொண்டவள் முனங்கத் தொடங்கினாள்.

திடீரெனக் கதவு திறக்கப்படுகின்றது. டோர்ச் வெளிச்சத்தைப்பாய்ச்சியவாறு பொலிஸ்காரன் ஒருவன் வருகின்றான்.

“இதைக்குடித்துவிட்டுத் தூங்கு உன்னுடைய ஆடை தைக்கப்பட்டவுடன் கொண்டுவந்த தருவேன்”

“எனக்கு ஒன்றுமே தேவையில்லை” தனது உடம்பை மறைத்துக் கொள்ள மிகுந்த பிரயத்தனம் செய்கிறாள்.

“குடி இதை”

எச்சரிக்கை செய்வதுபோல கத்துகிறான். போத்தலை அவளது கையிலிருந்து பிடுங்கி அதிலிருந்த பானத்தைக் குடிக்கறாள்.

பொலிஸ்காரன் அங்கிருந்து செல்கிறான் அவளது உடல் ஒரு துண்டு துணிக்காற்றில் அசைவதுபோல அந்தரத்தில் அசைவது போலத் தெரிகின்றது.

கதவு திறக்கப்படும் ஒலிகேட்டு திடுக்கிட்டு எழும்பி நிற்கின்றாள்

திடீரென அறையில் ஒளிவெள்ளம் பரவுகிறது. அவள் வெட்கத்துடன் கண்களை மூடிக் கொள்கிறாள்.

“அம்மணி நீ இப்படி நடந்து கொள்வாய் என நான் ஒருநாளும் நினைத்திருக்கவில்லை” நன்றாக உற்றுப்பார்த்தவர் அவள் இருந்த கோலம் கண்டு நிலைகுலைந்து பொனார்.

“ஆ நீங்கள் வந்து விட்டீர்களா உடனடியாக என்னை இங்கிருந்து மீட்டுச் செல்லுங்கள்”

வந்தவர் ஒன்றும் சொல்ல வில்லை பின்புறமிருந்த கட்டிலில் மனிதன் ஒருவன் படுத்திருப்பது தெரிகிறது.

“எனக்கு வந்த கடிதங்களில் உன்னைப் பற்றித் தாறுமாறாகக் குறிப்பிட்டு எழுதியிருந்தவைகளை நான் நம்பவில்லை. இன்றும் எனக்கு யாரோ தொலைபேசியில் சொன்னதையும் நான் நம்பவில்லை. இது யாரோ ஒருவனின் ஏமாற்று வேலை என்றே எண்ணினேன். ஆனால் அம்மணி நீ இப்படிப்பட்ட பெண்ணாக இருப்பாய் என நான் நினைக்கவேயில்லை”

அவளது கணவன் விரக்தியடைந்தவராய் சொல்கிறார்.

“நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள். நான் என்ன குற்றம் செய்தேன் என்று நினைக்கிறீர்கள் பொலிஸ்காரர்கள்தான் என்னை இங்கே கொண்டு வந்தார்கள்”

அதற்கு அவர் பதிலொன்றும் சொல்லாமல் மறுபுறம் திரும்பி வேக வேகமாக நடக்கத் தொடங்கினார்.

“எங்கே போறீங்க ஐயோ போக வேண்டாம். தயவுசெய்து நான் சொல்வதைக் கொஞ்சம் கேளுங்கள்” பலமாகக் கத்துகிறாள் நிர்வா

ணமாக இருந்தபடியால் அவரைப்பின் தொடர்ந்து ஓடமுடியாதவளாய் வராந்தா தூண் ஒன்றில் சாய்ந்து தனது உடலை மறைத்துக் கொள்கிறாள்.

“ஏன் நீ துக்கப்படுகின்றாய்” குரல்கேட்டுத் திரும்பிப் பார்க்கின்றாள். முன்பின் கண்டிராத பெரிய அதிகாரி என்று சொல்லப்பட்ட அந்த மனிதன் அவளருகே வருகிறான். அவள் மீண்டும் அழத் தொடங்கினாள்

“கல்யாணி ஏன் நீ அழுகின்றாய் உனது கணவன் என்று சொல்லப்பட்ட அந்த ஆள் வந்து விட்டுப் போனதாலா. உனக்கு நான் இருக்கிறேன் தானே. மனசைப்போட்டு ஏன் குழப்பிக் கொள்கிறாய். நம் இரண்டு பேரின் சம்பந்தம் எவ்வளவு பழமையானது

“நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள் என்று

எனக்கு விளங்கவில்லை. நான் நீங்கள் சொல்லும் கல்யாணி இல்லை. நான் அம்மணி” மனம் குழம்பிய சஞ்சலத்துடன் சொல்கிறாள்

“நீ கல்யாணி. ஆமாம் என்றென்றும் நீ எனது கல்யாணியேதான்” சோர்ந்துபோன கண்களால் அவனது அவலட்சண முகத்தைப் பார்த்தவாறு கேட்கிறாள்

“நான் கல்யாணியா?”

“ஆமாம் நீ என் கல்யாணி”

மனம் தத்தளிக்க ஒன்றுமே புரியாத குழப்பத்தில் மூர்ச்சித்து கீழே தடாலென விழுகின்றாள்.

○○○

மனிதனைத் தேடி..

—வட இல்வை ச்த்ரா சன்னராஜன்

என்சிறகை வெட்டாதீர்கள்
உங்கள் நன்மைக்குமே பறக்கிறேன்
சமாதானப் புறா

பட்டு மெத்தை விரித்துள்ளோம்
செடியில் ஏன் அமர்கின்றாய்?
வண்ணத்துப்பூச்சி

இது பாற்கடல்
அழுக்கு நீரைக் குடிக்கலாமா
சேற்றுமீன்

கிளிகள் சிறகடிக்கின்றன
இதோ உங்களுக்கான தானியம்
பற்றைக்குள் வேடன்

கசிப்பை ஒழிப்போம்
மக்களே போராட வாருங்கள்
சாராய முதலாளி

உவன் குடிகாரன் நிக்கட்டும்
எனக்கு இரண்டு உத்தூங்கோ
மற்றக் குடிகாரன்

அன்று உன்னைச் சிறை மீட்டோம்
இன்று விவங்கா மாட்டுகிறாய் ?
இது சாணக்கியம்

கடலில் உப்பு!
யாருடைய கண்ணீர் துளிகள்?
ஈழத் தமிழரின்

ஐம்பத்தொரு காசங்கள் கரைகின்றன
நாற்பத்தொன்பது குயில்களைக் குட்டலாமா?
இது ஜனநாயகம்

வீதியெங்கும் மக்கள்!
இங்கே யாரைத் தேடுகிறீர்கள்?
ஒரு மனிதனை

ஈழம் கண்ட குழந்தை கவிஞர்கள்

குழந்தைகள் என்றாலே உள்ளம் இனிக்கும். அவர்களோடு பேசி மகிழ்வது மிகமிக இன்பம். அவர்களுக்காய்ப் பாடி, அதை அவர்கள் பாடி, ஆடி மகிழ்வதைப் பார்ப்பதும், கேட்பதும் அதினிலும் இன்பம். அதுவே குழந்தை இலக்கியப் படைப்பாளியின் மிகப் பெரும் இன்பம்.

தேனிலும் இனிய குரலினால் குழந்தைகள் பாடி, ஆடி மகிழ்வதைப் பார்த்து மகிழ்ந்திட எழுது கோல் பிடிப்பவர்களே குழந்தை கவிஞர்கள். பூப்பூவாய் மலர்ந்திருக்கும் வண்ண முகங்களில் அறிவுச்சுடரையும் - ஆனந்தத்தையும் ஒன்றாகக் காணத் துடிப்பவர்களே உண்மையான குழந்தைக் கவிஞர்கள்.

இந்த வகையில் ஈழத் திருநாட்டின் குழந்தை களுக்காகப் பாடிய கவிஞர் பெருமக்கள் வரிசையில் பலர் உள்ளனர். மெச்சத்தக்க பாடல்களை தந்த இக் கவிராயர்களின் பாடல்கள் சாகாவரம் பெற்றவையாக இன்றும் கூட தலைமுறை தலைமுறையாகத் தொடர்ந்தும் குழந்தைகளால் பாடப்பெற்று வருகின்றன.

இதற்கு ஈடாக புதிய புதிய குழந்தைக் கவிஞர்கள் தோன்றி தங்கள் அரிய படைப்புகளை நல்குவது பாராட்டத்தக்கது.

குழந்தை இலக்கியத்தைப் படைக்கும் ஆற்றல், அதில் உள்ள நுட்பங்களுக்கு ஈடு கொடுத்து எழுதவல்ல குழந்தை இலக்கிய வல்லுனர்கள், ஈழத்தில் அதிகம் வளர்ந்து வருவது மகிழ்ச்சிக்கூரியது. இவ்வளர்ச்சியைத் தமிழகத்தின் குழந்தை இலக்கிய முன்னோடிகளான, குழந்தை இலக்கிய வரலாற்றை எழுதிய பாக்டர் பூவண்ணன், குழந்தை கவிஞர் அழ. வள்ளியப்பா போன்றோர் சான்றுகளுடன் நிறுவியுள்ளமை பெருமைக்குரியதே.

குழந்தைகளுக்காக எழுதமுன் குழந்தை கனிடம் படித்துவிட்டு வாருங்கள் என்கிறார் அனுபவ முதிர்ச்சியுள்ள குழந்தைக் கவிஞர் அழ. வள்ளியப்பா. அழகான தரம்மிக்க

குழந்தைப் பாடல்களைத் தந்த கவிஞரின் பாடல்கள் மிகவும் பிரபல்யமானவை என்பது இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டிய உண்மை. இவரது பாடல்கள் இனிமை எளிமை - ஓசைநயம் - அறிவுரை - நகைச்சுவை யாவும் இணைந்து குழந்தைகளைக் கவர்ந்ததில் வியப்பில்லை.

இவ்வாறு குழந்தை இலக்கிய வளர்ச்சி தமிழகத்தோடு ஒத்து, ஈழத்தில் எவ்வாறு ஓங்கி வளர்ந்து வருகிறது என்பதை இங்கே சற்று நோக்குவோம்.

தங்கத்தாத்தா என அழைக்கப்படும் நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவரே ஈழத்தில் குழந்தை இலக்கிய வரலாற்றின் முன்னோடி யாகக் காணப்படுகின்றார். இவரது “ஆடிப் பிறப்புக்கு நாளை விடுதலை”என்னும் பாடல் இன்றளவும் வரும் ஒவ்வொரு ஆடிப்பிறப்பு நாளன்றும் தமிழ் மக்கள் நாவில் ஒலிக்கும் மிகப் பிரபல்யமான குழந்தை பாடலாகும்.

ஆடிப்பிறப்பை விடுதலை தினமாகக் கொண்டாடிக் குழந்தைகள் இப்பாடலை பாடி இறைவழிபாட்டுடன் கூழ், கொழுக்கட்டை உண்டு மகிழ்ந்தமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

**“வீமா வீமா ஓடிவா
அணல் வேட்டையாடிப்
பிடித்தாட்டுவேன் வா வா”**

-என்னும் புலவரின் நகைச்சுவை ததும்பும் பாடல் மிகப் பிரசித்தமானது. பாலர் பாட நூலிலும் இப்பாடல் அன்று இடம்பெற்றமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இது “தாடி அறுந்த வேடன்” என்னும் தலைப்பில் அமைந்த பாடலாகும்.

இப்பாடல் கவிஞர் அழ. வள்ளியப்பாவின் ‘கடலின் ஆழம்’ என்ற

**புத்மா
ஞளங்கோவன்**

தலைப்பில், கடலின் ஆழம் எனது வாலின் நீளம் தானடா' எனத் தன் வாலால் கடலின் ஆழத்தை அளந்த நரியாரின் கதைப் பாடலுடன் ஒப்புநோக்கத்தக்க, கருத்தாழமுள்ள, குழந்தைகளுக்கினிய நகைச்சுவைப் பாடலாகும். இத் தகைய வேடிக் கையான பாடல்கள் குழந்தைகள் மனதில் இலகுவில் படமாகப் பதிந்துவிடும் என்பது மறுப்பதற்கில்லை.

மேலும் தங்கத்தாத்தாவின், ஒரு பெண்ணின் கற்பனை மிகுதியால் தன்னிலை மறந்து தன் பால்க் குடத்தை உடைத்த பவளக் கொடியின் கதைப்பாடல்...

**“பருத்தீத்துறை ஊராம்
பவளக்கொடி ஊராம்
பாவைதனை ஒப்பான்
பாடுலுத்து விற்பான்”**

என்ற கருத்துமிக்க பாடலும், ‘கத்தரித் தோட்டத்து வெருளி’ என்னும் நகைச்சுவைப் பாடலும் இன்றும் சிறுவர்களால் விரும்பிப் பாடப்படுகிறது.

**“கத்தரித் தோட்டத்து மத்தியிலே – நீன்று
காவல் புரீகன்ற சேவகா – நீன்று
காவல் புரீகன்ற சேவகா...”**

என்னும் இப் பாடல் பாரதியாரின் “கண்ணன் என் சேவகன்” என்னும் பாடல் வரிகளை இங்கே நினைவுபடுகிறது.

சிறுவர்களுக்காகப் பாடிய தங்கத்தாத்தா பெரியவர்களுக்காகவும் பெருமளவு பாடல் களையும், நாடகங்களையும் படைத்துத் தந்துள்ளார்.

‘பிள்ளைப் பாட்டு’ என்னும் நூலில் ‘சிறுவர் சல்லாப நாடகம்’ என்னும் கவிதை நாடகத்தை முதன்முதலில் குழந்தைகளுக்காக எழுதியவர் சோமசுந்தரப் புலவரேயாவார். இவரது சிறுவர் பாடல்கள் ‘சிறுவர் செந்தமிழ்’ நூலாக வெளிவந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும் 1886 இல் யாழ்ப்பாணம் தம்பிமுத்து பிள்ளை என்பவர் எழுதிய ‘பாலியக் கும்மி’ என்னும் கவிதை நூல் சிறுவர்களின் முதலாவது பாடநூலாக வெளிவந்தது. இக்குறிப்பு பிரித்தானியப் பொருட்காட்சிசாலையில் உள்ள புத்தகப் பட்டியலில் இடம்பெற்றுள்ளது.

1918ஆம் ஆண்டு ச. வைத்தியநாதர் என்பவரால் “தமிழ்ப் பாலபோதினி” என்னும் குழந்தைக் கவிதை நூல் வெளிவந்தது.

‘கைவீசம்மா கைவீச’, ‘என் தாயே’ போன்ற சிறந்த பாடல்கள் இதில் இடம் பெற்றுள்ளன.

தொடர்ந்து 1935இல் இலங்கைத் தமிழ் ஆசிரியர் சங்கத்தினரால் ‘பிள்ளை பாட்டு’ என்னும் குழந்தைப் பாடல் தொகுதியும் வெளிவந்தது. இப்பெரும் முயற்சிக்கு அக்கால வட பெரும்பாக வித்தியாதரிசியாக இருந்த திரு. அருணந்தி அவர்களின் ஊக்குவிப்பும் காரணமாக அமைந்தது.

இவ்வாறு தொடர்ந்த குழந்தை இலக்கிய வளர்ச்சியில், கவிஞர்கள் வித்துவான் க. வேந்தனார், கவிஞர் யாழ்ப்பாணன், முதுதமிழ்ப் புலவர் மு. நல்லதம்பி, இரசிகமணிகனக செந்திநாதன், அல்வாயூர் மு. செல்லையா, பண்டிதர் க. வீரகத்தி, கவிஞர் ம. பீதாம்பரன், வித்துவான் சி. குமாரசாமி, மதுரகவி இ. நாகராஜன், கவிஞர் எம். ஸி. எம் ஸுபைர், சாரணாகையும், கல்வயல் வே. குமாரசாமி, பா. சத்தியசீலன், திமிலை மகாலிங்கம், பி. பி. அந்தோனிப்பிள்ளை, ச. அருளானந்தன், கவிஞர் த. துரைசிங்கம், திமிலைத்துமிலன், புலவர் ம. பார்வதிநாதசிவம், மு.பொன்னம்பலம் போன்ற பற்பல கவிஞர்கள் பங்கெடுத்துள்ளனர். இன்னும் புதிய புதிய கவிஞர்கள் தோன்றிய வண்ணமே உள்ளனர்.

இவர்களின் பணிகள் மேலும் மேலும் தொடர்வது சிறுவர் இலக்கிய உலகிற்கு பெருமகிழ்வே. சிறுவர் இலக்கியத்திற்கு உரமுட்டும் இவர்களின் சேவை சிறார்களின் தேவை..!

வித்துவான் க. வேந்தனாரின் குழந்தைப் பாடல்களில் இன்றளவும் பாடப்படும் அழகான பாடல்கள் பல உள்ளன. இதற்குரிய காரணம் அவர் குழந்தை மனதிற்கு இறங்கிக் குழந்தையாகவே மாறி, அவர்களைக் கவரும் பாங்கில் ஓசை நயம், எளிய சொற்கள்,

சிறிய அடிகள், இனிய சந்தம் என மொத்தத்தில் குழந்தைகள் விளங்கிக்கொள்ளும் இலகு தமிழால் பாமாலைகளைத் தொடுத்தார். வெற்றியும் கண்டார். இன்றளவும்...

**“காலைத் தூக்கிக்
கண்ணல் ஒற்றிக்
கட்டிக் கொஞ்சம் ஐம்மா...”**

- பாடல் மூலம் வாழ்ந்து கொண்டே இருக்கிறார்.

புலோலியைச் சேர்ந்த கவிஞர் யாழ்ப்பாணன் ஆசிரியராகவிருந்து அதிபராக உயர்ந்தவர். இவர் பாலர் கீதம், கண்ணன் பாட்டு, கவிதைக் கன்னி, மாலைக்கு மாலை போன்ற நூல்களின் ஆசிரியர். இவரது எழுத்தாற்றலுக்கு இவை சான்று பகர்கின்றன. பல பாட நூல்களையும் எழுதியளித்த இவரின் கவிதை நூல்கள் பலவாகும். குழந்தைகளுக்காக இவர் பாடிய பாடல்கள் மிகவும் இனிமை வாய்ந்தவை, இசையோடு பாடக்கூடிய எளிய பாடல்கள் இவருடையவை.

“தோழா எனக்கொரு பாப்பா உண்டு தொட்டில் தானதன் வீடாகும்..”

என ஒரு குழந்தையின் செயற்பாடுகளை ஒரு பொம்மையை வைத்து குழந்தை பாடுவதாக அமைந்த பாங்கு மிக அற்புதமாகும்.

“புத்தகம் தன்னைக் கழிக்குமடா - அது பொருட்களை வாங்க் எற யுமடா எத்தனை குற்றம் செய்தாலும் எவருக்கும் அதன்ல் பட்சமடா”

இவ்வாறு அருமையான கருத்துமிக்க பல பாடல்களைத் தந்த கவிஞர் பாராட்டுக் குரியவரே.

கவிஞர் எம். லி. எம். ஸுபைரின் குழந்தைப் பாடல்களும் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கன. கண்டி மாவட்டத்திலுள்ள கல்கிசை என்னும் ஊரில் பிறந்து ஆசிரியர் பணியை மேற்கொண்ட இவர் பாலர் பாடல்களைப் பத்திரிகை களிலும், வானொலியிலும் இடம் பெறசெய்த பெருமை பெற்றவர்.

1965ஆம் ஆண்டில் இவர் வெளியிட்ட “மலரும் மனம்” என்ற குழந்தைப்பாடல் தொகுப்பு 75 பாடல்களைக் கொண்டதாக உள்ளது. குழந்தைகளைக் கவரும் சுவை மிகுந்த பாடல்கள் இவருடையது. குழந்தைகள் விரும்பும் சுற்றுச் சூழலில் உள்ள பறவைகள், பிராணிகளைக் காட்டிக் குழந்தைகளின் சிந்தனையைத் தூண்டும் இவரது உத்தி வரவேற்கத்தக்கது.

“என்ன சொல்லுது” என்ற பாடலொன்றில்...

“மாமரத்தல் கூவும் குயில் என்ன சொல்லுது - அது மாம்பழம் போல் இனிய மொழி பேசச் சொல்லுது”

என்றவாறு குழந்தைகளுக்குத் தெரிந்த சிறிய சொற்கள், எளிய நடை, இனிய சந்தத்துடன் குழந்தைகள் கண் முன்னே நித்தம் காணும் காட்சிகளை வைத்தே அவர்களை நேரே பார்த்து சிந்திக்க வைப்பது அருமையான யுக்தியாகும்.

சிறுவர்களுக்காக அதிகம் உழைத்த கல்விப் பணிப்பாளர், அண்மையில் மறைந்த கவிஞர் த. துரைசிங்கம் குழந்தைகளுக்காக எழுதிய குழந்தைப் பாடல் தொகுப்புகள் அதிகம்.

மாணவர்களுக்கான பாடப் புத்தகங்கள், பயிற்சிப் புத்தகங்கள், சங்கீதம், நடனம், சமயம் பற்றிய ஆய்வு நூல்கள் எனப் பலவற்றைப் படைத்தாலும் அவரிடம் விஞ்சி நிற்பது சிறுவர் இலக்கியமே. இவரது ‘பாடி ஆடுவோம்’ என்ற பாடலில் -

“மயிலைப் போல ஆடுவோம் மகிழ்ந்து நாமும் பாடுவோம் குயிலைப் போல கூவுவோம் கூடிக் கூடி ஆடுவோம்”

என்றவாறு, குழந்தைகளுக்கு எப்பொழுதும் பறவைகள், பிராணிகள் என்றால் மிகவும் பிரியம், அவற்றிடம் உள்ள ஈடுபாட்டில் உள்ளம் மகிழ்ந்து குதூகலிக்கும் குழந்தைகளை இங்கே காட்டுகிறார் ஆசிரியர். பிள்ளைகள் அபிநயித்து மகிழ்ந்து பாடும் பாடல்கள் இவை. குழந்தை உள்ளம் அறிந்து பாடல்கள் தருவதில் வல்லவர் என்பதை இவரது பல பாடல்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

இரசிகமணி கனக செந்திநாதன் ‘பாட்டி அழுகிறாள்’ என்னும் பாடலில்...

**“சீறிய பூச்சி பிடிக்கவே
பெரிய பல்ல ஊர்ந்தது
பெரிய பல்ல பிடிக்கவே
கரிய பூனை பதாங்கீற்று”**

எனச் சிற்றுயிர்கள், சிறுபிராணிகளின் உணவுச் சங்கிலித் தொடரைக் குழந்தை மொழியில் ஓசை நயத்துடன் கொண்டு செல்கிறார் ஆசிரியர். உலகியல் வாழ்வின் உண்மையை விளையாட்டாகக் குழந்தைகளுக்குப் புகுத்தும் அழகே தனிதான். மெல்ல மெல்ல வளரும் குழந்தைகளின் அறிவு வளர்ச்சிக்கு இப்படிப் பட்ட பாடல்களே அவசியம். இதில் ஆசிரியர் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்.

கவிஞர் மு. பொன்னம்பலத்தின் “மழை விழா” என்ற பாடல் மழைக்காலக் காட்சியைக் குழந்தை மொழியில் ஓசை நயத்துடன் அழகாக வர்ணிக்கும் விதமே தனிதான். மிக அற்புதமான பாடல் இது.

**“மழையைக் கண்டு தவளைத் தாத்தா
மத்தளம் கொட்டிறார்
பழைய பாட்டைத் தனம் தனமும்
பாடிக்காட்டுகிறார்
தட்டான் பூச்சி வெளியில் வந்து
சீறடிக்குது
தம்பளப் பூச்சி மண்ணில் ஊர்ந்தது
பட்டு வீர்க்குது
சூரியனார் குளையைக் கண்டு
முகலைப் போர்க்கிறார்
சோம்பலோடு இடைக்கடை தன்
கண்ணை சமீட்டிறார்...”**

மழைக் காலக்காட்சியை அருமையாகக் கண்முன்னே கொண்டு வருகிறார் ஆசிரியர். 28 சிறிய அடிகளைக் கொண்ட இப்பாடல் வளர்ந்த சிறுவர்களும் பாடி மகிழக்கூடிய அழகான பாடல் என்பதே உண்மை.

மேலும் கவிஞர் சாரணா கையூமின் “இனிய கீதம் பாடுமே” என்ற பாடலில் சிறிய சொற்களில் எளிமையாகக் கருத்துக்களைக் குழந்தைகளிடம் புகுத்தும் விதம் அழகு.

**“கரிய குயில் பாடுமே
கள்ளம் இன்றிப் பாடுமே
சீறிய மன்தன் புத்தைய
சீந்தை நொந்து பாடுமே”**

இவரது பாடல்கள் குழந்தைகளைச் சிந்திக்கத் தூண்டிக் கேள்வி எழுப்பி தெளிய வைப்பன. இத்தகைய பாடல்களும்

குழந்தைகளின் அறிவு வளர்ச்சிக்குத் தேவையானதே. கவிஞர் பா. சத்தியசீலனின் “கெட்டிக்காரன் என்றாலும்...” என்ற பாடலில், முயல் - ஆமை ஓட்டப் பந்தயத்தை அழகான இசைப் பாடலாக நகர்த்தும் விதம் அழகு.

**“கெட்டிக்காரன் என்றாலும்
எட்டிப் பிடிக்க முடியாதே
சட்டித் தம்பி ஆமை விதோ
தொட்டு விட்டார்
கம்பத்தை...”**

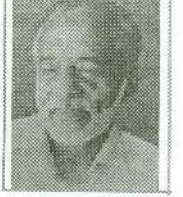
கதை பிரியர்களான குழந்தைகள் இசையோடு, கதையும் பாடலுமாகக் கிடைக்கும் போது விருப்புடன் மகிழ்வு பொங்க அபிநயித்து பாடுவார்கள். குழந்தைகளுக்கு வேண்டிய அரிய கருத்துக்களை குழந்தை மொழியில் எளிதாகக் கொடுக்கிறார் ஆசிரியர். இது வரவேற்கத்தக்கதே.

தமிழ் இலக்கண - இலக்கியப் புலமையுள்ள தமிழாசிரியர் பண்டிதர் க. வீரகத்தி அவர்கள் குழந்தைகளுக்கான ‘தங்கக் கடையல்’ என்னும் இனிய பாடல் தொகுதியைத் தந்துள்ளார்.

இனிமையும், எளிமையும் கொண்ட சிற்றடிகள் இவருடையவை. குழந்தைகள் மனனம் செய்வதற்கு இலகுவானவை. இவரது ‘பந்து’ என்னும் பாடலில்...

**“அப்பா தந்த பந்து
அருமை யான பந்து
ஒங்க ஒங்க அடிப்போம்
ஒடி ஒடி பிடிப்போம்...”**

என இயற்கையாகவே விளையாட்டில் ஆர்வம் உள்ள குழந்தைகளுக்கு இவ்வகைப் பாடல்கள் மிகவும் பிடித்திடும். இவரது இன்னொரு பாடலான ‘கிளிப் பாடல்’ மிக அருமை. அழகான ஓசை நயத்துடன் கிளிகளைப் பற்றி குழந்தைகளுக்கு இனிதாகச் சொல்கிறார்.

**“பூனைகள் என்றால் பயப்படுமாம்
பூவையர் என்றால் வயப்படுமாம்
காயும் பஞ்சம் கொரியபதுவாம்
கனிந்த பூங்கள் கோதுவதாம்...”**

எனப் குழந்தைகள் விரும்பிப் பாடத்தக்க வகையில் பாடலை அழகாக படைத்திருக்கிறார் கவிஞர்.

இவ்வாறு நம்மிடையே வாழ்ந்த - வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பல கவிஞர்களின் படைப்புகள் நம்மால் மறக்க முடியாதவை. தற்காலத் தொழில் நுட்ப அறிவு வளர்ச்சிக்கேற்ப இன்றைய குழந்தைக் கவிஞர்களின் பாடல்கள் காலத்திற்கேற்றவாறு குழந்தைகளின் விவேகம், மூளை வளர்ச்சிக்கேற்ப படைக்கப்படுகின்றமை வரவேற்கத்தக்கது. இன்றைய உலகில் குழந்தைகள் ஆராய்ச்சித்திறம் அதிக படைத்தவர்களாகவும் - உண்மையை ஆராய்ந்து தெளிபவர்களாகவும் உள்ளனர்.

எனவே அவர்களுக்கு ஏற்புடையதாக இன்றைய குழந்தை இலக்கியவாதிகள் செயற்படுவது மகிழ்ச்சிக்கூரியதே. இன்றுள்ள குழந்தைகள் எதிலும் நவீனத்தையும், புதுமைகளையுமே வரவேற்கிறார்கள்.

அன்று பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்கள் குழந்தை இலக்கியம் பற்றி குழந்தைகளின் வயது, அவர்கள் மொழித்திறன், அவர்களது ஏற்புடமை, அவர்தம் மூளை வளர்ச்சி இவற்றையெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு பாடல் புனைந்தோர் பொதுவில் குறைவு, என்றே அபிப்பிராயப்பட்டார். உண்மைதான். அன்றுள்ள நிலைமை அப்படி என்பது மறுப்பதற்கில்லை.

ஆனால் இன்றுள்ள கவிஞர்கள் குழந்தைகளின் மனவெழுச்சிக்குத் தக்கதாக, அவர்களின் கேள்விகளுக்குப் பதில் கொடுக்கும் விதமாகப் பாடல் புனையும் நிர்ப்பந்தத்தில் உள்ளனர். அதற்குத் தகுந்தவாறு இன்றைய கவிஞர்கள் விழிப்புணர்வுடன் செயற்படுகின்றார்கள் என்பது மறுப்பதற்கில்லை.

உள்ளதை உள்ளபடி கலைத்துவத்துவடன் சொல்வது வளர்ந்தோர் இலக்கியம். ஆனால் குழந்தை இலக்கியப் படைப்பில் வெற்றி பெறுவதென்பது பகீரதப்பிரயத்தனமே. அதிலும் இன்றைய குழந்தைகளுக்கு இலக்கியம் படைப்பதென்பது மிக மிகச் சிரமம் என்பதை ஏற்றுக்கொண்டுதான் ஆகவேண்டும்.

**“கலைகள் இலக்கியங்கள்
நல்லதைச் சொல்ல வேண்டும் - ஆனால்
நல்லதை சொல்வதெல்லாம்
கலைகளாகவும் இலக்கியங்களாகவும்
ஆகமுடியாது.
எதற்கும் கலைத்துவம் வேண்டும்”**

எனவே விழிப்புணர்வு பெற்ற நம் குழந்தை இலக்கியவாதிகள் குழந்தை இலக்கியத்தை நளிணமாக, நகைச்சுவையாக, புதிய புதிய உத்திகளுடன், புதிய புதிய கருத்துக்களை இன்னும் அதிகமாகப் புகுத்திக் கலைத் துவத்துடன் எமது குழந்தைகளுக்கான படைப்புகளைத் தருவார்களாக. அதுவே எமது சந்ததியின் வெற்றிக்கு வழிவகுக்கும்.

குழந்தை இலக்கிய முன்னோடியான கவிமணி தேசிகவிநாயகம்பிள்ளையின் பாடல்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. இன்றளவும் குழந்தைகளால் விரும்பிப் பாடப்படும் “தோட்டத்தில் மேயுது வெள்ளைப்பசு” இவரது புகழ் பெற்ற பாடலாகும்.

1915 இல் சுப்ரமணிய பாரதியாரின் ‘ஞானபானு’ பத்திரிகையில் குழந்தைப் பாடல்கள் வெளியாகின. இவற்றிற்கு முன்பே இலங்கையில் 1886இல் கவிஞர் தம்பிமுத்துப்பிள்ளையின் ‘பாலியக்கும்மி’ என்ற குழந்தைப் பாடல் நூல் படைக்கப்பட்டது. இந்த வரிசையில் வந்து மறைந்த - வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் கவிஞர்கள் இலைமறை காயாக ஏராளம். அவர்கள் திறமை அபாரம். ஒரு பாணை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் போல் கிடைத்த ஒரு சிலரது பாடல்களையே இங்கு கண்டோம். கட்டுரை நீட்சி கருதிச் சுருக்கமாகவும் கண்டோம்.

இவ்வாறு இன்றைய குழந்தைகள் இலக்கியச் சோலைகள் தழைத்தோங்க, குழந்தை இலக்கியவாதிகளும் - குழந்தைக் கவிஞர்களும் பல்கிப்பெருகி இன்னும் பலப்பல புதிய அரிய படைப்புகளைப் - பாடல்களை தந்திட்டும்.

இன்றைய குழந்தை இலக்கியங்களின் வளர்ச்சியே நாளைய பெரும் பெரும் காவியங்களுக்கு வித்தாகும்.

இன்றைய குழந்தை இலக்கியச் சோலைகளே நாளைய பெரும் பெரும் கலை இலக்கிய விருட்சங்களை ஆக்கும்..!

மாட்டிக் கொண்டான்

என். நஜ்முல் ஹுசைன்

முபாரக் ஒரு காலமும் இப்படி நடுங்கிய தில்லை. அச்சம் அவன் உள்ளத்தை மட்டுமல்ல உடம்பையே ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்தது. தான் கைது செய்யப்பட்டால் தனக்கு என்ன நிலைமையாகும் என்பதை நினைத்துப் பார்க்கவே அவனால் முடியாமலிருந்தது.

மீடியாக்கள் முண்டியடித்துக் கொண்டு அவனது வீட்டு வாசலில் கெமராக்களை தூக்கிக் கொண்டு வருவது போன்றே அவனது மனக்கண்முன் தோன்றிக் கொண்டிருந்தது. அந்த மாயத் தோற்றத்திலிருந்து அவனால் வெளியே வரவே முடியவில்லை. அவனது கைதுக்குப் பிறகு மீடியாக்கள் அவனது குடும்பத்தை என்ன பாடுபடுத்தும் என்று அவனால் யோசிக்கவே முடியாதிருந்தது.

தொலைக்காட்சியைப் பார்க்கவே முடிய வில்லை. சிங்கள செய்திகளிலெல்லாம் இவ்வாறான செய்திகளுக்கே அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தன. அதுவும் வேதனையைத் தந்து கொண்டிருந்தது.

அந்தக் காட்சிகளைப் பார்க்கும் போதே குலை நடுங்கிக் கொண்டிருந்தது. இந்த வரிசையில் தானும் வந்து விடுவேனோ என்று நினைப்பே அவனது தலையில் இடி விழுவதைப் போன்ற உணர்வை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தது.

பொலிஸாரும் இராணுவத்தினருமாக இணைந்து வீடு வீடாக தேடுதல் நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். தனது வீட்டுக்கு வந்தால் நிச்சயமாக அவர்கள் கண்டுபிடித்து விடுவார்கள்.

அவர்களது தேடுதலுக்குப் பயந்து முபாரக் எத்தனைப் பெறுமதியான நூல்களை எரித்துப் போட்டான். அவன் மட்டுமல்ல அவனைப் போன்ற பலர் இதனைத்தான் செய்தார்கள். வருபவர்களுக்கு அரபு மொழியைப் பார்த்தாலே அது தீவிரவாதிகளின் நூல்கள் போலல்லவா தெரிகிறது. அதனால் பலர் குர்ஆனைக்கூட

எப்படி மறைப்பது என்று திண்டாடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

வீட்டில் அரபு கிதாபுகளையும் குர்ஆன்களையும் வைத்திருந்த ஒரு சிலரும் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று வந்த செய்திகளும் முபாரக்கின் வயிற்றில் புளியைக் கரைத்துக் கொண்டிருந்தன. “அல்ஹசனாத்” சஞ்சிகையை வைத்திருந்த பலர் விசாரணைக்காக அழைத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற தகவல்களும் அவனை குழப்பமடைய செய்திருந்தன. அவனது மனைவியும் அவனை விடாது நச்சரித்துக் கொண்டே இருந்ததால், தான் இஸ்லாமிய அறிவினைப் பெருக்கிக் கொண்ட பல பொக்கிஷங்களைத் தயமின்றி எரித்துப் போட்டான். அப்போது அவனது ஈமானிய இதயம் பட்ட பாட்டை வரிகளில் உள்ளடக்கிவிட முடியாது.

ஆனால் இப்போதுள்ள இக்கட்டிலிருந்து எப்படித் தப்புவதென்றுதான் புரியாமல் தவித்தான். இதிலென்றால் எப்படியும் தான் மாட்டிக் கொள்வேன் என்று அவனுக்கு நன்றாகத் தெரிந்தது. பொலிஸார் வந்து அவனது கைகளில் விலங்கு மாட்டி அவனை இழுத்துக் கொண்டு செல்லும் காட்சி அவனது மனக் கண்முன் தோன்றிக் கொண்டேயிருந்தன.

கண்டியில் அவனுக்குத் தெரிந்த உறவினர் ஒருவரையும் கைது செய்து அடைத்து வைத்து சில மாதங்களுக்குப் பிறகுதான் வெளியில் விட்டிருந்தார்கள். இத்தனைக்கும் அவர் செய்த குற்றம் - அவரது தேநீர் வைக்கும் மேசையில் போட்டிருந்த விரிப்பு. அது இராணுவ சீருடைக்கு ஒத்ததாக இருந்ததாம். அதனைக் காரணம் காட்டியே அவரைக் கைது செய்திருந்தார்கள். தொலைக்காட்சி செய்திகளில் தீவிரவாதிகளுடன் அவருக்கு தொடர்பிருக்கலாம்

என்றும் வாய் கூசாமல் கூறப்பட்டன. அவர் ஓர் அப்பாவி என்பது முபாரக்குக்கு நன்கு தெரியும். இருந்தாலும் என்ன செய்ய பாதுகாப்புப் படையினர் எங்கையெல்லாம் சந்தேகக் கண் கொண்டுதானே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

முபாரக் எந்தத் தவறுமே செய்யவில்லை. இருந்தாலும் இப்போது அவனிடம் இருக்கும் சான்று அவர்களுக்கு முபாரக்கை சந்தேகத்திற் குரிய வனாகத்தானே காட்டும்.

அதை நினைத்து நினைத்துத்தான் இரவும் பகலும் அச்சத்துடனும் கவலையுடனும் இருந்தான்.

அந்த அச்சத்துடனும் கவலைக்கும் மூல காரணமாக இருந்தது அவனிடமிருந்த அந்த 'கத்திகள்தான்'.

வீடுகளிலிருந்த ஓரிரு கத்திகளுக்காகக் கூட சிலர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்களே. முபாரக்கிடம் கைவசம் இருப்பதோ 32 கத்திகள்.

இது சில வருடங்களுக்கு முன் அவன் செய்த வியாபாரத்தில் மிஞ்சியவை. இப்போது அதற்கான ஆதாரங்கள் ஒன்றும் அவனிடமில்லை.

அதுதான் என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் ஒரே குழப்பமாக இருந்தான் முபாரக். அவற்றையெல்லாம் ஒரு மூலையிலே போட்டு வைத்திருந்தான். அவை வெளிநாட்டுத் தயாரிப்பு என்ற காரணத்தால் ஆண்டுகள் பல கடந்தும் பளபளப்பாகத்தான் இருந்தன. முபாரக் அவை தன்னிடமிருப்பதை மறந்தே போயிருந்தான். இந்தப் பிரச்சினைத் தோன்றிய பின்னர்தான்

ஸ்டோர் அறையிலிருந்து அவற்றை வெளியில் எடுத்தான். அதிலிருந்து ஒரு சில கத்திகளையாவது எடுத்துச் செல்லுமாறு பல நண்பர்களிடம் கேட்டுப் பார்த்து விட்டான். என்றாலும் ஒருவர் கூட அதற்கு இணங்கவில்லை. தங்களுக்கு இப்போதைக்கு கத்தி வேண்டாம் என்று கூறி விட்டார்கள்.

ஆனால் அதற்காக யாரையுமே குறை சொல்ல முடியாது. யாருமே தேவையற்ற சிக்கலில் மாட்டிக் கொள்ள விரும்பவில்லை.

எல்லா கத்திகளையும் குழி தோண்டிப் புதைக்கலாம் என்று பார்த்தால் அதுவும் பிரச்சினையைப் பெரிதாக்கிவிடும். வீடுகளுக்கு மோப்ப நாய்களையும் அழைத்து வந்து தேடுகிறார்களாம்.

இதையெல்லாம் நினைத்து நினைத்தே முபாரக் பித்துப் பிடித்தவன் போல இருந்தான். அவனது மனைவி பர்தாகூட சமையல் செய்வதற்கும் திராணியற்று இருந்தாள். அவர்களது பிள்ளைகள் இது பற்றி எதுவுமே தெரியாமல் அவர்கள் பாட்டில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இன்று முபாரக் வசித்த பிரதேசத்தில் பாதுகாப்புப் படையினர் தேடுதலை ஆரம்பித்திருந்தனர் என்ற செய்தி அவனுக்கு இன்னும் கலக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

“முபாரக் அய்யே, முபாரக் அய்யே” யாரோ வாசலிலிருந்து பலமுறை அழைத்துக் கொண்டிருந்தது முபாரக்கின் காதுகளில் விழவேயில்லை.

முபாரக்கின் மனைவிதான் உள்ளேயிருந்து வந்து எட்டிப் பார்த்தாள். அது பக்கத்து வீட்டு கனில் அய்யா.

அவளுக்கும் அச்சம் பிடித்துக் கொண்டது. நடுக் கத்துடன், “எய் அய்யே ?” (ஏன் அண்ணா ?) என்று கேட்டாள்.

உள்ளுக்கு வரவா என்று கேட்டுக் கொண்டே அனுமதிக்கு காத்திருக்காமல் உள்ளே வந்தாள்.

“முபாரக், முபாரக் அந்தா பொலிஸெல்லாம் வாராங்க”

கனில் முபாரக்கின் அச்சத்தை அதிகரித்தான்.

முபாரக் விழிகளை விழித்து சனிலைப் பார்த்தான்

“ஓங்கட கத்திய எல்லாம் என்ன செஞ்சீங்க ?” சனில் கேட்டான்.

முபாரக்கிடம் இருக்கும் கத்திகளைப் பற்றி அவனுக்கு நன்றாகத் தெரியும். பக்கத்து வீடென்றதால் சனிலின் மனைவி மெனிக்கே முபாரக்கின் வீட்டிற்குள்ளே எல்லாம் சுதந்திரமாக நடமாடுவாள். அவள்தான் கத்திகளைப் பற்றியும் முபாரக்கும், மனைவியும் பயந்து நடுங்கிக் கொண்டிருப்பது பற்றியும் சொல்லி யிருப்பாள்.

“எல்லாம் அப்படித்தான் இருக்கி” முபாரக் ஈனக் குரலில் சொன்னான்.

“அவங்க வந்தா ஓங்கள எப்படியும் புடிச்சருவாங்களே” என்று சொல்லிக் கொண்டே சனில் வெளியே ஓடினான்.

முபாரக் ஆடாமல் அசையாமல் இருந்தான். இப்போது மீண்டும் சனிலின் குரல் கேட்டது.

“முபாரக்” என்று சொல்லிக் கொண்டே உள்ளே வந்தான்.

“நங்கி கத்தியெல்லாம் எங்க ?” என்று பதறிக் கொண்டு கேட்டான்.

எதுவுமே சொல்ல முடியாத நிலையில் பரீதா கத்திகள் இருக்கும் இடத்தைக் கை காட்டினாள்.

ஓடிப் போய் எல்லா கத்திகளையும் சனில் அள்ளி எடுத்தான். ஒரே முறையில் அவற்றையெல்லாம் அவனால் எடுக்க முடியவில்லை. எல்லாமே பெரிய கத்திகள்.

மூன்று முறை கத்திகளை தூக்கிக் கொண்டு வெளியே போனான்.

முபாரக்குக்கும், மனைவி பரீதாவுக்கும் சனில் என்ன செய்கிறான் என்றே விளங்க வில்லை. வெளியே போய் பார்த்தார்கள்.

சனில் தான் அன்றாடம் மரக்கறி விற்கும் தனது தள்ளு வண்டியிலே கத்திகளைப் பரப்பி வைத்திருந்தான்

முபாரக்கையும், பரீதாவையும் பார்த்து அவன் சொன்னான்,

“பய வெண்ட எபா (பயப்பட வேண்டாம்)” என்று சொல்லி விட்டு தெருவுக்குப் போனதும் கூவ ஆரம்பித்தான்,

“பிஹிய, பிஹிய லாபெட்ட பிஹிய (கத்தி, கத்தி மலிவு விலைக்கு கத்தி)” என்று முபாரக் வசித்த அந்தத் தெருவைத் தாண்டிச் சென்றான்.

அவன் அந்தத் தெருவைத் தாண்டிச் செல்லவும் அவனுக்கு முன்னால் பொலிஸ்

ஜீப்பொன்று வரவும் சரியாக இருந்தது.

ஜீப்பின் முன் சீட்டில் அந்தப் பகுதியின் ஓ.ஐ.சி.தான் அமர்ந்திருந்தார். ஜீப் நிறைய பொலிஸ்காரர்கள்.

சனிலின் தள்ளு வண்டியைக் கண்டதும் கையை நீட்டி அதை நிறுத்தச் சொன்னார்.

கொஞ்சம் நடுக்கத்தோடு சனில் வண்டியை நிற்பாட்டினான். ஓ.ஐ.சி. அவனை முன்னே வரச் சொல்லி சைகை காட்டினார்.

முன்னே போன சனிலிடம் பெயர் என்ன என்று கேட்டார். பெயரைச் சொன்னதும் அவனிடமிருந்த கத்திகளில் ஒன்றை எடுத்து வருமாறு பணித்தார். கத்திகள் ஒன்றை எடுத்துச் சென்றதும் அதனைக் கையில் வாங்கி திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்தார்.

நண்பனுக்கு உதவி செய்யப் போய் தான் மாட்டிக் கொண்டேனே என்று சனில் நினைத்துக் கொண்டிருந்த போதே,

“மேக்க கீயத பங் ? (இது எவ்வளவு ?)” என்ற ஓ.ஐ.சி. கேட்டதுமே சனில் தன்னை சுதாகரித்துக் கொண்டான்.

“இது 1500/- ரூபா மஹத்தயா” என்றான்.

“எச்சர காணத ? (அவ்வளவு விலையா ?)”

“சேர் இது இத்தாலி கத்தி சேர்” . மறுபடியும் ஓ.ஐ.சி. கத்தியை திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்து விட்டு சனிலிடம் கொடுத்து விட்டு தனது பரிவாரங்களோடு முன்னே போனார்.

சனில் இன்னும் உற்சாகமாக, “பிஹிய, பிஹிய” என்று கத்திக் கொண்டு எதிர்புறமாகப் போனான்.

முஸ்லிம்களின் வீடுகளில் தேடுதல் நடத்துவதற்காக பொலிஸாரும் பாதுகாப்புப் படையினரும் சென்று கொண்டிருந்தார்கள்.

எந்தவிதமான கலக்கமுமின்றி முபாரக் தனது பிள்ளைகளுடன் விளையாடிக் கொண்டிருந்தான். முபாரக்கின் மனைவி பரீதா இன்றாவது முபாரக்குக்கு வாய்க்கு ருசியாக சமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சமையலிலே தீவிரமாக இருந்தாள்.

இனவாதம் தலை விரித்தாடிக் கொண்டிருந்த அந்த வேளையில் அதற்கு அடிமைப்பட்டு விடாமல் பழைய அதே நேசத்தில் எவ்வித குறையும் வைக்காமல் சனில் செய்த அந்த உதவியை வாழ்க்கையில் என்றென்றும் முபாரக்கினால் மறக்கவே முடியாது. அதற்கு கைம்மாறாய் சனிலின் படத்தை முபாரக் இதயத்தில் மாட்டிக் கொண்டான்.

அறிவுச்சுடர் எம். ஏ. இனாயத்துள்ளாஹ் (திக்குவல்லை இனாயாஹ்) ஆவண நூல் ஓர் எளிய மதிப்பீடு

நூல் மதிப்பீடு: சிக்குவல்லை ஸப்பாண்டி

சமூகத்திற்கும் கலைக்கும் பெருந் தொண்டாற்றிய அறிவுச்சுடர் எம்.ஏ. இனாயத்துள்ளாஹ் அவர்களை நினைவு கூர்ந்து ஒரு நூலை வெளியிட்டு, பெரும் விழா எடுத்தமை காலத்தின் தேவையான, அர்த்தமுள்ள, மிகவும் பொருத்தமான ஒரு நிகழ்வாக அமைந்துள்ளமை பாராட்டுக்குரியது. கல்வியைக் கருத்தில் கொண்டு இயங்கும் “ஓஸ்டம் நிறுவனம்” திக்குவல்லையின் எழுத்தாளர் ஒருவரின் அறிவுத் திறனை மனதில் கொண்டு நூல் வெளியீட்டை இலக்கியப் பெரு விழாவாகக் கொண்டாடியது பெரும் மகிழ்வைத் தருகிறது. இதன்மூலம் திக்குவல்லை எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்களையும் எதிர்காலத்தில் வெளிக் கொணர்வதற்கான வாசல் திறக்கப்பட்டுள்ளது எனத் தொகுப்பாசியர் எம். ஆர்.எம். ரிஸ்கி முன்மொழிவது குறிப்பிடத்தக்கது.

எம்.ஏ. இனாயத்துள்ளாஹ் குறித்து ஓஸ்டம் செயலாளர், அல்ஹாஜ் எம்.எச்.எம். நஸர் குறிப்பிட்டுள்ள சில கருத்துக்கள் நெஞ்சை நெகிழவைக்கின்றன. எம்.ஏ. இனாயத்துள்ளாஹ் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் கொடுப்பனவுகளை எதிர் பார்க்காத தூய சேவை புரிந்தவர், சகவீனத்தின் போதும் பொதுப் பணத்தை நாடாத மண்பான்மை கொண்டவர், உண்மையிலேயே அன்னார் உன்னத மனிதர்தான் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது என்று பாராட்டிக் குறிப்பிடுகின்றார். செயலாளர் குறிப்பிடுவது போல அன்னார் ஆர்ப்பாட்டமில்லாத, அமைதியான ஓர் எழுத்தாளர் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். எனது மைத்துனர், கலைஞர் திக்குவல்லை ஸம்ரி, பிரபல எழுத்தாளர் திக்குவல்லை கமால் மற்றும் குடும்பத்தினர் ஆகிய அனைவரினதும் ஒத்துழைப்புக்களும் கிட்டி உள்ளதால் இந்த நூல் மிகவும் நேர்த்தியாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. எம்.ஏ. இனாயத்துள்ளாஹ் அவர்கள் உண்மையிலேயே ஓர் அறிவுச்சுடர் என்பதை இந்த நூலில் இடம் பெற்றுள்ள அவருடைய ஒவ்வொரு ஆக்கமும் கட்டியங் கூறி நிற்கின்றது. இவர் முற்போக்கான கருத்துக்கள் கொண்ட ஆக்கங்களை “தினபதி” காலந்தொட்டு வழங்கி வந்தார். குறிப்பாக அதன் அத்தாணி மண்டபத்தில்

அவரை அடிக்கடி காண முடிந்தது. சித்தனாபூர்வ கட்டுரைகள் தருவதில் அத்த ஆர்வம் காட்டிய அன்னார் சிறுகதை, கவிதை, உருவக்கதை தருவதிலும் வல்லவர் என்பதை பலரும் உணர் இந்நூல் துணையாக அமைகின்றது.

கட்டுரைகள் வாயிலாக எவரும் சொல்லத் தயங்கும் சங்கடங்களை துணிவுடன் அன்னார் கூறியுள்ளமை வியப்பான விடயமாகும் இதுபோன்ற சமாச்சாரங்களைத்தர பல எழுத்தாளர்கள் புனைப் பெயர்களைத் துணைக்கு அழைப்பது பழக்கமாக இருக்கிறது. இங்கே இவர் “எம்.ஏ. இனாயத்துள்ளாஹ்” என்று தனது வெளிப்படையான இயற்பெயரிலேயே அதிகமான கட்டுரைகளைத் தந்துள்ளமையானது அவர் ஆச்சர்யமான ஆளுமையாளர் என்பதைப் பறைசாற்றி நிற்கின்றார். இந்த நூலில் இடம் பெற்றுள்ள சிறுகதைகள் கூட பல சமூகப் பிரச்சினைகளைத் துணிச்சலாகச் சொல்லி நிற்கின்றன. குறிப்பாக ஒரு கிராமத்துப் பாடசாலை கண்களை மூடுகிறது என்ற சிறு கதையின் முடிவோடு யாவும் கற்பனை என்று இடம் பெற்றுள்ளது. ஆயினும் அது பலராலும் அறியப்பட்ட உண்மைக்கதை. உருவக்கதைகளை உள்வாங்கி எழுத எல்லோராலும் இயலாது. அதற்குத் தனித்துவமான, தத்துவமான சிந்தனை தேவை. இனாயத்துள்ளாஹ்விடம் இத்தகைமை மிகையாக மிளிர்ந்துள்ளமைக்கு நூலில் இடம்பெற்றுள்ள கதைகளே ஊன்றிய சான்றாகும். இவர் கவிதைகள் படைப்பதிலும் சளைத்தவர் அல்ல என்பதை இந்த நூலில் இடம்பிடித்துள்ள முத்தான மூன்று கவிதைகளும் முரசம் கொட்டி முழங்குகின்றன.

88 பக்கங்களை உள்ளடக்கியதான ஒரு ஆவண நூலை வெளியிடுவதன் மூலமாக ஒரு பண்பான மனிதருள் மாணிக்கத்தை, எழுத்தாளர் திலகத்தை இந்த முழுச் சமூகமும் அறிய வைத்த ஓஸ்டம் கல்வி நிறுவனத்தைப் பாராட்டுவதோடு மேலும் இந்த அமைப்பு சிறப்பாகக் கல்விப் பணியோடு கலைப் பணியும் புரிய வாழ்த்துக்களும் எனது பிரார்த்தனைகளும் என்றும் உரித்தாகும்!!!

உண்மையான மலையக 200 எது?

உங்களில் எத்தனை பேருக்குத் தெரியும்? எங்களின் 200 ஆண்டுக்கால வாழ்வியல் கதைகள். இன்று நாங்கள் இலங்கை வந்து 200 ஆண்டுகளானதை ஒவ்வொருவரும் வரவேற்பது அளவில்லாத மகிழ்ச்சிதான் என்றாலும், மலையகம் பசுமை நிறைந்தது மட்டுமல்ல பசியும் நிறைந்ததுதான்.

இன்றும் தேயிலைத் தோட்டங்களுக்குள் வெயிலும் மழையும் இடைவிடாது விரட்டும் போதெல்லாம் இன்னும் கொஞ்ச நாள் தானே என்ற எண்ணத்தில் தேயிலைக் கொழுந்து பறிக்கும் என் தேசத்தின் குரல்களைப் பற்றிய எண்ணங்களையும் அதன் வாழ்க்கை முறையையும் எழுத்தில் சொல்லிவிடத்தான் முடியுமா? அதிகார வர்க்கத்தினரால் அந்த வாழ்க்கையை ஒரு நாள் வாழ்ந்து விடத்தான் முடியுமா? ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் கேட்ட குற்றத்திற்காய் பல நூறு சட்ட திட்டங்கள் வகுத்த அதிகார வர்க்கம் இன்று மலையகம் 200ஐ கொண்டாடுவது ஏன்? இன்னும் அடிமைகளாய் வைத்திருக்கிறோம் என்ற எண்ணத்திலா? எங்களின் பின்னால் உள்ள கண்ணீரின் கதைகளை எப்போதாவது கேட்போம் என்று உங்கள் செவிகள் சாயவில்லையே ஏன்? இன்று மலையகத்தில் என்ன மாற்ற நிகழ்ந்துவிட்டது என்று எங்களை இப்படிக் கொண்டாடுகிறீர்கள்? அப்போது குதிரைகளை வளர்ப்பதற்காய் தொடர் குடியிருப்புகளாய் கட்டிய லயன் வீடுகள் முற்றிலும் மறைந்து தனி வீடுகளாக மாறி விட்டனவா? லயன் வீடுகளின் வசதியற்ற தன்மையையும் மாதம் ஒரு முறை ஏதோ ஒரு இடத்தில் மின்சாரத் தடையினால் தீ விபத்து ஏற்பட்டு பாடசாலைகளிலோ அல்லது கோவில்களிலோ தங்கும் நிலை இப்போதும் தொடர்கிறதே இதற்காகவா? மலையகம் 200ஐ அதிகார வர்க்கத்தினர் அழகாக கொண்டாடுகிறார்கள்.

வைத்தியசாலைகளுக்கோ பேருந்து நிலையங்களுக்கோ செல்வதற்கு பல மீட்டர் தூரம்

நடந்தே பயணிக்கும் எங்களுக்கு வாகனங்கள் இல்லாது போனாலும் கூட, குன்றும் குழியுமாய் மழைக்காலங்களில் நடந்து செல்லக் கூட முடியாத நிலையில் உள்ள பாதைகளையேனும் சீரமைத்து விட்டார்களா? எங்களைக் கொண்டாடும் உயர்ந்தவர்கள்.

இதெல்லாம் போகட்டும் நாங்கள் கல்வி கற்க வேண்டும் என்று எத்தனை திறமையான ஆசிரியர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள்? மலையகத்தில் காணப்படும் 95%க்கும் அதிகமான பாடசாலைகளில் இன்றும் பல பாடங்களைக் கற்பிப்பதற்கு ஆசிரியர்கள் இல்லாமல் முறையான கல்வி இன்றி வாழும் எங்கள் உறவுகளின் எதிர்காலம் என்ன என்று எங்களை யோசித்தவர்கள் எத்தனை பேர்?

இன்று மலையகச் சிறுமி அசானி இந்தியாவிற்கு சென்று சரிகமப நிகழ்ச்சியில் பாடகியாக வலம் வருவதை உலகமே கொண்டாடுகிறது. ஆனால், இதேபோன்று பல திறமையானவர்கள் மலையகத்தில் வறுமைப் பிடிக்குள் வாழும் சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். படிக்கும் வயதில் வீட்டுப் பணிப் பெண்ணாகச் சென்று இறந்த ஹாசினியை தானே இன்றும் வெளித் தெரியாமல் உருவாக்குகிறார்கள்? கற்க மாணவர்கள் முன்வந்தும் கற்பிக்க ஆசிரியர்கள் முறையாக இல்லாமல் கனவுகளை வெளிநாடுகளிலும், கொழும்பு மாநகரங்களிலும் கண்ணீரோடு கரைத்து வாழும் எங்களின் வருகைக்கு ஏன் மலையகம் 200 கொண்டாடுகிறார்கள்? அடையாளமா? அதற்காகவா?

அடையாளம் என்றால் பல நூறு போராட்டங்களுக்கு பின்னர் எங்களுக்குக் கிடைத்த பிரஜா உரிமை மட்டுமே அடையாளம். மற்ற அடையாளங்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள என்ன இருக்கிறது? லயன் வீடுகள், தேயிலைத் தொழில், வறுமை, பசி நிறைந்த வாழ்க்கை, பின்தங்கிய வாழ்வாதாரம் இவைதானே இருக்கிறது.

கேட்டுப் பாருங்கள் ஓவ்வொரு மலையக உறவின் மனதிற்குள்ளும் நிம்மதியான ஒரு வீடு பெரும் கனவாய் இருக்கும். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் பள்ளிப் பருவத்திலே வைத்தியனாக, பொறியியலாளனாக, ஆசிரியராக வரவேண்டும் என்ற பெரும் ஆசை புதைபுண்டு கிடக்கும். ஒவ்வொரு பெற்றோரின் உழைப்பிலும் என்றாவது ஓய்வாக இருந்து பிள்ளையின் உயர்ந்த வருமானத்தில் வாழ்நேரும் என்ற பெரும் ஆவல் சிறைப்பட்டுக் கிடக்கும். சமூகத்திற்காய் ஏதாவது செய்து விட வேண்டும் என்று நினைக்கும் சமூக ஆர்வலர்களின் மனங்களில் “எப்போது மாறும் மலையகம்” என்ற பெரும் ஏக்கம் நிறைந்து கிடப்பதை கண்களும், வார்த்தைகளும் சொல்லும். இத்தனை போராட்டங்களுக்கு மத்தியில் நகரும் எங்களுக்கு வரவேற்பை விட வாழ்வாதார

உயர்வே அவசியம். எங்களின் உழைப்பிற்கு தரும் மதிப்பை விட அதற்கான சரியான ஊதியமே அவசியம். இப்படி அவசியமான ஆயிரமாயிரம் விடயங்களை சுமந்து கனத்த மனதுடன் பயணிக்கும் வாழ்க்கையில் இந்த உண்மையான கனவுகள் நனைவாகும் நாள்தான் உண்மையான வரலாற்று நாள் எங்களுக்கு. இவற்றை யோசித்த பலர் விடியலை நோக்கி நகர்கிறார்கள். சிலர் மட்டுமே இவற்றை வேடிக்கை பார்த்து கொண்டே நிற்கிறார்கள்.

உண்மையான
மலையகம் 200ஐ கொண்டாடும்
ஆவலுடன் மலையகத்தாயின் மழலை
பா.கனகேஸ்வரர்
யாழ்ப்பகலைக்கழகம்.
உடக கற்கைகள் துறை.

நாய்கள் நன்றியுள்ள மிருகங்கள் !

அல்சேஷன் நாயைத்தான் நமக்கு முன்பு தெரியும்.
இன்றோ வித்தியாசமான பெயருடன்
வீட்டுக்கு வீடு நாய்கள்!
காவலுக்கு தின்ற நாய்கள்
இப்போ
தெரு நாய்கள் ஆகின.
கறுவாத் தோட்டத்து வீடுகள் போல
வீட்டுக்கு வீடு நாய்கள்!
வீட்டில் இறைச்சி சமைக்க முடியாதவர்களும்
இப்போ
நாய்க்கு மாட்டிணைச்சியை
நாளாந்த உணவாக்குகின்றார்கள்.
நாயின் ருசி
வளர்ப்பவர்களிலும் ஒட்டிக் கொள்கிறது.
எத்தனை தடவைகள் இறைச்சி போட்டாலும்
கைகளும் கால்களும் நாய்களில் படுகையில்
நாய்கள் நன்றி உணர்வோடு
எஜமானர்களையும் சுவைக்கிறது.
ஏவுகையால் நாய்கள் யாரையும்
சுவைத்ததாக இல்லை.
நாய்கள் கட்டுக் காவலில்தான் நிற்கிறது.
எஜமானர்களே நாய்களிடம்
கடி வாங்குகின்றனர்!
நாய்கள் நன்றியுள்ள மிருகங்கள்.!

பகலவன்

எழுதத் துண்டும் எண்ணங்கள்

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்

மலையகம் 200

இலங்கையில் 1818இல் இந்தியத் தொழிலாளர்கள் பாலங்கள், பாதைகள் அமைப்பதற்காக அழைத்துவரப்பட்டனர். பின்னர், மலையகத் தோட்டங்களில் தொழில் செய்வதற்காக இந்தியாவில் இருந்து தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் குடும்பம் குடும்பமாக 1823இல் இருந்து அழைத்து வரப்பட்டனர். அவர்கள் மலையகத்துக்கு வந்து 200 ஆண்டுகள் ஆவதை நினைவு கூருமுகமாகப் பல இடங்களிலும் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. அவ்வகையில், மலையகத்தில் முக்கிய பல்கலைக் கழகமாக விளங்கும் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்த்துறையினால் கடந்த மாதம் மலையகம் 200 ஆய்வு மாநாடு நடத்தப்பட்டது. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் ஸ்ரீ. பிரசாந்தன் தலைமையில் இடம்பெற்ற இவ் ஆய்வு மாநாட்டில் பிரதம விருந்தினராக இப்பல்கலைக் கழகத்தின் பொருளியல்துறை சார்ந்த பேராசிரியர் ச. விஜேசந்திரன் கலந்து சிறப்புப் பித்தார். சிறப்பு விருந்தினராக நாவலப்பிட்டி ஸ்ரீ. கதிர்வேலாயுத சுவாமி ஆலய அறங்காவலர் முத்தையாபிள்ளை ஸ்ரீகாந்தன் கலந்து சிறப்பித்தார்.

மலையகம் 200 ஆய்வு மாநாட்டில் சிறப்புரை ஆற்றிய பேராதனைப் பல்கலைக்கழகக் கலைப்பீடாதிபதி கலாநிதி பிரபாத் ஏக்கநாயக்க ஒரு முக்கிய விடயத்தினைத் தெரிவித்தார். இலங்கையின் வரலாறு சிங்கள பெளத்த வரலாறாகவே காணப்படுகிறது. அது எதிர்காலத்தில் சரியான முறையில் திருத்தி எழுதப்படவேண்டும். அதற்குப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் எதிர்காலத்தில் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் எனக் குறிப்பிட்டார். ஒரு பல்கலைக்கழகப் பெரும்பான்மை இனக் கல்விமானிடம் இருந்து இத்தகையதொரு சிறந்த கருத்து வெளிப்பட்டமை வரவேற்புக்கு உரியது.

இவ் ஆய்வு மாநாடு கோ. நடேசையர் - மீனாட்சியம்மாள் அரங்கு, சி.வி. வேலுப்பிள்ளை

அரங்கு, பேராசிரியர் க. அருணாசலம் அரங்கு, சாரல்நாடன் அரங்கு என நான்கு அரங்குகளைக் கொண்டதாக அமைந்திருந்தது. முதல் மூன்று அரங்குகளுக்கும் முறையே பேராசிரியர் எம். ஏ. நு.:மான், கலாநிதி சோதி மலர் ரவீந்திரன், பேராசிரியர் துரை. மனோகரன் ஆகியோர் தலைமை தாங்கினர். மாநாட்டின் ஒருங்கிணைப்பாளர்களாகத் தமிழ்த்துறையின் உதவி விரிவுரையாளர்களான த. ஜெலானி, த. வினோஜ்யா ஆகியோர் விளங்கினர். மலையகம் 200 ஆய்வு மாநாடு சிறப்பாக நடைபெறப் பின்னணியில் நின்று செயல்புரிந்தவர், கலாநிதி செ. சுதர்சன் ஆவார்.

இவ் ஆய்வுமாநாட்டில் ஆர்வத்துடன் பல ஆய்வாளர்களும் கலந்துகொண்டு கட்டுரைகள் சமர்ப்பித்தனர். பலரது ஆய்வுக்கட்டுரைகளில் பல்வேறு பெறுமதியான விடயங்கள் வெளிக்கொணரப்பட்டன. இறுதி அரங்கான சாரல்நாடன் அரங்கில் இரா. சடகோபன், க. மகாலிங்கம் (மொழிவரதன்), சிவா. ராஜேந்திரன், ஜெ.சற்குருநாதன் ஆகியோர் ஒருங்கிணைப்பாளர் கலாநிதி பெ. சரவணகுமார் தலைமையில் கருத்துரைகள் வழங்கினர். சி. வி. வேலுப்பிள்ளையின் நூல்கள் அனைத்தும் நூல் வடிவம் பெறவேண்டும் என நு.:மான் வலியுறுத்தினார். கோ. நடேசையரின் நூல்கள் அனைத்தும் ஒருங்கே நூலுருவம் பெறவேண்டும் என நான் வலியுறுத்தினேன். இம் மாநாட்டில் மலையகத்தின் பல முன்னணி எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள், பல்கலைக்கழகச் சமூகத்தினர் கலந்துகொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற மலையகம் 200 ஆய்வுமாநாடு, அப்பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையின் சிறந்த பங்களிப்புகளுள் ஒன்றாகும். இதனைச் சிறப்புற நடத்தி, மலையகத்துக்குப் பெருமை சேர்த்த தமிழ்த்துறையினர் அனைவரும் எமது பாராட்டுகளுக்கும், பெருமதிப்புக்கும் உரியவர்கள். எதிர்காலத்தில் மலையகத்தில் மேலும் மலர்ச்சி ஏற்பட, இவ் ஆய்வுமாநாடு வழி சமைக்கும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

வாயுய வாயுயவே!

ஜெர்மனி தமிழ் வான் அவை கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக மாதம்தோறும் இணையவழிப் பன்னாட்டு இலக்கியச் சந்திப்புக்களை நடத்திவருகின்றது. இவ்வகையில் இவ்வாண்டு ஜூலை மாதக் கடைசியில் தனது 4 ஆவது ஆண்டுவிழாச் சிறப்பு நிகழ்ச்சியையும், 40 ஆவது இலக்கியச் சந்திப்பையும் இணைத்து நடத்தியது. உலகளாவிய ரீதியில் எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், கலை இலக்கிய ஆர்வலர்கள் பலரும் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தனர். ஜெர்மனி தமிழ் வான் அவையைச்சிறப்பாக நடத்திவருபவர், பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் என்னிடம் பயின்ற மாணவியான சந்திரகௌரி சிவபாலன் (கௌசி) ஆவார். எழுத்தாளர், கவிஞர், விமர்சகர், ஆய்வாளர், பேச்சாளர் எனப் பல சிறப்பியல்புகளைத் தம்மகத்தே கொண்டு, இன்று உலகளாவிய ரீதியில் புகழ்பெற்று விளங்குகிறார்.

அவரது குறிப்பிட்ட தமிழ் வான் அவை நிகழ்ச்சியில் அன்று நான் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு - ஓர் அறிமுகம் என்ற தலைப்பில் சிறப்புரை ஆற்றினேன். அது எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. அகளைங்கனுடைய தமிழ் வாழ்த்து, இசை, நடன நிகழ்ச்சிகள், கலந்து சிறப்பித்தவர்களின் கருத்துரைகள் எனப் பலவும் என்னைக் கவர்ந்தன. எனது பழைய நண்பர்கள், மாணவர்கள், கலை இலக்கிய வாதிகள் எனப் பலரையும் சந்திக்கக் கிடைத்தமையும் மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. இந்நிகழ்ச்சியில் என்னைக் கவர்ந்த இன்னொரு விடயம், மகாகவி பாரதியின் தங்கை லலிதாவின் கொள்ளுப்பேர்த்தியான உமாபாரதியையும் சந்திக்கக் கிடைத்தமையாகும். அப்போது, பாரதியின் “காற்று வெளியிடைக் கண்ணம்மா!” என்ற பாடல், பாரதி, தம் மனைவி செல்லம்மாளைப் பற்றிப் பாடியதாகும் என்ற விடயத்தையும் உமாபாரதி தெரிவித்தார். ஆனால், செல்லம்மாளின் அண்ணன் அப்பாத்துரை, செல்லம்மாள் பற்றிப் பாரதி பாடிய சில பாடல்களைக் கண்ணம்மாப் பாடல்களாக மாற்றிவிட்டார் என்பதையும் தெரிவித்தார்.

ஜெர்மனி தமிழ் வான் அவை தொடர்ந்தும் நீழி வாழ, எனது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்!

ஓர் இனிமையான நந்தவனம்

அண்மையில் கண்டியில் ஓர் இனிமையான நந்தவனத்தைக் காணமுடிந்தது. அந்த இனிமையான நந்தவனத்தைப் பூத்துக் குலுங்கச்

செய்தவர்கள் பலர். இனிய நந்தவனம் என்னும் அழகான பெயரைக் கொண்ட சஞ்சிகையின் இலங்கைச் சிறப்பிதழின் வெளியீட்டுவிழா எனது தலைமையில் கண்டி ஜின்னா மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. பிரதம விருந்தினராக நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் வே. இராதா கிருஷ்ணன், சிறப்பு விருந்தினராக முன்னாள் மத்திய மாகாண முதலமைச்சர் சரத் ஏக்கநாயக்கா ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர். இரா. அ. இராமனின் வரவேற்புரை, ஞானம் ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன், தினகரன் ஆசிரியர் தே. செந்தில் வேலவர், இரா. நித்தியானந்தன் ஆகியோரின் கருத்துரைகள், மாத்தளை எம். எம். பீர்முகமதுவின் வாழ்த்துரை, கவிஞர் ரீத் எம். றியாழின் கவிவாழ்த்து, தோற்றத்தில் கல்கண்டு ஆசிரியர் தமிழ்வாணனை ரூபகப்படுத்தும் இனிய நந்தவனம் ஆசிரியர் சந்திரசேகரனின் ஏற்புரை, கண்டி இலக்கிய நண்பர் கழகத்தின் தலைவர் எம். தீபனின் நன்றியுரை இடம்பெற்றன. இனிய நந்தவனத்தின் ஆசிரியர் சந்திரசேகரன் இலங்கையில் பிறந்துவளர்ந்தவர் என்ற செய்தியை ஞானம் ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன் வெளிப்படுத்தினார்.

ஒரு முன்னோடி நூல்

இலங்கையில் அவ்வப்போது சிறந்த அறிஞர்கள், இலக்கியவாதிகள் தொடர்பாகச் சில நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவையாகப் பேராசிரியர் பொ. பூலோகசிங்கத்தின் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞரின் பெருமுயற்சிகள், பேராசிரியர் க. கைலாசபதியின் ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள் முதலான நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. அவ்வகையில், ஞானம் ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரனின் ஈழத்து நவீன இலக்கிய முன்னோடிகள் என்ற நூலும் வெளிவந்துள்ளது.

இந்நூலில் கே. கணேஷ் முதல் சொக்கன் வரை 35 இலக்கியவாதிகள் நோக்கப் பட்டுள்ளனர். வெவ்வேறு நவீன இலக்கியத் துறைகளில் முன்னோடிகளாக விளங்கியவர்கள் பற்றி இந்நூல் பேசுகிறது. அவ்வகையில் ஒரு வித்தியாசமான நூலாகவும் இது விளங்குகிறது. இந்நூலில் இடம்பெறும் கட்டுரைகள் தினகரன் வாரமலரில் வெளிவந்த போது, நான் படித்துச் சுவைத்திருக்கிறேன். இக்காலத்திலும், எதிர்காலத்திலும் இந்நூலுக்கு ஒரு தனி மதிப்பு இருக்கும் என்பது, எனது கணிப்பீடு.

சம ஊவலக்கிய கௌவல்வகன்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் இனிய நந்தவனம் இலங்கைச்சிறப்பிதழ் - அறிமுக விழா

இனிய நந்தவனம் இலங்கைச் சிறப்பு மலர் அறிமுக விழா 27 - 08 - 2023 அன்று மாலை

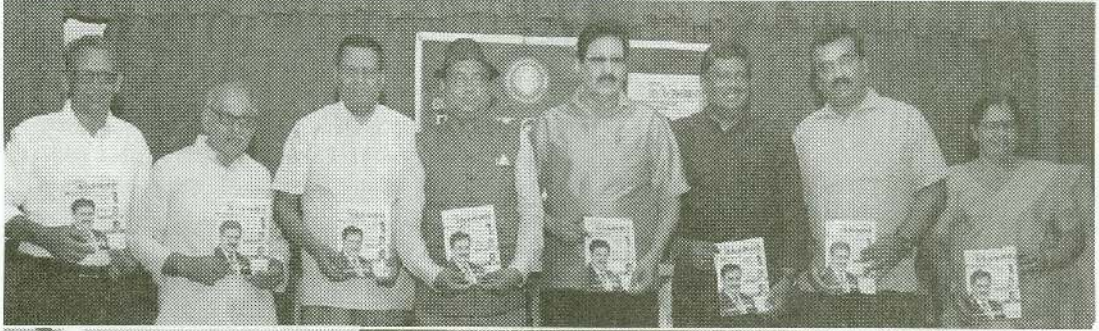
கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் சிறப்பாக நடைபெற்றது. ஞானம் சஞ்சிகை ஆசிரியர் தி.ஞானசேகரன் தலைமையில் நடைபெற்ற விழாவில் இலக்கியப்

புரவலர் ஹாசிம் உமர் முன்னிலை வகித்தார். செல்வி சக்திகா சிறிகுமரன் தமிழ் வாழ்த்துப் பாட திருமதி பவானி சச்சிதானந்தன்

அனைவரையும் வரவேற்றார். உடுவை எஸ்.தில்லைநடராஜா, கலாநிதி சர்மா ஆகியோர் வாழ்த்துரை வழங்க சாகித்ய ரத்னா மு.சிவலிங்கம் நூல் ஆய்வுரை நிகழ்த்தினார் தினகரன்

பிரதம ஆசிரியர் தே.செந்தில்வேலவர், விரகேசரி பிரதம ஆசிரியர் எஸ். ஸ்ரீகஜன் ஆகியோர் சிறப்புரையாற்ற இனிய நந்தவனம் ஆசிரியர் நந்தவனம் சந்திரசேகரன் ஏற்புரையாற்றி நன்றி

தெரிவித்தார். கவிதா ராம்குமார் நிகழ்வை தொகுத்து வழங்க கலாபூஷணம் கே.பொன்னுத்துரை நிகழ்ச்சியை சிறப்பாக ஒருங்கிணைத்தார். நிகழ்வில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட இலக்கிய ஆர்வலர்கள் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தனர்.

வாசகர் பேசுந்ரார்

இயல்முனைவர் பட்டத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட தகைசார் பெரியோர் சாகித்தியரத்தினா தி.ஞானசேகரன், பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதன், சட்டத்தரணி கனக ஈஸ்வரன், பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன், கலாநிதி செல்வி திருச்சந்திரன் ஆகியோருக்கு உளம் மகிழ்ந்த வாழ்த்துகள் உரித்தாகட்டும். இப்பட்டங்களை வழங்கிய கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கத்திற்கும் எனது பாராட்டுகள்.

ஞானம் 279 ஆகஸ்ட் மாத இதழில் வெளியான இரண்டு சிறுகதைகள் பற்றி மட்டுமே சில குறிப்பு. அலைமகன் எழுதிய “அவள் பெயர் ஆயிசா” மிகச் சிறந்த கதை. சவாமி விவேகானந்தர் கூறியது போலவே யாரும் மதம் மாறத் தேவையில்லை. அவரவர் தமது மதங்களின்வழி உண்மையான கிறிஸ்தவனாக, உண்மையான இஸ்லாமியனாக உண்மையான இந்துவாக, உண்மையான பௌத்தனாக இருந்தாலே போதுமானது என்ற கொள்கையில் உறுதியாக இருப்பதே சிறந்த வாழ்க்கைமுறை. காதல் என்று வரும்போது ஒரு இந்துவே விட்டுக்கொடுத்து மதம் மாறவேண்டும் என்பதும் அபத்தமானது. இச்சிறுகதையை வாசிக்கும்போது அக்கொள்கையில் ஒரு நெகிழ்வு ஒரு தளர்வு ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. கதையின் ஓட்டம், மொழி மற்றும் கரு அப்படி. அலைமகனுக்கு எனது பாராட்டுக்கள்.

அதேபோன்று “மரண வீட்டுச் சாப்பாடு” துருக்கிய சிறுகதையின் மூலக்கதை ஆசிரியரும் சிங்கள மொழியில் தந்த சாலியகுணவர்த்தனவும் தமிழில் தந்த மலரன்பனும் பாராட்டுக்குியவர்கள்.

மேலாக, கர்ப்ப உபநிஷதம் பற்றிய முத்துக்களைத் தேர்ந்தெடுத்துத் தந்த நாட்டிய கலாநிதி, கார்த்திகா கணேசருக்கும் மனம் நிறைந்த பாராட்டுகள்.

- கொற்றை பி.கிருஷ்ணானந்தன்

‘ஞானம்’ ஆகஸ்ட் 2023 (279) சஞ்சிகையில் “மரணவீட்டுச் சாப்பாடு” துருக்கிய சிறுகதையின் தமிழ்மொழி ஆக்கம் வாசித்தேன். அன்றிரவு உறங்க முடியவில்லை.. வயிற்றை ஏதோ பிசைவது போல் உணர்வு! வேதனை! நல்ல வேற்று மொழிகளில் வந்த சிறுகதைகளை மொழிபெயர்த்து உடனுக்குடன் தமிழில் தரும் ஞானத்தை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தரும்.! பாராட்டுக்கள்! வாழ்த்துக்கள்!

- சீனுவையூர் ஆ.இரகுபதியாலயந்தரன், வெள்ளவத்தை.

ஒரு துளி மேகம்கூட இல்லாத
நீலமான நீளவானம்
காட்டு மலர்களின்
நிறத்தை எடுத்தது
வானவில்போல

ஆற்றின் கரையை இணைத்து
வெள்ளையர்கள் உருவாக்கிய
இரும்பு வானவில்

கருமையான நீர் நிலையின்
ஓரத்தில்
உறங்கும் கரிய நதியின்
காவலாளியா நீங்கள்?
அப்புறம் ஏன்- நீங்களும்
மன்னனிடம் போகவில்லை

இரும்பு வானவில்

சிங்களத்தில் : **வ்மலா கமகே**

தமிழில்:

கலாபூஷணம் மாவனல்லை எம். எம். மன்ஸூர்

சூரியன் மறைய வில்லையா?
அண்டை வீட்டார்
போனாலும்
உங்கள் நாட்டைப்போல
உடையணியுங்கள்-
உரையாடல் ஒன்றுதான்
ஆனால்
இது எங்கள் தாயகம்

(25) நெதர்லாந்து வெளியிட்ட இலங்கைக்குரிய ரூபகார்த்த நாணயத்தாள்கள் - 2016

இலங்கையை ஆண்ட ரூபகார்த்தமாக 2016^{ஆம்} ஆண்டு, நெதர்லாந்து - ஒல்லாந்து நாடு 50,100,500, மற்றும் 1000 GULDEN பெறுமதியான நாணயத்தாள்களை வெளியிட்டது. தற்போது நெதர்லாந்து நாட்டிலே யூரோ நாணயமாக உள்ளமை அனைவரும் அறிந்ததே. யூரோ நாணய முறைக்கு முன்னதாக நெதர்லாந்து நாட்டிலே GULDEN நாணயம் பயன்பாட்டிலே இருந்துள்ளது. நாடுகள் வெளியும் இவ்வகையான ரூபகார்த்த நாணயங்கள் சாதாரண பயன்பாட்டுக்கு வராது. இலங்கையும் இவ்வகையான 70க்கும் மேற்பட்ட ரூபகார்த்த நாணயங்களை கடந்த 65 ஆண்டுகளில் வெளியிட்டுள்ளது. இவ்வகையான ரூபகார்த்த நாணயங்கள் குறைந்தளவுலேயே அச்சடிக்கப்படும். அவற்றை இத்தொடரிலே பின்னர் பார்க்கலாம். நெதர்லாந்து வெளியிட்ட ரூபகார்த்த நாணயத்தாள்கள் பேசும் செய்திகள் அவாரச்சயமானவை.

50 நாணயத்தாளின் முன்புறம் - இடது பக்கத்திலே தலைக்கவசம் அணிந்த ஒல்லாந்து மாலும் ஒருவரையும் வலப்பக்கத்திலே ஈட்டி ஏந்திய ஒல்லாந்து வீரன் ஒருவரையும் காணலாம். ஒல்லாந்து கப்பல்லிருந்து மூன்று ஒல்லாந்தர்கள் படகிலே (இலங்கை) கரையை நோக்கிப் பயணப்பதாக காட்டப்பட்டுள்ளது.

50 நாணயத்தாளின் பின்புறம் - இலங்கை ஆண் ஒருவர் நின்றபடி "கொக்கொ" யுழங்களைப் பறக்க மூன்று இலங்கை பெண்கள் வேலை செய்துகொண்டுள்ளனர். நடுவிலே மர அடித்தளத்திலே யானை ஒன்றை ஏற்றி நான்கு இலங்கை ஆண்கள் தூக்கச் செல்கின்றனர். யானையைத் தூக்கும் பலம் கொண்டவர்களாக அன்றைய இலங்கையர்களை ஒல்லாந்தர்கள் கண்காண்புனர் - (Headpin - Comb) அணிந்த இலங்கை ஆண் ஒருவரின் படம்.

100 நாணயத்தாளின் முன்புறம் - இடது பக்கத்திலே ஒல்லாந்து அந்தகாரி Joris van Spilbergen அவர்களின் படம். இவர் 1602^{ஆம்} ஆண்டு கண்டி மன்னன் முதலாம் வீமலதர்மசூரியனை சந்தித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. வலது புறத்திலே ஒல்லாந்து வீரனொருவன். மத்தியிலே Baldaeus அவர்களால் வரையப்பட்ட மட்டக்களப்பு துறைமுகம். இந்தியாவிலுள்ள கோவாவில் 1578^{ஆம்} ஆண்டு தம்பிரான் வணக்கம் என்னும் முதல் தமிழ் நூல் அச்சுவாகமை ஏறியது. இலங்கையிலே பண்புரிந்த Philippus Baldaeus அவர்களே ஐரோப்பா தேசத்தல் முதன்முறையாக தமிழ் அச்ச எழுத்துக்கள் உருவாக காரணமாக இருந்து, தமிழ்ச்சொற்களை ஐரோப்பியாவில் அச்சேரிய நூல்களில் உள்ளடக்கியவர்.

100 நாணயத்தாளின் பின்புறம் - சங்க வாகனம் ஏறி, மக்ஷாசூரனை வதம்செய்யும் தூர்க்கை. வலது புறத்திலே ஆபரண அலங்காரங்களுடன் கூடிய கண்டிகையைச் சேர்ந்த இலங்கைப் பெண் ஒருத்தி.

500 நாணயத்தான் முன்புறம் - இடது புறத்திலே ஒல்லாந்து நாட்டு முதலாம் வில்லியம் மன்னனின் மனைவியான Joris Louise (1555-1620) அரசியின் படம். வலது புறத்திலே அலங்காரத்த யானையின்மீது இரண்டு உதவியாளர்களுடன் வரும் இலங்கை மன்னன். நடுவிலே இலங்கையின் துறைமுகத் தோற்றம், படகுகள், தென்னை மரங்கள், வீடுகள், யானை ஆகியவற்றைக் காணலாம்.

500 நாணயத்தான் பின்புறம் - வலது புறத்திலே ஒருவர் இரண்டு எருதுகளைப் பூட்டி உழுது கம்மசெய்யும் காட்சியையும், தமிழ்ப் பெண்ணொருத்தி கட்டையிலே மரக்கற்கள் சேவற்றை வைத்துள்ளமையையும் காணலாம். வலது புறத்திலே கண்டி மன்னன் முதலாம் விமலதர்மசூரியனின் படம். தற்போது கண்டியிலுள்ள தலதா மான்கையை இம்மன்னனே கட்டினான். இவன் ஒல்லாந்தர்களுக்கு முன்னர் இலங்கையை ஆண்ட போர்த்துகீசர்களை பகிரங்கமாக எதிர்த்தான் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

1000 நாணயத்தான் முன்புறம் - இடது புறத்திலே ஒல்லாந்து வில்லார் ஒருவர் பார்ப்பதையும், வலது புறத்திலே தசையற்கருவியையும் காணலாம். நடுவிலே சிமிங்கலத்துக்கு மேலே கர்ஸ்துவ வழுப்பாடு நடப்பதையும் படக்கலே ஒல்லாந்து மதகுரு இருவரையும் காணமுடிகின்றது.

1000 நாணயத்தான் பின்புறம் - கண்டி பிரதேசத்துக்கு உரிய நடனங்களையும் அவர்களின் நடனத்துக்கு மேளம் வாசக்கும் இருவரையும் காணலாம். வலது புறத்திலே கோடார் எந்திய இலங்கை வேடர் ஒருவர், புகை பிடிப்பதையும் கண்டுபொள்ளலாம்.

இந்த நாணயத்தாள்களின் வாய்லாக ஒல்லாந்தர்கள், எவற்றை இலங்கைக்குரிய அடையாளங்களாகக் கண்டளிகள் என்பதை அறியமுடிகின்றது. இந்த நாணயத்தாள்கள் அனைத்திலும் Ceylon என்று எழுதப்பட்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இங்கு முக்கியமாக கவனத்திலே கொள்ளவேண்டிய விடயம் நாணயத்தாள்களிலே பொறிக்கப்பட்டுள்ள சின்னமாகும். முன்னர் குறிப்பிட்ட VOC நாணயங்களிலே ஒல்லாந்து சின்னமான சிங்கங்களை எம்மால் காணமுடிந்தது. ஆனால், இலங்கைக்குரிய இந்த நாணயத் தாள்களிலே ஒல்லாந்தர்களால் இலங்கைக்கு வழங்கப்பட்ட சின்னத்தையே காணமுடிகின்றது. இந்தச் சின்னத்திலே தென்னை மரங்களையும், கறுவா மரங்களையும், யானையையும் மாத்திரமே காணமுடிகின்றதே தவிர வானொந்திய சிங்கத்தை அல்ல, சிங்கம் இல்லாத நாட்டிலே ஒல்லாந்தர்கள் சிங்கத்தைச் சின்னமாகக் கொள்ளவில்லை. அப்படியென்றால் வானொந்திக்கொண்டு சிங்கம் எப்போது தற்போதுள்ள சின்னங்களிலே ஏறியது? நாணயங்களை பேசட்டும்....

தொடரும்

ISSN 2478-0340

